

SVENSK KORALBOK
EFTER HÆFFNER

I FÖRENING MED
SVENSKA PSALMBOKEN.

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNER

Pris 6 Kr.

Sc. 4° S. 30.02

SVENSK KORALBOK

(EFTER HÆFFNER)

I FÖRENING MED

SVENSKA PSALMBOKEN

FÖR KYRKAN, SKOLAN OCH HEMMET

KORALERNA UNDER MEDVERKAN AF

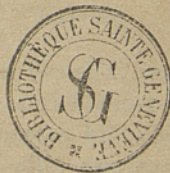
CONRAD NORDQUIST

HOFKAPELLMÄSTARE

REVIDERADE AF

AUG. LAGERGREN

LÄRARE I ORGELSPELNING VID KONGL. MUSIKKONSERVATORIUM

STOCKHOLM

P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

SVENSK KÖRSLÄBOK

AFTER H. E. E. E.

AFTER H. E. E. E.

SVENSK KÖRSLÄBOK

AFTER H. E. E. E.

AFTER H. E. E. E.

AFTER H. E. E. E.

AFTER H. E. E. E.

AFTER H. E. E. E.

AFTER H. E. E. E.

STOCKHOLM, 1887.

KONGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER.

De nya anordningar, som vidtagits med denna upplaga af HÆFFNERS koralbok, bestå hufvudsakligen i påpekandet af det nära samband, hvori ord och musik böra stå till hvarandra, samt i antydandet af sättet för organisten att praktiskt låta detta samband komma till sin rätt, äfvensom i rättandet af åtskilliga harmonier. Idén att sammanföra text och musik, på sätt som här skett, är visserligen icke ny, men har af oss med förkärlek upptagits såsom i hög grad befordrande våra syften.

Melodiernas tonhöjd har valts med hänsyn till de allmänna röstförhållandena, och många koraler äro derföre transponerade 1 à 2 tonsteg lägre. Tvåstruket d har ansetts böra utgöra gränsen mot höjden; blott undantagsvis förekomma tvåstruket ess och e. Siffrorna inom parentes under koralens nummer hänvisa på mera kända melodier, hufvudsakligen i öfverensstämmelse med Musikaliska Akademiens minimitabell. Vid hvarje melodi är dess meterklass utsatt, så att man med ledning deraf med lätthet kan i metertabellen finna den eller de melodier, som hafva samma meter och således kunna användas till en och samma psalm.

För att undvika pauser — ingen torde förneka fördelen af att i en koralbok bli dessa qvitt, då texten ofta ej tillåter, att de strängt följas — har man tillåtit sig att vid alla sådana tvåstafviga rimslut, som efterföljas af en obetonad stafvelse, förlänga sångnoten näst före fermaten; se melodien N:o 1!

Ej

Och bärra frukt i dygder, Och bärra frukt i dygder,

Med denna förlängning på noten h framför fermaten vinnes den fördelen, att första stafvelsen i det tvåstafviga rimslutet får sin vederbörliga betoning — förhållandet brukar, som bekant, i praxis beklagligen vara tvärtom — och pausen efter fermaten blir obehöflig. De få pauser, som nu förekomma, äro blott skenbara. Pausen t. ex. efter repristecknet i koralen 3 bortföller, om slutnoten c före repristecknet första gången tecknades med en tvåfjerdedels och andra gången med en fjerdedels not, ett skriftsätt, som ofta brukas i vanliga musikstycken.

Man har, der det varit möjligt, undvikit två alldeles lika ackord efter hvarandra. Der sådana förekomma, ha ofta flera ackord måst undergå förändring. Af rättade harmonier må nämnas: *oktavföljder* i koralen N:o 7 mellan bas och sopran vid första delens omtagning; i 15 mellan bas och sopran vid första delens omtagning; i 17, takterna 10—11, mellan bas och alt; i 31, takterna 20—21, mellan bas och sopran; i 37 mellan tenor och sopran vid första delens omtagning; i 68, takterna 19—20, mellan tenor och sopran; i 74 mellan bas och sopran

vid första delens omtagning; i 84 mellan bas och sopran vid första delens omtagning; i 209 mellan bas och tenor vid första delens omtagning; i 216 mellan tenor och sopran vid första delens omtagning; i 239 *a*, takterna 5—6, mellan bas och sopran; i 243, takterna 4—5, mellan tenor och sopran; i 280 mellan bas och alt vid fortsättning från första till andra delen; i 303, takterna 20—21, mellan bas och alt; i 310, takterna 7—8, mellan tenor och sopran, likaså i andra delen, takterna 17—18; i 314 mellan tenor och sopran vid fortsättning från första till andra delen; i 319 mellan bas och sopran vid första delens omtagning; i 452 mellan bas och alt vid fortsättning från första till andra delen; i 495, takterna 15—16, mellan bas och alt; *unisonföljder* i N:o 112 mellan alt och sopran, takterna 4—5; i 239 *a* mellan alt och sopran vid första delens omtagning; *kvintföljder* i N:o 12 mellan bas och sopran vid första delens omtagning; i 25, andra delen, takterna 6—7, mellan tenor och alt; i 44, takterna 30—31, mellan bas och sopran; i 97, andra delen, takten 8, mellan tenor och alt; i 100, takterna 10—11, mellan tenor och sopran, likaså i takterna 20—21; i 111, andra delen, takterna 9—10, mellan bas och alt; i 155, takterna 5—6, mellan tenor och sopran; i 159, takterna 7—8, mellan tenor och alt; i 197, när första versraden sjunges som vid *a*, takterna 4—5, mellan bas och tenor; i 239 *a*, takterna 5—6, mellan bas och sopran; i 478, takterna 15—16, mellan bas och alt; i 486, takterna 23—24, mellan bas och sopran; i 492, takterna 11—12, mellan tenor och sopran; *fördubblade inledningstoner* i N:o 11, andra delen, takten 8, andra ackordet; i 21, andra delen, takten 12, andra ackordet; i 39, takten 12, andra ackordet, likaså i 4 takten från slutet; i 78, andra delen, takten 10, andra ackordet; i 102, andra delen, takten 7, första ackordet; i 167, takten 2, andra ackordet; i 229 *a*, andra delen, takten 7, första ackordet; i 264, takten 5, andra ackordet; i 266, andra delen, takten 13, första ackordet; i 415, takten 11, första ackordet; *tvärstånd* i N:o 17, takterna 20—21, mellan tenor och alt; i 26 mellan tenor och sopran vid första delens omtagning; i 87, takten 9, mellan tenor och alt; i 237, andra delen, takterna 15—16, mellan alt och bas; i 395, andra delen, takterna 8—9, mellan alt och sopran; i 440, takterna 4—5, mellan tenor och sopran; i 480, takterna 5—6, mellan tenor och alt; *öfverstigande tonsteg* i N:o 478, takterna 15—16, i tenoren; i 492, takterna 8—9, i tenoren. Äfven äro några andra mindre melodiska fortskridningar i stämmorna ändrade, såsom *öfverstigande kvartsprång* i N:o 74 vid basens fortskridande från slutackordet i första till andra delens begynnelseackord; i 144, takterna 5—6, i basen; i 174, takterna 3—4, i basen; i 194, 7 takten från slutet, i tenoren; i 242, takterna 35—36, i tenoren; i 333, takterna 5—6, i basen; i 447, takterna 17—18, i basen; och omelodiska *septimasprång* i 44, takterna 18—19, i basen; i 49, andra delen, takterna 10—11, i basen; i 108, takterna 15—16, i basen; i 173, andra delen, takterna 4—5, i basen, m. fl.

När i den mellan notsystemen utskrifna psalmversen påträffats något svårare metriskt fel, så har uti ett notexempel blifvit påvisadt ett sätt att öfverskylda detsamma, t. ex. vid N:o 3, 23, 215 m. fl. I några fall, såsom vid tretaktskoralerna 60, 102, 424, har det varit nödvändigt att verkställa sådana modifikationier vid de flesta verserna. Vår mening med dessa små hänvisningar har varit att påvisa nödvändigheten af att vid ledning af psalmsång följa texten. Vi anse nämligen såsom ett oeftergifligt vilkor, att text och musik införlifvas med hvarandra, så att orden få sin riktiga betoning, att skiljetecknen iakttagas, samt att såväl tempot som ackompanjemangets tonstyrka och klangfärg rättas — om än försigtigt — efter psalmens eller versens innehåll.

Ofta inträffar det, att en stafvelse eller ett ord, som har eller bör hafva betoning, faller på en svag taktdel; denna måste då förändras till stark och ofta förlängas: a)

a) Ps. 3, v. 7.

Bättre:

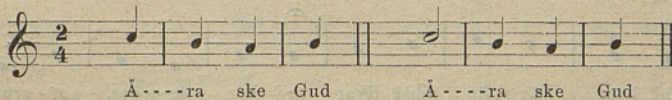
Ps. 23, v. 1.

Bättre:

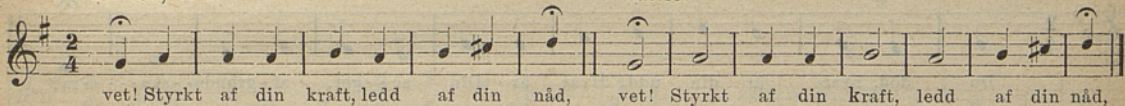
Ps. 63, v. 15.

Bättre:

Ps. 130, v. 8.

Bättre:

Ps. 424, v. 3.

Bättre:

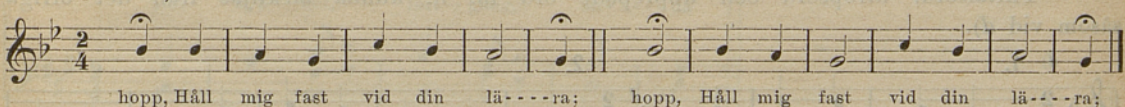
Ps. 429, v. 10.

Bättre:

Ps. 459, v. 9.

Bättre:

Motsatta förhållandet, eller att ett ord eller en stafvelse, som ej har eller bör hafva betoning, faller på en stark taktdel, eger ock ofta rum; denna taktdel göres då till upptakt: b)

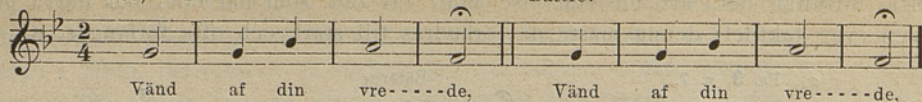
b) Ps. 215, v. 1.

Bättre:

387, v. 1.

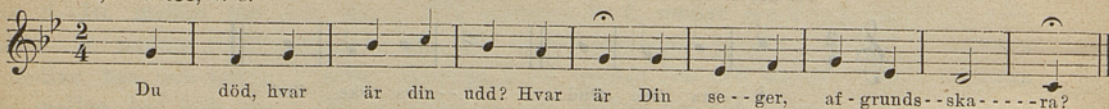
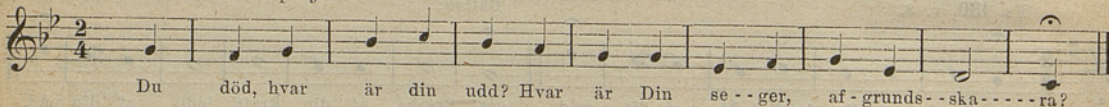
Bättre:

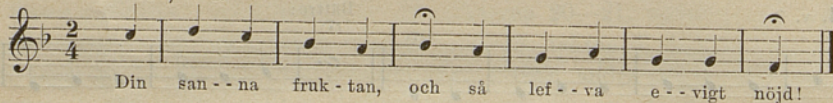
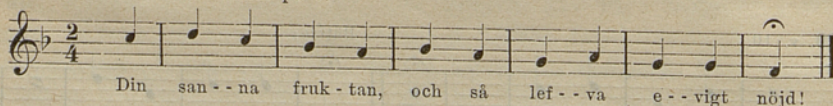
För en hvar, som kan läsa sin psalm *rätt*, bör det vara möjligt att verkställa dylika rättelser, hvilka vi anse nödvändiga. Lika litet som en psalmvers bör *läsas* så, att man med en felaktig betoning stöter örat, lika litet bör den så *sjungas*.

Fermater och pauser göras icke för långa: en kort paus för andhemtning må i allmänhet vara nog. Basens kvarhållande med pedalen vid fermater längre än de andra stämmorna är omotiveradt. Endast texten bestämmer, när hvilan bör vara längre, såsom vid en menings slut, alltså vid punkt och de större skiljetecknen. Många gånger förbjuder texten helt och hållet fermaten: c)

c) Ps. 103, v. 3.

Bättre utan fermat på *g*.

Ps. 197, v. 4.

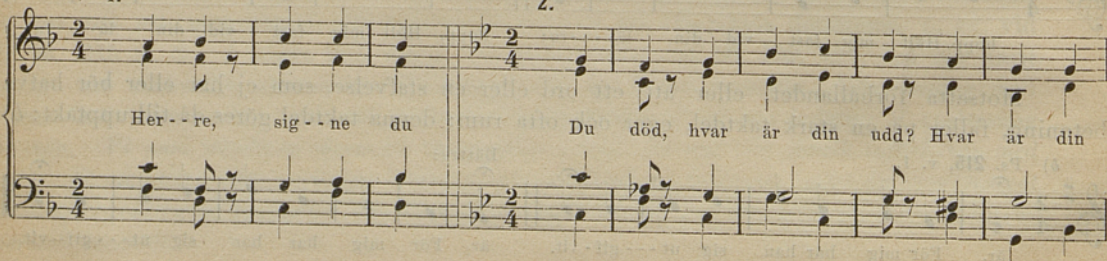
Bättre utan fermat på *b*.

Vår grundsats är således denna: *man skall likasom i tal så ock i sång hålla tillsammans hvad som tillsammans hör.*

Tilltalsord, utropsord och upprepade ord m. fl. kunna afskiljas från det öfriga såsom vid d).

d) 1.

2.

3.

se-ger, af-grunds-ska-ra? Ack! söl-le ä-ro de,

4.

Upp-stån-den är Je-sus. Hal-le-lu-jä!

5.

Sa-lig, sa-lig den,

6.

Skå-der, skå-der.

7.

He-lig, he-lig, he-lig,

8.

Styr vår tun-ga, håg

9.

Låt upp-hof, fort-gång, än-da

Koralens tempo bör ej vara liföst och släpigt, utan rätt lifaktigt. Föredraget skall dock vara allvarligt, värdigt och i takt; ryckningar och slitningar i takten vilseleda de sjungande. Antaga vi, att i ps. 268, »Hela världen fröjdes Herran», hvars innehåll uttrycker glädje, lof och pris och således tarfvar ett jämförelsevis lifligt tempo, sångnoterna (♪) tagas lika med 60, MAELZELS Metronom, så böra deremot sådana psalmer som N:o 3, »Höga Majestät!

vi alle» och 124, »Vår Gud är oss en väldig borg», m. fl. på grund af sitt innehåll föredragas bredt, högtidligt, majestätiskt och således tagas något långsammare; bön- och botpsalmer, passions-, nattvards- och begrafningspsalmer föredragas stilla och allvarligt, således ännu mera långsamt. Psalmer i trippeltakt, såsom 102, »Hvad ljus öfver griften» etc. och 424, »Den signade dag» etc., fordra fortare tempo än någon af de föregående. Begravningspsalmen 492, »När jordenes grundvalar bäfva», utföres icke så fort. Messan föredrages stilla, ödmjukt, icke fort eller med starkt ackompangemang. »Allena Gud i himmelrik» etc. tål något starkare registrering.

För tydlighets skull böra *lika* melodinoter anslås å orgeln, så som de sjungas: *e*) Ofta får man vid dylika ställen af de sjungande höra en helt annan melodi än den rätta.

Vid ex. 3 (se sid. VII!) är det icke nödigt, ej heller lämpligt att anslå det andra *e*.

Är melodien obekant, eller om de sjungande af inrotad vana sjunga oriktigt, är det fördelaktigt att fördubbla melodien i oktaver: *f*) Vid detta spelsätt, som fordrar särskild öfning, äro starka och skrikiga stämmor olämpliga. Mycket starkt koralackompangemang befordrar, i likhet med högt tonläge, skrik och tröttar de sjungande..

På en orgel med två manualer är det onödigt att spela melodien i oktaver, utan då hellre melodien på en starkare och mellanstämmorna på en svagare registrerad manual.

Basstämman spelas alltid i den föreskrifna oktaven, ej en oktav högre, emedan en kraftlös och dålig stämföring blir följden: *g*) Förmår venster hand icke gripa bas och tenor, så öfvertager höger hand tenorstämman, såvida man ej föredrager att spela basen uteslutande på pedalen.

På sjelfständig pedal (ej bihangspedal) spelas enligt noteringen för basstämman, och gäller äfven här, att det rätta läget iakttages och ej vid en del ackorder godtyckligt utbytes mot oktaven öfver eller under den angifna. Ofta uppstår, när så sker, omotiverade femstämmiga ackord och felaktig harmoni, såsom fördubblad inledningston m. m.

Följande rättelser torde företagas, innan boken användes:

I koralen N:o 10, takten 11, skall repristecknet hafva punkter :||

» » » 12, andra delen, diskant-systemets första takt, skall första #-tecknet stå på femte linien.

Första notexemplet under koralen 23 bör bortfalla.

I koralen N:o 54, näst sista takten, första ackordet, skall basnoten vara *b*.

» » » 57, bas-systemets sjunde takt, är #-tecknet på andra mellanrummet uteglömdt.

» » » 61, tolfte takten från slutet, skall melodinoten *a* ej hafva punkt.

» samma koral, sista takten, skola bas och tenor hafva punkter.

» koralen N:o 78, andra delen, takten 7, skall altstämman *c* ej hafva punkt.

» » » 122, sista takten, skall altstämman vara *a*.

» » » 142, bas-systemets sjunde takt, skola *b*-tecknen hafva sin plats på andra linien och tredje mellanrummet.

» » » 174, takten 8, skall altstämmans *c* vara en fjerdedel.

» » » 182, takten 2, skall tenorstämman *g* hafva #.

» » » 298, första takten, skola bas och tenor vara $\frac{g}{b}$, och andra taktens första basnot grofva *g*.

» » » 303 skall basens fjerde fermat från slutet hafva sin plats midt under melodians fermat.

» » » 315 skall sista taktens pedalnot vara *c*.

» » » 424, takten 8, skall altstämmans *b* hafva punkt.

I messan: »Herre förbarma dig», etc., och »Ära vare Gud», etc., skall tecknet E vara genomstruket E .

METERTABELL.

Till
Meter-
klassen

höra

1. N:is 1. 16. 372. 393. 397.
2. 2. 92. 204. 268. 376. 407.
3. 3. 34. 496.
4. 4. 28. 162. 174. 220. 235. 239. 241. 243.
276. 299. 323. 348. 355. 357. 409.
5. 5. 88. 221.
6. 6. 20. 24. 32. 35. 37. 46. 47. 49. 72. 118.
119. 121. 130. 140. 144. 151. 155. 161.
182. 186. 188. 196. 211. 227. 228. 232.
253. 256. 269. 280. 292. 304. 307. 312.
316. 322. 324. 326. 329. 345. 360. 375.
401. 459. 470. 471. 476. 479. 489. 490.
498.
7. 7. 27. 39. 143. 184. 185. 300. 321. 403.
405.
8. 8. 30. 213. 245. 247. 283. 290. 293. 311.
318. 352. 384. 386. 398. 451. 475.
9. 15. 48. 71. 77. 78. 79. 123. 129. 136.
148. 163. 164. 179. 192. 217. 257. 286.
343. 349. 356. 358. 361. 363. 389. 413.
426. 435. 443. 460. 467. 485. 499. 500.
10. 10. 234.
11. 11. 21. 149. 288. 344. 379. 380. 402.
12. 12. 117. 212.
13. 13. 14. 38. 215. 218. 248. 259. 368. 453.
494.
14. 17.
15. 18.

Till
Meter-
klassen

höra

16. 19. 95. 169. 285.
17. 22.
18. 54. 56. 63. 66. 96. 99. 104. 107. 114.
115. 120. 154. 157. 158. 198. 202. 250.
330. 339. 396. 399. 417. 427. 432. 436.
441. 450. 480. 495.
19. 31. 93. 108. 191. 258. 279. 334. 469.
20. 25. 194.
21. 26.
22. 29. 58. 231. 271. 457.
23. 266.
24. 33. 36. 42. 91. 165. 183. 190. 224. 240.
260. 350. 392. 394. 395. 421. 425. 444.
448. 477. 488.
25. 40. 284.
26. 41. 147. 208.
27. 43. 70. 75. 80. 177. 214. 388. 482.
28. 45. 294. 351.
29. 44.
30. 50. 105. 110.
31. 51. 156. 176. 315. 325. 458.
32. 52.
33. 53. 445.
34. 55. 69. 84. 412. 430. 484.
35. 57.
36. 59.
37. 60.
38. 61.

| Till
Meter-
klassen | höra | Till
Meter-
klassen | höra |
|--|------|---|------|
| 39a. 23. | | 75. 146. 195. | |
| 39b. 62. | | 76. 152. | |
| 39c. 133. 391. | | 77. 153. | |
| 39d. 142. | | 78. 159. | |
| 40. 64. 302. | | 79. 160. 171. 189. 193. 197. 207. 238. 261. | |
| 41. 65. | | 272. 296. 297. 309. 313. 320. 337. 338. | |
| 42. 67. | | 340. 364. 365. 367. 382. 473. | |
| 43. 68. | | 80. 167. 175. 273. | |
| 44. 73. 74. 111. 127. 168. 474. | | 81. 170. | |
| 45. 76. 85. 166. 200. 201. 219. 246. 408. | | 82. 172. | |
| 423. 437. 455. | | 83. 173. 454. | |
| 46. 137. | | 84. 178. 342. 354. 359. 362. 463. 465. | |
| 47. 81. 236. 371. | | 85. 180. 466. | |
| 48. 82. 122. 237. 274. 310. 333. 353. 464. | | 86. 181. | |
| 497. | | 87. 187. 347. 377. 431. | |
| 49. 83. | | 88. 199. 229. 230. 251. 254. 306. | |
| 50. 86. 94. | | 89. 205. | |
| 51. 87. | | 90. 206. 209. 244. 314. 317. 410. 419. 428. | |
| 52. 90. 346. 433. 442. | | 439. | |
| 53. 89. 282. 461. | | 91. 210. | |
| 54. 97. 150. | | 92. 222. 223. 249. | |
| 55. 98. | | 93. 225. 414. | |
| 56. 100. 125. 145. 226. 255. 415. | | 94. 233. | |
| 57. 101. 281. 287. | | 95. 242. 404. | |
| 58. 102. | | 96. 252. | |
| 59. 103. | | 97. 262. | |
| 60. 216. 366. | | 98. 263. | |
| 61. 106. | | 99. 9. 116. | |
| 62. 109. | | 100. 270. | |
| 63. 112. 203. 264. 275. 369. | | 101. 277. | |
| 64. 113. 289. | | 102. 291. | |
| 65. 124. 278. | | 103. 295. 462. | |
| 66. 126. 308. 328. 331. 332. 341. | | 104. 298. | |
| 67. 128. | | 105. 301. | |
| 68. 131. 267. | | 106. 303. | |
| 69. 132. | | 107. 305. | |
| 70. 134. | | 108. 319. 335. 472. 491. | |
| 71. 135. | | 109. 327. | |
| 72. 138. 378. | | 110. 336. | |
| 73. 139. 265. | | 111. 370. 411. | |
| 74. 141. 420. 434. | | 112a. 373. | |

kyr-
Kri-
Herra
Att
Att
Hjer-
kär
Hyd-
främ-
I lof

| Till
Meter-
klassen | höra | | | | | Till
Meter-
klassen | höra | | | | |
|---------------------------|-----------|------------------------------|-------------|-----|-----|---------------------------|-----------|--------------------|--------------------|----|----|
| 112 b. | 374. | | | | | 124. | 438. | | | | |
| 113. | 381. | | | | | 125. | 440. | | | | |
| 114. | 383. | | | | | 126. | 446. 481. | | | | |
| 115. | 385. | | | | | 127. | 447. | | | | |
| 116. | 387. | 708 721 821 921 | 177 | 001 | 07 | 128. | 452. | | | | |
| 117. | 390. | 088 618 008 708 808 878 | | | | 129. | 456. | | | | |
| 118. | 400. | 871 888 788 808 108 018 | | | | 130. | 468. | | | | |
| 119. | 406. | | 678 671 701 | 08 | | 131. | 478. | | | | |
| 120. | 416. 422. | | | 071 | 18 | 132. | 483. | 471 801 721 111 17 | 87 | 14 | |
| 121. | 418. 449. | | | | 571 | 22 | 133. | 486. | 918 108 008 301 28 | 87 | 21 |
| 122. | 424. | | | 451 | 371 | 32 | 134. | 487. 493. | 551 781 871 | | |
| 123. | 429. | 801 808 928 128 218 271 | 12 | | | 135. | 492. | | | | |
| | | | | 001 | 001 | 58 | | | | | |
| 1 | 1 | 1 18 378 388 398 | | | 181 | 38 | | | | | |
| 2 | 2 | 28 381 391 181 378 318 187 | 38 | | | | | | | | |
| 3 | 3 | 38 308 188 188 398 388 188 | 22 | | | | | | | | |
| 4 | 4 | 48 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 5 | 5 | 58 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 6 | 6 | 68 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 7 | 7 | 78 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 8 | 8 | 88 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 9 | 9 | 98 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 10 | 10 | 108 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 11 | 11 | 118 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 12 | 12 | 128 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 13 | 13 | 138 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 14 | 14 | 148 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 15 | 15 | 158 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 16 | 16 | 168 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 17 | 17 | 178 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 18 | 18 | 188 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 19 | 19 | 198 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 20 | 20 | 208 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 21 | 21 | 218 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 22 | 22 | 228 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 23 | 23 | 238 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 24 | 24 | 248 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 25 | 25 | 258 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 26 | 26 | 268 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 27 | 27 | 278 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 28 | 28 | 288 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 29 | 29 | 298 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 30 | 30 | 308 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 31 | 31 | 318 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 32 | 32 | 328 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 33 | 33 | 338 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 34 | 34 | 348 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 35 | 35 | 358 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 36 | 36 | 368 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 37 | 37 | 378 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 38 | 38 | 388 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 39 | 39 | 398 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 40 | 40 | 408 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 41 | 41 | 418 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 42 | 42 | 428 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 43 | 43 | 438 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 44 | 44 | 448 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 45 | 45 | 458 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 46 | 46 | 468 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 47 | 47 | 478 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 48 | 48 | 488 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 49 | 49 | 498 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 50 | 50 | 508 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 51 | 51 | 518 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 52 | 52 | 528 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 53 | 53 | 538 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 54 | 54 | 548 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 55 | 55 | 558 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 56 | 56 | 568 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 57 | 57 | 578 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 58 | 58 | 588 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 59 | 59 | 598 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 60 | 60 | 608 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 61 | 61 | 618 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 62 | 62 | 628 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 63 | 63 | 638 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 64 | 64 | 648 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 65 | 65 | 658 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 66 | 66 | 668 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 67 | 67 | 678 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 68 | 68 | 688 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 69 | 69 | 698 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 70 | 70 | 708 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 71 | 71 | 718 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 72 | 72 | 728 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 73 | 73 | 738 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 74 | 74 | 748 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 75 | 75 | 758 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 76 | 76 | 768 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 77 | 77 | 778 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 78 | 78 | 788 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 79 | 79 | 798 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 80 | 80 | 808 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 81 | 81 | 818 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 82 | 82 | 828 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 83 | 83 | 838 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 84 | 84 | 848 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 85 | 85 | 858 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 86 | 86 | 868 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 87 | 87 | 878 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 88 | 88 | 888 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 89 | 89 | 898 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 90 | 90 | 908 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 91 | 91 | 918 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 92 | 92 | 928 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 93 | 93 | 938 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 94 | 94 | 948 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 95 | 95 | 958 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 96 | 96 | 968 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 97 | 97 | 978 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 98 | 98 | 988 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 99 | 99 | 998 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |
| 100 | 100 | 1008 188 388 388 398 388 398 | 38 | | | | | | | | |

SVENSKA PSALMBOKENS

KORALER OCH MESSAN

1.
Meter-
klass 1.

v. 6. Kom, Is -- ra -- el! att dyr-----ka Din Gud på hvar-je tid och ort,
Men blif--ve dig hans kyr-----ka Ett he - ligt rum och him-lens port.

Ej stö -- re men-sko -- fun --- der Och jor-diskt kän-slo - prål De hel-ga sabbats-

stun -- der, De hō-ga fō--re--mål; Att Her-ren i ditt ö----ra Ej ro-par

inom kort: Jag vill ditt spel ej hō-----ra, Haf di-na vi-sors bul-ler bort.

2.
M.-kl. 2.

204. Je---su! lät mig städ-se bör-ja I ditt namn allt hvad jag gör,
v. 2. Att jag måt-te framgång spör-ja Och så slu-ta som sig bör.

Kom, o Je - su! blif mig när, Låt mig blif - va der du är.

3.

M.-kl. 3.

v. 1. Hö - ga Ma - je - stät! vi al - - - le För di - na föt - ter ne - der - - fal - - - le: Ditt
E - vig är din makt och ä - - - ra; Dig jord och him - mel vitt - ne bä - - - ra: Af

lof från vå - ra hjer - tan går. Dig lof - - va Che - ru - - bim, Dig sjun - ga Se - ra - - fim.
allt ditt verk du of - fer får.

*)

Ho-si---an---na. He--lig är Gud, All verdens Gud, All krafts och nåds och visdoms Gud!

*) För att första stafvelsen i ordet »helig» skall få betoning, bör för denna och v. 7 detta ställe noteras så:

Ho-si--an--na. He--lig är Gud.

4.
M.-kl. 4.

v. 2. Mitt ö - ga skå - dar di - na un - - - der I stor - mens våld och haf - vets svall,
Din all - makt u - ti å - skans dun - - der, Din mild - het u - - ti reg - nets fall.

Men hjer - tat u - - - ti dyg - dens bud Væl - - sig - - nar dig som vän och Gud!

5.
M.-kl. 5.

221 v. 3. Sänd, Her-re! di - na eng-lar ut, Att sjä-len må vid lif-vets slut Af
Och låt min tröt-ta kropp i ro Sig hvi - la i sitt ty-sta bo, Tills

dem till him-len fö - - - - ras;
der din röst skall hö - - - - ras. Då skall jag, klädd i he - lig skrud, Med mi - na

ö - gen skå - da Gud Och af hans nåd och här - lig - het Mig fröj - da i all e - vig -

het. O Je - su Christ! ack, bön - hör mig, ack, bön - hör mig, I lif och död jag till - hör dig.

*) Fermaten är olämplig i ps. 5, v. 2 och ps. 88.

6.

(35.)

M.-kl. 6.

v. 1. Gud! du af in - ga skif-ten vet, Af in - gen ti-dens skran - ka. Den svind-lar,
Du är och blir i e - vig - het, Högt öf - ver mensko - tan - - ka.

då den vå-gar sig På dju-pet, till att fat - ta dig, Som var och är och blif-ver.

7.
M.-kl. 7.

v. 5. Be---håll oss, Her--re, vid det hopp, Att du vår lef-nads dunk--la
Vårt hjer--ta gläd, vår an--da stärk Och främ--ja vå--ra hän--ders

lopp Till lju--sets hem led-----sa-----gar. Gif oss och vå--ra
verk I al---la vå--ra da-----gar.

barn din nåd Och var med oss i råd och dåd. Lär oss be-

red -- de va ----- ra Hvar stund att hä -- dan ----- fa ----- ra.

a)

a) När ps. 321 sjunges efter denna melodi, bortfaller bågen mellan b och g.

8.

M.-kl. 8.

v. 1. Dig al - - - le - - na va - - re ä - - ra, Verl - dars Ko - nung,
Från din thron, den him - lar bä - - ra, E - - vigt klädd i

hå - - rars Gud! Du din all - - makts spi - - ra sträc - - ker
lju - - sets skrud,

Till ett ri --- ke u --- tan gräns; I din hög -- het,

som för ----- skräc -- ker, Dock din mild -- het ses och käns.

9.

M.-kl. 99.

E -- sa -- i -- as såg den All -- ra -- he -- lig -- ste I hel -- ge -- do -- men

sig ned -- sän - kan - de På Ma -- je -- stät-sens thron. Allt Zi -- ons hus Upp - fyll -- des

af hans klä--da--fåll med ljus. Kring Den, för hvil--ken him-len ej är ren, Se-

ra--fer syn-tes i för-dunk-ladt sken. För Ko--nun-gar--nas Ko-nung skyl-te

de Med vin--gar två sitt kla--ra an--le--te, Sin fot med två, med två ock

flö - go de: Hans namn, som E - vig är, lof - sjön - go de: He - - lig är Gud, Je - - ho - va

Ze - ba - - - oth! He - - - lig är Gud, Je - - ho - va Ze - ba - - - oth! He - - - lig är Gud, Je -

ho - va Ze - ba - oth! Allt ska-padt ne-der - - fal - le till hans fot! Allt ne-der - föll. Af

rök i sam-ma stund Blef templet fullt, Och skälf-de på sin grund!

*) För textens riktigare betoning föreslås följande förändring:

He - - - lig är Gud, Je - ho - - - va Ze - ba - - - oth!

10.
M.-kl. 10.

v. 6. I --- från den tro jag al --- drig går, Att Her - - ren
När jag till san - - nin - - gens för - - svar Min kraft ej

står Up - - - på de from - - mas si - - - - - da.
spar, Skall han ock för mig stri - - - - - da. I

lif och död Är han mitt stöd, Min Fräl - - sa - - - re, Min

Hjel - - pa - - - - re: Väl dem hans hjälp för - - - bi - - - - - da!

11.
M.-kl. 11.

v. 1. Du, Her-re! ser och kän-ner mig, Mitt hjer-ta du ran - - sa - - - - - kar;
Min hvi-lo - - bädd, min vandringsstig Du allt-om-kring be - - va - - - - - kar.

Hvad steg jag går, hvad råd jag hör, Hvad fö - - - - - re - - - - - sats jag

väl ----- jer; Det ord, som på min tun -- ga dör, Den suck, jag

hem -- ligt sväl ----- jer, Du vet och ser och täl ----- jer.

12.

M.-kl. 12.

v. 5. Hö -- ga tan -- ke! ljuf att tän - ka: Öf -- ver allt bor Her -- ren Gud!
 Ic -- ke blott der stjer - nor blän - ka Och der å -- skan hör hans bud.

Han i mör - kret mig be - - - tär - ker, Glä -- der mig i da -- gens ljus,

Sval-kar mig i vin-dens sus, Och i käl-lan ve-der - - - qvecker.

Jag i allt, som är och sker, Ho-nom hör och ho-nom ser.

13.

(215.)

M.-kl. 13.

v. 4. San -- ning Gud! den lä -- ra är, Som af dig för-

kun -- nad blif --- ver, Och sitt e -- get vitt -- ne bär

I den kraft, han hjer - - tat gif - - - ver: Va - - - re den - - - na

kraft mitt stöd Till att gö - - - ra det du böd.

14.
(215.)
M.-kl. 13.

v. 1. Fa-der! un - der det - ta namn Nal-kas jag med hopp och gju - - - ter
Mi--na suc - kar i din famn, Viss att du mig ej för - sku - - - ter.

Du en fa - ders hjer - ta bär För ditt barn, som hjelp be - - - gär.

15.

(77.)

M.-kl. 9.

v. 1. Allt det go -- da som mig fäg - nar, Allt, o Fa -- der!
 Dig mitt rör -- da bröst till --- eg - nar Å -- ran för all

du mig ger. Mig du ur mitt in --- tet bragt;
 nåd mig sker.

Mig din vis - - het, nåd och makt Till - - mätt det - - - ta

lif - - - vets da - - - gar, Mig du skyd - - dar och led - - - sa - - - gar.

16 se 1.

17.
M.-kl. 14.

v. 1. Vi tro på en alls --- mäk-tig Gud, Af hvars An-da, ge-nom

Or-----det, Allt ska-padt är, och på hvars bud, Allt är godt och

här - ligt vor ----- det: Oss en fa - der vill han va - ra, Och ut-

af sin go -- da vil - ja Skall han all - tid oss be --- va ----- ra,

Al - drig oss i -- från sig skil -- ja. På allt hans ö -- ga gif -- ver akt, Och

Sista versen.

in -- gen står e -- mot hans makt. A ----- men.

18.

M.-kl. 15.

v. 2. Jag tror på Med-la--ren, som rör-des af vår nöd, Att him-lens frid till

jor-den bä--ra, Och gaf oss lju-set med sin lä-----ra, Och gaf oss lif-vet med sin

död. O nåd och kär-lek u - tan li - - - ke! För - bar - ma - - re! du ser till en för-vil-lad

hop, Och lå - - ter upp för ångrens rop Ditt hjer - ta och ditt nå - de - - - ri - - - - ke.

19.
M.-kl. 16.

v. 1. O -- änd - li -- ge, i lju - sets strå -- lar För död - lig -- he - tens blic - kar skymd!
Ditt vä - sens här - lig - het sig må -- lar Kring himlens hvalf, kring jor - dens rymd.

Upp till din höjd ej tan - ken hin --- ner, Ner till ditt djup ej tan - ken när; Men

hjer--tat i ditt verk dig fin---ner, Och dyr-kar dig i di--na spår.

20.
(35.)

M.-kl. 6.

v. 4. O E--vi--ge! i ditt för-bund Din an-de oss led--sa-----ge.
I glä-djens dag, i nö-dens stund Vår dyr-kan dig be--ha-----ge.

Väl- - - - sig- - - na oss med nåd och tröst, Och var- - - de

frid i al- - - la bröst Och syn- - - dens väl- - - de kros- - - - - sadt!

21.

M.-kl. 11.

v. 4. O du, Guds hel-ga An-da! kom, Slit sön-der sa-tans sna-----ra.
 Det ord, vi fått af Her-ra--nom, U---ti vår själ be--va-----ra:

På det en---hvar må he---lig---gjord Lof---sjun-ga Gud med

gam --- man, Och Je --- su Chri --- sti dy --- ra ord Oss le --- da

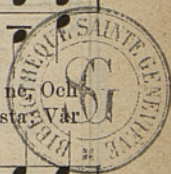
al --- le --- sam --- man Till him --- lens gläd --- je. A --- men.

22.
M.-kl. 17.

Gud tre---fal-dig! statt oss bi Och låt oss ej för-derf-----vas.
 Gör vår själ från syn-den fri, Låt him-len af oss ärf-----vas.

Styr--ke oss din kraft, att vi Det on-da öf-ver---vin-----ne Och
 Hjelp att dig vi äl-ska må Och så-som oss vår nä-----sta Vår

så med christligt sin - - - ne Det säl - la må - let hin - - - ne.
tro, vårt hopp be - - - fä - - - sta; Gud hjälp oss till det bä - - - sta.

A - - men, a - men, ske allt - - så! Hal - - - le - lu - - - ja! Hal - - - le - lu - - - ja!

23.

M.-kl. 39a.

v. 2. O Je--su Christ, som mandom tog! Hjelp oss att kom-ma städs i--hog Din bitt-ra

död, ditt re-na ord, I dem vår själ blir sa-lig--gjord. Sa---lig-----gjord.

*) Bättre så:

v. 2. tog! Hjelp oss att

*) Bättre:

v. 1. lig! Gif oss nåd

24 v. 1 se messan. De öfriga verserna se 140.

25 a.
(194.)

M.-kl. 20.

v. 1. O Ska--pa---re! o go--de Gud! O Fa - der, nå - dens
För---låt hvad gjordt är mot din bud, Låt Je -- su för - bön

käl-----la!
gäl-----la. Ej hand - la med oss ef - - ter rätt, Fast

me -- ra up -- på Fa-ders --- sätt; Och som ditt barn må hvar och

en, Från syn - den ren, Dig fram - gent tje -- na u -- tan men.

25 b.

(194.)

M.-kl. 20.

^{*)}

v. 2. För -- bar -- ma dig, o Je -- su Christ Och vär -- des oss be-
Du är den star -- ke hjel -- te visst, Som hin -- dra kan all

nå ----- da. Så fräls ditt folk ut ---- af dess nöd, Du
vå ----- da.

^{*)} »Efter allmännaste bruket» — se i slutet af Hæffners koralbok.

Musical score for the first system of a hymn. The treble staff contains the melody, and the bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are written below the treble staff. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The melody features a half note followed by a whole note, with a fermata over the final note of the system.

som med lä -- ra, lif och död Oss löst af e -- vigt qval och

Musical score for the second system of a hymn. The treble staff contains the melody, and the bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are written below the treble staff. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The melody features a half note followed by a whole note, with a fermata over the final note of the system.

ve! Din nåd be --- te, Att in -- tet ondt hos oss må ske.

26.
M.-kl. 21.

*)

v. 1. Vi på jor-den lef--ve här, Un--der dö--den fång-----ne:
Hvem få vi, som hjel-pen är, Att ej bli för-gång-----ne?

O Fa--der! dig al----le-----na. Dock må vi sør--ja

*) Vid omtagning kan för undvikande af »tvärstånd» första ackordet vara

bit -- ter --- lig, Att vi så för --- gå -- tit dig. He --- li -- ge

Her -- re Gud! He --- li -- ge, star -- ke Gud. He -- li --- ge, barm-

her---ti---ge Fräl--sa--re! Du e---vi--ge Gud! Låt oss ic--ke

fal-----lä I den bitt--ra dö-dens nöd. Var oss barm-her-----tig!

27 se 7.

28.

M.-kl. 4.

v. 6. O Her-re! dig jag vill å--kal--la, När af-ton-stjernan framgår skön;
 När mor-gon-dag-gens per-lor fal--la, Till dig jag hö-ja skall min bön,

Och al--drig glöm-ma di--na bud, O Fa-der, Ska--pa--re och Gud!

29.

M.-kl. 22.

v. 10. Zi -- ons Gud är hög och stor: Sa -- lig den, på ho -- nom tror!

Lof -- va Her - ran gam - mal, ung! Glad -- lig Hal -- le --- lu -- ja sjung.

30 se 8.

31.

M.-kl. 19.

93 v. 1. O du, vår Her --- re Je --- su Christ, Som på dig

tog vår synd och brist, Som plå--gad var och sla--gen hårdt, Som

må---ste dra---ga kor---set svårt! Dig bed---je vi, att,

för din död, Du hjel - - per oss i. all vår nöd.

32.

(35.)

M.-kl. 6.

v. 1. Dig Her-re Gud! är in-gen lik I him-len och på jor --- den. Stor
Så här-lig, hög och nå-de -- rik Är in-gen konung vor --- den.

är du och ditt namn är stort, Och sto - ra ting med oss du gjort, O al - la Her-rars Her --- re!

33.

M.-kl. 24.

183 v. 1. Till dig af hjer - tans grun - - - - - de I nö - den ro - par

jag. Ack! att jag fin - - na kun - - - - - de, O Gud! för dig be-

hag! Låt upp ditt mil -- da ö ----- ra, När jag å ---- kal -- lar

dig. Af nåd mig vär -- des hö ----- ra; Du vet hvad fe - lar mig.

34 se 3.

35.

M.-kl. 6.

46 v. 1. Hvar man må nu väl gläd-ja sig; Här är stor fröjd å fär-----de,
 Ty nu är Gud oss nå-de--lig, Som vo-ro dö-den vär-----de.

Han haf-ver al---lom sagt det till, Att han barm--her--tig

va - - - ra vill: Hvad kan vårt hopp för - - - - - trän - - - - - ga?

36.

(33.)

M.-kl. 24.

v. 6. När lif - - vet skall upp - - hö - - - - ra, Gif mig en sömn så söt.
Låt di - - na eng - - lar fö - - - - ra Min själ u - - - ti ditt sköt.

När du till doms vill kom - - - - ma, Låt, Fa-der nå - de - - - rik! Mig

då med al - - - la from - - - ma Bli di - - na eng - - lar lik.

37.

(35.)

M.-kl. 6.

v. 1. Af dig, o Gud! jag kal-lad är Till da-gens ljus och lif-----vet, Jag
Och allt, som mig för-nö-jer här, År af din nåd mig gif-----vet.

är ett rin-ga stoft för dig, Dockhaf-ver du be-vist på mig Din hö-ga allmakts un----der.

38.

(215.)

M.-kl. 13.

v. 1. Sto -- re Gud! mitt hjer -- ta lär Mot din kär -- lek rätt att sva - ra.
Du, som gjor -- de att jag är, Och att jag skall e - vigt va - ra!

Du, att sty -- ra lif - - vets lopp, Gaf o - - - - död - lig - - - he - tens hopp.

39.

M.-kl. 7.

v. 6. O Je - - su! tag med nåd e - - - mot Min suc - kan, lagd vid
Läk syn - - da - - - så - - ren med ditt blod, Bjud qval - da hjer - tat

kor - - sets fot: Mitt sam - - ve - - - te du re - - - - na;
fat - - ta mod, Och mig med dig för - - - - e - - - - na:

Att jag i sam-ve-tet en vän Och i den hög-ste Do-ma-

ren En Fa-der blott må skå-da, Som vill sitt barn be-nå-da.

40.
M.-kl. 25.

284 v. 1. I din vård, som räk-ker till, Go--de Gud! åt al-----la,
Nä--stans väl jag li--ka vill, Så--som mitt be--fal-----la.

Her-re! var Hans för-svar, Var hans hjälp i nö----den, Styrk hans hopp i dö----den.

5

41.
M.-kl. 26.

147 v. 1. Så högt har Gud, oss till stor fröjd, Den fall-na verl-den äl-----skat,
Att han sin Son från him-lens höjd Har sändt, som oss har fräl-----sat.

I syn-der var så verl-den sänkt, Att hjelp ej stod att fin-----na, Ej

nåd att vin-----na, Om Gud sin Son ej skänkt; O men-ska! det be--sin-----na.

42 se 33.

43.
(70.)
M.-kl. 27.

v. 8. Je--su! du, som nå--digt sträck-te Till min nöd din kär-leks--blick,

Och för mig i dö - den gick! I ditt blod vårt fall - - na släg - te,

När det föl - - jer di - na spår, Lif och säll - het å - ter - - - får.

44.
M.-kl. 29.

v. 1. Ack! vi ä -- re al -- la A - dams barn, o Guds! Så -- som han vi

fal -- la, Bry -- ta mot din bud. Lust och hög - mod hö -- ra Or - mens

smic - ker än. Att hvar --- ann för --- stö --- ra, Vän för --- le - der vän.

Her --- re, dig för --- bar --- ma! Var oss nå --- de --- lig! Her --- re, hjelp oss ar --- ma!

45.

M.-kl. 28.

v. 8. Sa -- lig, sa -- lig den som kän-de, Den som trod-de dig al --- le --- na.
 San - nan Gud, och den du sän-de, Att med dig oss. än för - e --- na.

Je -- su Chri - stel! du är vor - den Vä - gen, san - nin - gen och lif -- vet;

Och i him - len och på jor -- den, Är ej an -- nat namn oss gif -- vet.

46 se 35.

47.
M.-kl. 6.

v. 1. O Je - su Christ, du nå - dens brunn! Du lif - sens re - na käl - - - la!
En bön, som går af hjertans grund, Låt, Her - re! för dig gäl - - - la!

Din sto --- ra nåd, ditt ljuf - va namn, Mig loc -- ka till din

öpp --- na famn, Min nöd för dig att stäl ----- la.

48 se 77.

49.

(35.)

M.-kl. 6.

v. 5. Pris va-re dig e--vin-ner--lig, Som oss din nåd be--vi-----ste!
Vi ä--re nu Guds barn med dig, O Her-re Je-su Chri-----ste!

Så må nu hvar man va---ra glad, Och pri---sa Gud i

al - - - lan stad: Han är vår kä - - - re fa - - - - - der.

50.
M.-kl. 30.

105 v. 5. När, Her - - - re! du oss väc - - - - ker Den si - - sta mor - - gon - väckt,
Och du din hand ut - - sträc - - - ker Att dö - - ma jor - dens slägt;

Ljuft skall din stäm-ma klin--ga Och oss det bud-skap brin---ga, Att in-gen död är mer!

51.
M.-kl. 31.

v. 1. Gläd dig, du Chri-sti Brud! Och möt din Her--ra Gud. Den

sto -- ra dag du skå ----- dat, Som de pro -- fe -- ter bå ----- dat. Ho - si-

an -- na, pris och ä ----- ra Vår ko - nung vi hem - bå ----- ra.

52.
M.-kl. 32.

v. 5. Kom snart till mig, o Je--su kär! Mitt hjer--ta för dig öp--pet

är: Kom in med nåd och sa--lig--het Och blif der qvar i e--vig--het. O

Je - - su, gif en sta - - dig tro Och hjälp mig till din him - - la - - ro. »Jag

kom - mer snart, o kä - - ra Själ! » Ja, a - - men, kom! nu är mig väl.

53.

M.-kl. 33.

v. 1. Be - re - den väg för Her - ran! Berg, sjun - ken, djup, stån opp! Rätt - fär - dig - he - tens
Han kommer, han som fjer - ran Var sedd af Fädrens hopp!

För - ste, Af Da - vids hus den stör - - ste. Vål - sig - nad va - re han, Som kom i Her - rans namn!

54.

(63.)

M.-kl. 18.

v. 4. All ver--den stäm - me upp med fröjd: Pris va - - re Gud i him-lens

höjd! Vål - - - sig - - nad blif - - ve jor - dens krets, Och men - skan bätt - rad och till - freds!

55.

M.-kl. 34.

v. 1. Var hel---sad, skö---na mor---gon---stund, Som af Pro-
Du sto---ra dag, du säl---la dag, På hvil-ken

fe---ters hel---ga munn Är oss be---bå-dad vor-----den!
him---lens väl---be---hag Än---nu be---sö-ker jor-----den!

*)

Un -- ga Sjun - ga Med de gam - la; Sig för - sam - la Jor - dens bö -- ner

*) Ps. 430.

Kring den stör - ste af dess sö --- ner. Styrk du mig Kraf - te --- lig.

56.

(63.)

M.-kl. 18.

v. 1. Si! nat--ten flyr för da-gens fröjd, Och eng-lars röst från him-lens

höjd Det bud till from-ma her--dar bär, Att född den go--de Her-den är.

57.
M.-kl. 35.

v. 3. Dig kläd i he --- lig --- he --- tens skrud, O Zi --- on!
Brist ut och sjung, du Chri --- sti brud: Min an --- de

låt ditt har --- po --- ljud Nu klin - ga när och fjer ----- ran;
fröj - dar sig i Gud, Mitt hjer - ta pri - sar Her ----- ran.

Han kun - gjort har sitt hel - - ga råd: Hans san - ÷ ning, e - - vig

som hans nåd, Skall al - - drig å - - ter - - vän - - - - da! Han

öpp--nat har sin hul--da famn: Hans lof skall va---ra,

som hans namn, Allt in---till verl--dens än-----da!

58.

(29.)

M.-kl. 22.

v. 7. Pris ske Gud i him-mels-höjd! Bä--re jor--den frid och fröjd,

Och hans vil--ja, med hans ord, Kring all verl-den blif--ve spord!

59.

M.-kl. 36.

v. 1. Gläd dig, du hel-ga Christen - het! Be-känn, be-sjung din sa - lig - het: Ty

Je-sus kom-men är, Som dig det budskap bär, Att Her-ren dig har e - vigt kär.

60.

M.-kl. 37.

v. 1. En jung-fru fødte ett barn i dag, Det vi skole pri-sa och ä-----ra. I

dethafver Gud ett godt be--hag Och bjudeross hø-radess læ-----ra. Och vo--re ej det

bar-net födt, För-tap-padt blef - ve då allt kött: Nu fräls-ning bjuds åt al - - - la. Pris va - re

dig, o Je - - su Christ! Du är vårt en - - da hopp för-visst; Vi för din fot ned-fal - - - la.

v. 2. De her-dar vak-ta-de de-ras hjord I mar-ke-ne, der de lå-----go, Der

Fortsättning
se tillbaka vid

fin-go de hö-ra en-ge-lens ord Och Her---rans klar-het de så-----go:

v. 3. De him-mel-ska härar med hö-gan röst Be-gynte med engelen sjun - - - ga; De

Fortsättning
se tillbaka vid

lof-va - de Gud med glä-dje och tröst, Med he - lig, o - - dö - de - lig tun - - - ga:

61.

M.-kl. 38.

v. 1. Hvar Christ-tro - gen fröj--de sig Ut--af hjer - tat in--ner---lig!

Gud är oss miss---kun---de---lig: Han är oss när, hans här--lig--het vi

så --- go. Här vi spor - de Det kun --- gjor - - de Ga - - bri - - el.

E - - - - ja! E - - - - ja! Guds ord är nu vor - - det kött, Af en

*) Bättre:

ja! Guds ord är nu.

jung - fru är det födt: Hal - - - le - - - lu - - - ja! Oss är född För - los - - sa -

ren, För - - - bar - - - ma - - - ren, I Is - - - ra - - - el. Gud blef man, Sjelf Her - ren

han Blef oss en träl. Ljuf - lig hamn Är oss hans namn: Im - ma - - nu -

el! Han oss bju - der frid och fröjd och e - - - vigt väl.

62.

M.-kl. 39 $\frac{1}{2}$.

v. 1. Lof va - re dig, o Je - su Christ, Som men-ska blef, doek u - tan brist! I

o-skuld dig en jung-fru bar, Stor fröjd der-vid i him-len var. Å - ra va - re Gud!

63.

M.-kl. 18.

*)

v. 15. Ä - - - ra ske Gud up - - på sin thron, Som oss har skänkt sin en - da Son! Nu

men-skors röst och eng - lars chor Lof - - sjun - - ge den i höj - - den bor!

*) Riktigare:

v. 15. Ä - - - ra ske.

64.
M.-kl. 40.

*)

302 v. 1. Vår Ko-nung och vårt Fo-ster-land, O fädrens Gud! be--skyd ---da.
Slut kär - le - kens och fri-dens band Om - kring pa -- lats och hyd ---da.

Med o--völd va--re tyd-----da De la--gar, du oss gaf, o Gud! Och

*) Vid omtagning kan för »tvärstånds» undvikande det första ackordet vara ^c ass, _f

san--nin---gens och dyg-dens bud Af fri---a hjer-tan lyd-----da.

65.
M.-kl. 41.

v. 5. Je--su namn be----slu--ta skall Lif--vets qval och strid,
När min pröf--vo----dag är all Och jag far i frid:

Ty han är den, Som af - - - pla - - - nat all min skuld

Och mig mö - - - ter e - - - vigt huld, I him - - - me - - - - len.

66.
(198.)
M.-kl. 18.

v. 1. Si, Je - - sus är ett tröst - rikt namn Och i all nöd vår säk - - ra

hamn. I - - - - ge - - nom Je - sum få vi nåd Och fin - - ne på det bä - - sta råd.

67.

M.-kl. 42.

First system of a musical score in 2/4 time. The treble staff contains a melody with eighth and sixteenth notes, and the bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The lyrics are written below the treble staff.

v. 1. En stjer--na gick på him--len fram, Hal---le---lu---ja! För

Second system of the musical score. It continues the melody and accompaniment from the first system. The lyrics are written below the treble staff.

Ö - sterns Vi - se, un - der --- sam. Hal --- le - - lu --- ja! Hal --- le - - lu --- ja!

68.

M.-kl. 43.

v. 4. Ditt ord, o Je -- su! blif -- va må Den stjer-na, i hvars sken vi gå.

Låt din hel -- ga lä ----- ra Led --- sa -- ga oss i all vår tid,

Ljus och kraft be---skä-----ra Åt oss i lif--vets sorg och strid,

Och i dö---den bä-----ra Till vårt hjer--ta frid!

69 se 55.

70.
M.-kl. 27.

80 v. 1. Hvil - ken kär - - lek oss be - - vi - - sad! Af din nåd hvad grund - löst haf,

När du dig i dö -- den gaf, Je -- su! du som, e -- vigt pri -- sad

Af mitt hjer - ta och min röst, År i lif och död min tröst!

71.
(78.)

M.-kl. 9.

v. 1. Dig jag öd-mjukt vill be - - trak - ta, Je - - su! i ditt lef - nads-lopp,
Och på di - - na fot-spår ak - - ta, som till him - - len le - - da opp.

La - gens bud du upp - fyllt har; He -- lig --- het ditt vä -- sen var;

U --- ti dig, sin bild på jor -- den, Fa - dren är för -- kla - rad vor -- den.

72 se 186.

73.

(111.)

M.-kl. 44.

v. 4. Säl - le ä - ro de, som hö - ra, Hvad den e - vigt Go - de lärt.
De, som äl - ska, de, som gö - ra, Hvad den He - li - ge be - gärt;

De som, led - da af hans An - da, Ly - sta af hans mil - da ljus, Nal - ka sig till Fadrenshus!

74.
(111.)
M.-kl. 44.

v. 1. Chri-ste! som ditt ursprung le-der E - vigt från din Fa-ders sköt,
Och, från him-len sti-gen ne-der, Dig i jor-disk skep-nad slöt!

O Guds Son och menskors li - ke! Hör ett stoft, som lyf-ter sig, Trängtan-de att nal-kas dig.

75.

(70.)

M.-kl. 27.

177 v. 7. Tack, min Gud! för den-na nå-de, Att du haf-ver trö-stat mig.

Si, mitt hjer--ta fröj--dar sig: Jag är frälst från syn-dens vå--de.

Gud ske pris! nu är mig väl: Lof - - va Her - - ran Gud, min själ!

76.
M.-kl. 45.

v. 1. Je - - su! du mitt lif, min hel - - sa, Je - - su! du för mig är död:
Du dig ut - - gaf, mig att fräl - - sa, I den djup - - sta sjä - - la - - nöd.

In - - tet skall mig nu för - - derf-va, Lif och säll--het skall jag ärf - - va.

Pris och ä - - - ra va - - re dig, Her - - re Je - - su! in - ner - - lig.

77.

M.-kl. 9.

v. 6. Har jag dig i hjer--tat in--ne, Al--lan god-hets käl--la vid!
In--gen sve--da när mitt sin--ne, In--gen o---ro stör min frid.

Her--re! när jag haf-ver dig, In--tet mer skall fat--tas mig.

Den sitt allt i dig har fun - nit, Han har lyck - ligt öf - ver - vun - nit.

78.
M.-kl. 9.

v. 1. Fräl--sta verld! i nå - dens un--der Vör--da he--lig--he--tens Gud!
Si--na---i med blix och dun--der, Gol--ga--tha med fri - dens bud,

Ro - par: men - ska! ej för - - - gät, Sam - ma Gu - doms ma - - je - - stät,

Syn - dens strän - ga dom för - - - kun - nar, Syn - darn nåd och tröst för - - un - nar.

79.

(78.)

M.-kl. 9.

v. 1. O min Fräl--sa--re! din smär--ta, Je--su! din för--so--nings--död
Gju--ter i mitt sorgs--na hjer--ta Tröst och styr--ka mot all nöd.

Då i qval du sän--kes ner, Jag med tack--sam un--dran ser,

Hur sig nåd och rätt til - - - li - - ka, Hos en he - - lig Gud för - - li - - ka.

80 se 70.

81.
M.-kl. 47.

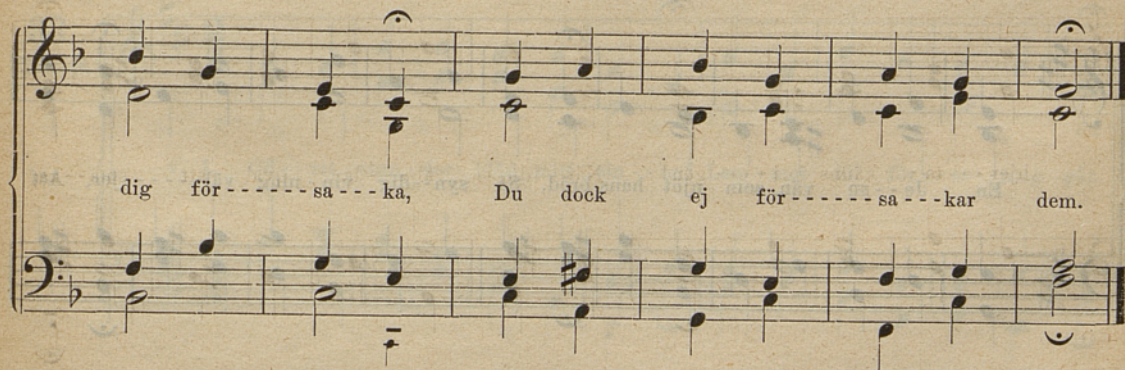
v. 1. Mil - - - de men - - ni - - skor - - nas vän! Hur dig lik i

al---la ö---den! Hur i lif--vet, hur i dö-den, Det--ta

hjer---ta känns i----gen! När du, al---la qval att smä--ka,

Upp--går till Je--ru--sa--lem: När de di--na

dig för--sa--ka, Du dock ej för--sa--kar dem.

82.
(229 a.)
M.-kl. 48.

v. 1. O Gud! hvarthän ett hjer-ta drifts, Som syn-dig å--trå le-----der!
Det fall, det afgrundsdeep ej gifs, Dit ej det stür-tas ne-----der.

En Je--su vän, som njöt hans bröd, Så syn--dig vin-ning väl-----jer, Att

till en grym, o---skyl--dig död, Sin fräl--sa----re han säl-----jer.

83.
M.-kl. 49.

v. 1. Off--ret stun--dar: blöd mitt sin--ne! Lam--met till för--so--ning går.

Ör - ta - - - går - den, fal - lets min - ne, Hemsk i nat - tens svep - ning står.

Ack! de fall - - nas vän der - - - in - - ne Svet - - tas blod och tröst ej får.

84.

M.-kl. 34.

v. 1. Min Fräl--sa--re! hvad sjä--la--ve Du li--der i Geth--se--ma-
Hur hel--ve--tets och dö--dens qval Och al--le bäre--kar Be--li-

ne, Ho kan det, rätt be--skrif-----va?
al Dig, Je--su! der om--gif-----va! Du går, Än står, Qvi--der, bäre--var,

*) Bättre med betoning på »går» och »står»:

va! Du går, Än står.

Och upp --- häf--ver Di -- na hän - der Till de him - mels trö - ste - län - der.

85.
(76.)
M.-kl. 45.

v. 1. Je -- su! dig i dju -- pa nö -- den Di -- na eg -- na öf -- ver -- ge:
Dig, som går för dem i dö -- den, Svi -- ka och för -- ne -- ka de.

Ack, jag sjelf, som bland de di - - na Du vill fräl - - sa med din pi - - na,

Öf - - ver - - - ger dig för en verld, Full af dår - skap, synd och flärd.

86.
M.-kl. 50.

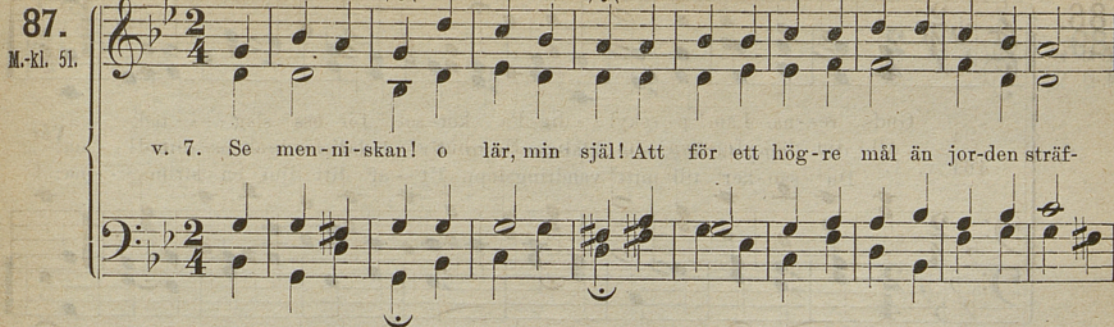
94. Guds re--na Lam! o--skyl--dig På kor-set för oss slag----tad, Vår
All--tid be--fun-nen tå---lig, E--hur du var för--ak-----tad!

synd du haf-ver dra---git Och dödsens makt ned-sla---git. Gif oss din frid, o Je-----su!

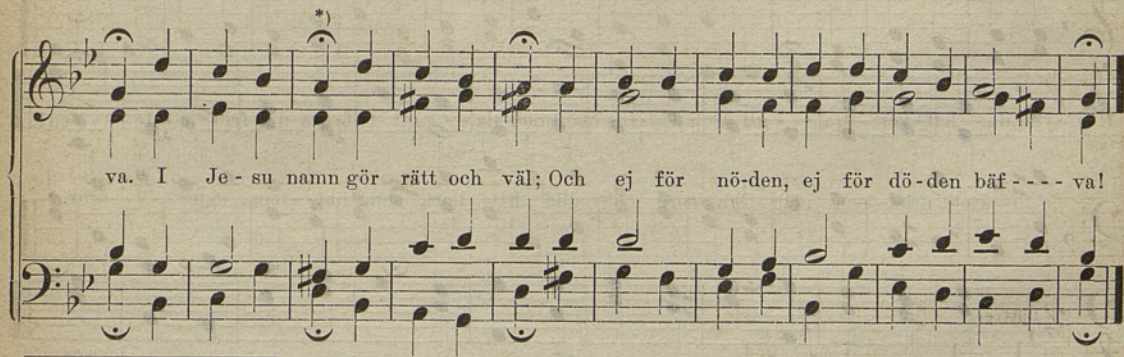
*) Bättre:

tad. All---tid be---fun-nen.

87.
M.-kl. 51.

v. 7. Se men-ni-skan! o lär, min själ! Att för ett hög-re mål än jor-den sträf-

va. I Je-su namn gör rätt och väl; Och ej för nö-den, ej för dö-den bäf---- va!

Fermaterna vid *) torde utan skada för texten kunna bortfalla.

88 se 5.

89.

M.-kl. 53.

461 v. 1. O hop-pets dag, som klar-nar opp Ur död-lig -- he-tens dim --- ma!
 Du sän-ker till mitt vandringslopp Ut -- af ditt ljus en strim --- ma;

Och brist och nöd Och sorg och död Fly bort, som nat -- tens skug --- gor.

90.
(433 a.)
M.-kl. 52.

v. 1. Din synd, o verld! be -- sin --- na. Se här det blo -- det rin ---

na, Som fräl -- sat A - dams släkt. Se höj - den af all smär -- ta. O!

mät - te dock hvar - t hjer - - - - - ta Af Je - - su si - - sta suck bli väckt.

91.
(395.)
M.-kl. 24.

v. 1. Ditt huf - vud, Je - - su! bö - - - jes, Ditt verk full - bor - dadt är.
Till dig mitt hjer - ta hö - - - jes Och än en blick be - - - gär.

Till kor--set dig jag föl----jer, Dit kär--le---ken dig bragt, Der

du din hög--het döl-----jer Och dör u-----ti för-----akt.

92 a.

M.-kl. 2.

First system of musical notation for '92 a.' in 2/4 time, key of B-flat major. The treble staff contains the melody with lyrics underneath. The bass staff provides harmonic accompaniment. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

v. 1. Skå--der, skå--der nu här al--le, Hu--ru Je--sus plå--gad är.
Tå--rar fly--te, kla--gan skal--le, Då vår syn--da-skuld han bär.

Second system of musical notation for '92 a.' in 2/4 time, key of B-flat major. The treble staff contains the melody with lyrics underneath. The bass staff provides harmonic accompaniment. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

Så som Je--su smär--ta var, Al--drig nå--gons va--rit har.

92 b. *)

(92 a.)

M.-kl. 2.

v. 5. Har du men--ni--ska! ett hjer--ta, Är din bā--ste vän dig kär,
Känn din syn--da-skuld med smär--ta, Ty för dem han kors--fäst är.

Så, som Je--su kär-lek var, Al--drig nå--gons va--rit har.

*) »Efter allmännaste bruket», se i slutet af HÆFFNERS koralbok.

93 se 31. — 94 se 86.

95 a.

(95b.)

M.-kl. 16.

v. 1. Vi följt i dag med he - ta tå - - rar Till kor - set vå - ra sjä - lars vän:
E - - hu - ru djupt hans å - syn så - - rar, För - - blif - vom der; han an - das än.

Än, un - der än - - gest, svett och mö - - - da, Skall han oss hug - na med sin röst. Må

lju -- det in i sjä -- len flö --- da Och or -- den ri -- stas i vårt bröst!

95 b. *)
M.-kl. 16.

v. 9. Dig, Je - su Kri - ste, va -- re ä --- ra, Dig, som i allt ditt lef - ver - ne,
I ditt e -- xem - pel som din lä -- ra, Har lå -- tit oss din öm - het se

*) Finnes ej hos HÆFFNER. Af SCHMYGEL.

Och den - na kär - lek u - tan li - - - ke I di - na si - - sta an - de - drag! Må

vi för - - e - - nas i ditt ri - - - ke Och här dig nal - - kas hvar - - je dag!

96 a.

M.-kl. 18.

First system of a musical score for voice and piano. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 2/4. The vocal line (treble clef) begins with a half note F#4, followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, D5, E5, F#5, G5, A5, B5, and ends with a half note C6. The piano accompaniment (bass clef) starts with a half note F#3, followed by quarter notes G3, A3, B3, C4, D4, E4, F#4, G4, A4, B4, and ends with a half note C5. A fermata is placed over the final C6 in the vocal line.

v. 1. Vi tac - - ke dig, o Je - - su god, Som rin - - na lät ditt dy - - ra

Second system of the musical score. The vocal line continues with a half note F#4, followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, D5, E5, F#5, G5, A5, B5, and ends with a half note C6. The piano accompaniment continues with a half note F#3, followed by quarter notes G3, A3, B3, C4, D4, E4, F#4, G4, A4, B4, and ends with a half note C5. A fermata is placed over the final C6 in the vocal line.

blod! Från sa - - tans magt och ar - - ga list Har du oss löst, o Je - - su Krist!

96 b.

(96 a.)

M.-kl. 18.

v. 4. O Je--su, du vår bro - der kär! Du vill oss all - - tid va - - ra

när: I vårt e---län - - de hos oss blif Och hjälp oss till ett e - - vigt lif!

97.

M.-kl. 54.

150 v. 1. O Je-su! än de di--na Du vill om-kring dig se Dem in i
Och af din bitt-ra pi--na En sa-lig frukt dem ge.

dö--den äl--skar du Och i din Fa-ders ri-----ke Vill und-få dem än--nu.

98 *a.*

(98 b.)

M.-kl. 55.

First system of the musical score. It consists of a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in bass clef. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 2/4. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B-flat4, and A4. The piano accompaniment starts with a half note G3. The lyrics 'v. 1. Ack, hjertans ve, Att jag skall se Guds e - gen Son för - små - -' are written below the vocal line.

Second system of the musical score. It continues the vocal and piano parts from the first system. The vocal line has a half note G4, followed by quarter notes A4, B-flat4, and A4. The piano accompaniment continues with a half note G3. The lyrics 'das, Och Guds vä - sens be - lä - - - te Un - der fött - ren trä - - - - das!' are written below the vocal line.

98 b. *)
M.-kl. 55.

v. 12. Ack, Je - su Krist, Vår tröst för - visst, Vi dig i tro - ne bed ---

The first system of the musical score is for voice and piano. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 2/4. The voice part (treble clef) begins with a whole note 'A' on the line, followed by eighth notes for 'ck, Je - su Krist, Vår tröst för - visst, Vi dig i tro - ne bed ---'. The piano accompaniment (bass clef) starts with a whole note chord (B-flat, E-flat, A-flat) and continues with chords and single notes supporting the vocal line.

je: Låt din pi - na, kors och död Län - da oss till gläd - - - je!

The second system continues the musical score. The voice part (treble clef) has a whole note 'je:' followed by eighth notes for 'Låt din pi - na, kors och död Län - da oss till gläd - - - je!'. The piano accompaniment (bass clef) continues with chords and single notes, ending with a final whole note chord.

*) »Efter allmänaste bruket», se i slutet af HÆFFNERS koralbok.

99.
M.-kl. 18.

120 v. 9. Gif att ditt ord oss ly -- ser så, Att vi i mörk-ret ic -- ke

gå, Men ge - nom den - - na jem - mer - dal Må van - dra till din him - mels - - sal!

100.

(226.)

M.-kl. 56.

v. 1. Ditt li-dan--de har nått sitt slut: O Je-su! du har kämpat ut För oss den

svå-ra stri----den. Ej förr, än frid åt oss du vann, Du vil--le nju-ta fri----den.

101 a.

M.-kl. 57.

v. 1. Den mun är tyst, som bad så ömt För menskors ar-ma släg - - - te,
Och kär-le-ken den kalk har tömt, Som he-lig--he-ten räck - - - te.

Till ro den go--de Her-den går, Som gaf sitt lif för si--na får: Från

qval och strid och mö - - - - - da Han hvi - lar hos de dö - - - - - da.

101 b.)
M.-kl. 57.

v. 3. O lif--sens För--ste, som steg ned I grafvens mör-ka skö - - - - - te,
Mig i din nåd och san-ning led Till död-sens vis - sa mö - - - - - te!

*) Finnes ej hos HÆFFNER. Af J. SCHOP.

När från en verld, af o---ro full, Jag sän--kes i den ty--sta mull, Må

du min själ för-----va-----ra Bland di--na fräl-stas ska-----ra!

102.

M.-kl. 58.

v. 2. Här var mel-lan lju-set Och mörkret en strid; Dock seg-ra-de
Ned - - - stör-tad är dö-den; Och tron står opp, Bland jor-di-ska

lju-set För e - - - vig tid. I, sör-jan-de qvinnor, hvem sö-ken I
ö-den Med him - - melskt hopp.

*) De 2:ne noter, som sammanbindas med tecknet , motsvaras i texten dels af en, dels af två stavelser.

v. 3, se a)

v. 4, se b)

v. 5, se c)

här? Den lef-van-de ej bland de dö --- da är: Upp --- stån-den är

Je-sus. Hal - - - le - - lu - - - ja! v. 3. Han lef-ver, han lef-ver och föl-jer dig än

103.
M.-kl. 59.

v. 1. Sitt ö-ga Je-sus öpp-nat har, Och mörkret är för--drif---vet.
Det hel-ga lif han å--ter--tar, Som var för oss ut--gif---vet.

Hjel--ten fram ur graf - ven går, Och på hans se--ger --- fa - - na

står: Upp---stån--del---sen och lif-----vet. Hal---le - lu-----ja!

104.

M.-kl. 18.

v. 7. Pris dig, som har från dö - dens våld Mig, kött - lig, un - - der syn - - den

såld, Köpt fri och lärt den väg att gå, Der jag ett e - - vigt lif skall nå!

105 se 50.

106.

M.-kl. 6l.

v. 4. Gam--la, un--ga Må lof--sjun--ga Fa--derns magt och här--lig--het
Och hem - bä--ra So--nen ä---ra För så stor barm - her-tig--het,

Pri--sa An--den, Som vid han--den Fö--rer oss till sa--lig---het!

107.

M.-kl. 18.

v. 1. Sig fröj--de nu hvar kri--sten man, Att Je--sus Kri--stus se--ger

vann! Hans gu-dom nu är up--pen-bar, Lik-som en mor-gon-stjer--na klar.

108.

M.-kl. 19.

v. 1. Han lef--ver! o min an--de, känn Din Her--re och din Gud i-

gen! Han lem--nat har sitt hvi--lo--rum, Och rö--sten hö--res, som var

stum, Och han--den räe--kes, som var kall: Han lef--ver, och du lef--va skall!

109.

M.-kl. 62.

v. 7. Je - su! dig ske tack och he--der, Att du slog vår o--vän ne - der

Och för--- stör--de med din död Hvad oss gjor--de qual och nöd!

För din kamp, o Je--su kä--re, Dig nu he--la verl--den ä--re!

110.

(50.)

M.-kl. 30.

v. 7. Nu är den sto--re da-----gen, Som Her--ren sjelf har gjort:
 Vår fi--en--de är sla-----gen, Och Kri--sti ri--ke stort.

Låt oss med fröjdfull tun--ga Om så-dan se-ger sjun--ga Och pri-sa Her-ren Gud!

111.
M.-kl. 44.

v. 1. Je - - su! du dig sjelf upp-väck - te, Då du låg i graf-ven död;
Med ditt dy - - ra blod du släck - te Af-grunds - el--dens svå--ra glöd.

Vär - - des ock min själ upp---lif---va, Att hon i--från

a)

jor---den sig Ha---sta må, o Gud, till dig!

a) Sista delen, melodien uppflyttad en octav, är att föredraga:

a) Sista versraden sjunges äfven så:

Ha---sta må, o Gud, till dig! Ha---sta må, o Gud, till dig!

11

112.

M.-kl. 63.

v. 9. Upp, min själ, min mun och tun--ga, Upp, mitt hjer--ta och min röst,
Till att pri--sa och lof--sjun--ga Je--sum, som oss å--ter--löst,

Je - sum tac - - ka och be - - - röm - - ma, Je - - su god - het al - - drig glöm - ma!

113.

M.-kl. 64.

v. 1. Till här-lig -- he-tens land i -- gen Jag ser dig, Je - su, fa - - - - ra;
Men jag på jor-den må-ste än En gäst och främling va - - - - ra.

Långt från mitt hem jag van -- drar här: Mitt säll - skap sorg och mö -- da är.

114.
(198.)

M.-kl. 18.

v. 5. Säll den, som fast i tro -- ne står Och bär sitt kors i di -- na

spår! Dit du har gått, med fröjd han går Och af din hand sin kro -- na får.

115 se 107. — 116 se 9. — 117 se 12.

118.

(144.)

(35.)

M.-kl. 6.

v. 1. Din spi -- ra, Je -- su, sträc - kes ut Så långt som da - gen hin ---- ner.
Ditt ri - - ke står till ti - dens slut, Det står, då allt för - svin ---- ner.

Ditt namn be - - käns med him -- melskt mod, Och för ditt kors, din

se-ger-stod, Ned-fal-la folk och kun-gar.

119.
(280.)
M.-kl. 6.

v. 5. Hur tomt är allt, hvad verl-den har! Hur kort dess nö-jen va-ra!
Snart stund-ar nat-ten, då en hvar Af oss skall hä-dan fa-ra.

Och då hvad är all lycka här E-mot det löftet:

»Hvar jag är, Der skolen I ock va-ra!».

120 se 99. — 121 se 47 eller 186.

122.
(229 a.)
(237.)
M.-kl. 48.

v. 5. Ja, Her-rans ljus ej slock-nar ut, Fast det i moln sig döl-----jer.
Det go--da seg--ra skall till slut, Fast verl-den det för-föl-----jer.

Och han, som kom i Fa-derns namn, Skall än väl--sig--nad kom-----ma, Och

sam - la i en e - - vig hamn Från ti - dens storm de from - - - - na.

123 se 79. — 123 är hos HÆFFNER i det närmaste lika med 79.

124.
M.-kl. 65.

v. 4. Guds ord och löf - te skall be - - stå; Vi det i hjer - tat bä - - - - re.
 För him - mel, ej för jord, vi gå Till strids och gla - de ä - - - - re,

Å---re all--tid väl till mods, Fast vi vå--ge gods Och ä---ra,

lif och allt: Ske blott som Gud be-fallt! Guds ri--ke vi be--hål-----le.

125 a.
(226.)
(125 b.)
M.-kl. 56.

v. 6. Du, som så högt har älskat mig, Min Je-su, jag ej glömmmer dig I gläd-jen

The first system of the musical score is for a piano. It consists of two staves, treble and bass, in the key of D major (one sharp) and 2/4 time. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

el-ler nö---den! Min vän är min och jag är hans I lif-vet och i dö---den.

The second system of the musical score continues the piece. It also consists of two staves, treble and bass, in the key of D major and 2/4 time. The melody continues in the treble staff, and the accompaniment continues in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

125 b.)

M.-kl. 56.

v. 1. Haf i ditt min-ne Je-sum Krist, Som oss från mörksens makt och list För-los-sat

och för-va-----rat Och, oss till ljus och sa-lig-let, Guds vil-ja up-pen-ba-----rat!

*) Finnes ej hos HÆFFNER. Melodien tysk.

126.

M.-kl. 66.

v. 1. Dit du går, dit går ock jag: Der du blif-ver, vill jag blif-va.
 Vär-des sjelf ditt väl--be--hag, Je--su, i mitt hjer-ta skrif-val

He--lad i--från syn--da--sã--ren, Vill jag föl--ja dig i spä--ren. :;
 He--lad i--från syn--da--sã--ren, Vill jag föl--ja dig i spä--ren.

När ps. 308 och 341 sjungas efter denna melodi, repeteras ej de två sista versraderna.

127 se 111.

128.

M.-kl. 67.

v. 1. O min Je - - su! dit du gått, Der vill jag ock blif - - - - va.
 Verl - den har ej myc - ket godt Att åt hjer - tat gif - - - - va.

Mig hon äf - - ven in - - söft har; Men, ur dva - - lan vak - - - - nad,

Ack, hvad har jag, som blir kvar? Ån - - ger blott och sak - - - - nad.

129 se 77.

130.

(186.)

M.-kl. 6.

v. 8. O go - - de An - del! led du mig Till san - nin - gen och lif - - - - vet!
Skrif i mitt hjer - ta hvad af dig I lif - sens ord är skrif - - - - vet!

Styrkt af din kraft, ledd af din nåd, Jag vill ditt kär--leks-

ful--la råd Med he--lig van--del pri-----sa.

*) Bättre:

vet. Styrkt af din kraft, ledd af din nåd,

131.

M.-kl. 68.

v. 1. He-----li-----ge An-----da! San-----nin-gens An-----da! Kom, att

oss led-----sa-----ga. Låt oss ej fal--la el--ler oss för--vil-----la,

Men till må--let dra---ga, I tro--nes ljus för--trö-
 stan--de och stil---la.

Slutet af sista versen.

Vis---het, o Her---re! Gif oss af höj---den.

132.

M.-kl. 69.

O du Hel-ge An--del kom till oss in; Med nåd och frid i di--na

trog-na hjer-tan blif; Din lef--van-de kär-leks--lå-ga der upp-tänd och up--pe--håll: Du,

som af al - la tun-go - - mål och land för - sam-lar fol - - - - ken I Herrans Je - su Kri-sti

tro en--dräg - te--li---ga! Hal---le-----lu-----ja! Hal--le-----lu-----ja!

133.

M.-kl. 39c.

v. 1. Kom, Hel-ge An-de! Her-re god! Be-sök vårt hjer-ta, gif oss mod: För-lä--na

oss din hel-ga nåd, För--lä--na oss din hel-ga nåd Och var med oss i råd och däd.

134.

M.-kl. 70.

v. 3. Du hel -- ga eld, all verl - dens tröst, Låt kär - lek brin - na i vårt bröst! Gif

oss, af din hug - sva -- lan god, I jor -- disk nöd ett himmelskt mod. På kor -- sets

väg oss styrk och led, Mot fre--stel - sen med kraft be--red, Att här vi man - ligt

stri--da må Och ge--nom död till lif - vet gå. Hal--le--lu - - ja! Hal--le--lu - - ja!

135.

M.-kl. 71.

v. 1. Dig, Hel - - ge An - - de, bed - - je vi, Att med din kraft du står oss bi

Un--der pröf--vo--ti-----der Och små--ra stri-----der: Helst u--ti den

yt -- ter --- sta, När det till än -- dan li ----- der! O Gud, för -- bar -- ma dig!

136.

M.-kl. 9.

500 v. 7. Her -- re, sig -- ne du och rå -- de Och be -- va -- re nu oss väl!
Her -- re, ditt an -- sigt i nå -- de Ly -- se all -- tid för vår själ!

Her - re Gud, dig till oss vänd Och din frid oss al - - lom sänd!

O, Gud Fa - - der, Son och An - - de, Dig ske pris i al - - lo lan - - de!

137.

M.-kl. 46.

v. 1. An-da, full af nå---de, I all nöd och vå---de Du min tröst för-blif!
 Agg och harm du släc---ker Och i hjer-tat väc---ker Kär-leks-eld och lif.

Lär du nu min sva---ga tun---ga Om din kraft med gläd---je sjun---ga!

138.

M.-kl. 72.

v. 1. Kom, Hel---ge An---de, till mig in, Upp---lys min

själ, upp-----tänd mitt sinn', Att jag i dig må blif-----

va! Låt ly---sa lif---sens ljus för mig, Och led mig

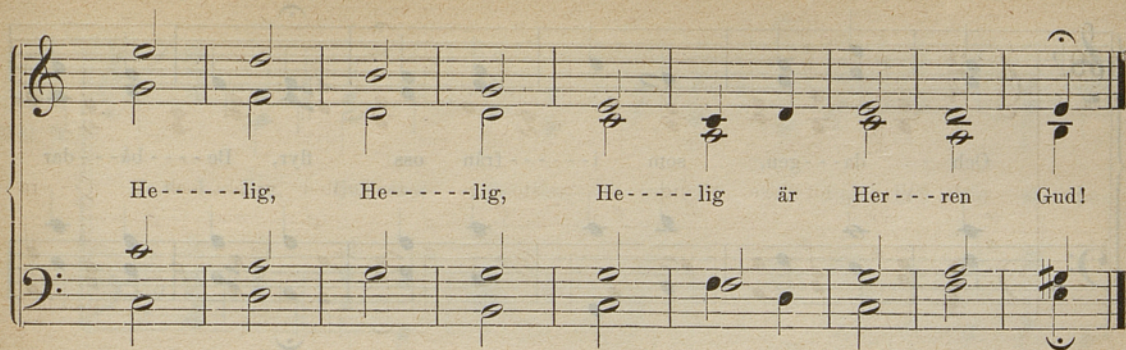
på den rät---ta stig: Dig vill jag helt mig gif-----va.

139.

M.-kl. 73.

v. 1. Vi lof - - ve dig, o sto - - re Gud, Med makt och ä - - ra

går ditt bud, Ditt hel - - ga ord kring him - - lar och kring jord.

He-----lig, He-----lig, He-----lig är Her---ren Gud!

140.
M.-kl. 6.

v. 1. Af him-lens här den Hög-stes makt För-täljs med tu-sen mun----nar,
Det vi--da fä-stets lju--sa prakt Hans hän-ders verk för--kun----nar,

Och da---gen, som i-----från oss flyr, Be---bå---dar

för den dag, som gryr, Hans ä---ra och hans un-----der.

141.

(420.)

M.-kl. 74.

v. 1. Dig, lju--sens Fa--der, va--re pris: Jag fick till ri--ke-

dom Det ord, som gör den from-me vis Och gör den vi--se from!

142.

M.-kl. 39 a.

a)

v. 1. Be---trak--tom väl de ti---o bud, Dem him---me--

b)

lens och jor-dens Gud Ut---gif--vit har från Si--na-----il Än--

nu i dag för---nim-me vi De hel--ga ljud.

a) b)

Be--trak--tom väl de ti---o bud. Än--nu i dag för--nim--me vi.

143 se 39.

144.

M.-kl. 6.

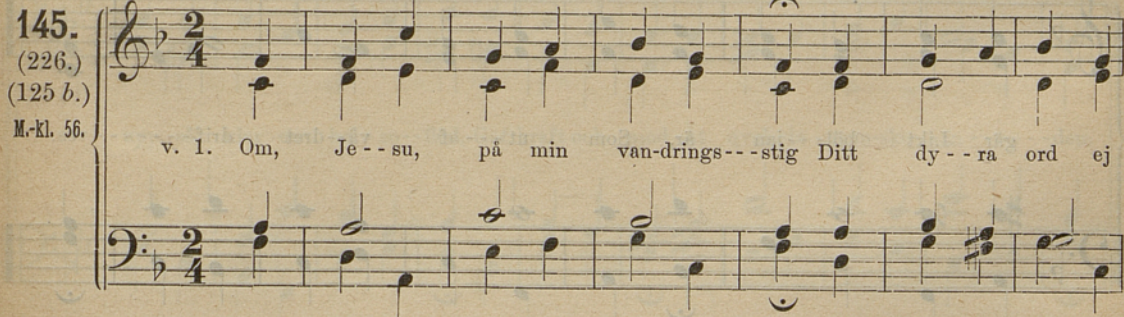
v. 10. Så står allt-sam-mans i Guds nåd, Att sa--li--ge vi blif-----va.
Men fast och e--vigt är hans råd Dem trognom det att gif-----va.

Vi haf---ve i---del skräp---lig-----het; I Gud är

all vår sa --- lig --- het. Gud va --- re pris och ä --- ra!

145.
(226.)
(125 b.)
M.-kl. 56.

v. 1. Om, Je -- su, på min van-drings --- stig Ditt dy -- ra ord ej

le -- der mig, Min själ af natt om --- gif --- --- ves, Och mitt be ---

gär Liket böl -- jan är, Som ut --- af vä -- dret drif --- --- ves.

146.

M.-kl. 75.

v. 1. När verdens hopp för--tvi-nadt stod, Likt blomman u--ti san----den, Rann

upp så klar en hel-so--flod, Gaf kraft och mod Åt qval-da men-sko--an-----den.

147 se 41. — 148 se 136.

149.

(21.)

M.-kl. 11.

v. 4. O menskor! vän-der om till Gud Och var-der bar-nen li-----ke!
Blott med o--skyl-dig--he-tens skrud I prydens till Guds ri-----ke.

Med Krist - lig dygd och sam - vets-----ro Ert bar -- na - skap för-- kla -----

rer, Be---hål--ler kär--lek, hopp och tro, Och him-lens nåd be---

va-----rer U-----ti ett hel-gadt hjer-----ta.

150 se 97.

151.

(280.)

M.-kl. 6.

152 a.

(152 c.)

M.-kl. 76.

First system of a musical score for a four-part vocal setting. The music is in 2/4 time. The vocal parts are arranged in two staves: the upper staff contains the Soprano and Alto parts, and the lower staff contains the Tenor and Bass parts. The lyrics are written below the vocal staves. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

v. 1. Je - - sus Chri - stus är vår hel - - sa, Som oss al - - la vil - - le fräl - - sa.

Second system of the musical score. It continues the four-part vocal setting in 2/4 time. The vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Bass) are shown on two staves with their respective lyrics. The system ends with a double bar line and repeat dots.

Med sin pi - - na och sin död Han oss för - - löst ur död - sens nöd.

152 b.

(152 c.)

M.-kl. 76.

v. 3. Vid sitt bord han vill oss trö---sta, Att vi ä---re å--ter--lö---sta;

Vi der---om för---säk-ran få, När vi till Her-rans natt-ward gå.

152 C^{*)}

M.-kl. 76.

v. 12. Her -- re, dig vi sko -- le pri -- sa, Som oss vill så huld be -- spi - sa.

Tack ske dig i e -- vig --- het För en så stor barm -- her -- tig -- het.

*) Finnes ej hos HÆFFNER. Melodien tysk.

153 a.

(153 b.)

M.-kl. 77.

v. 1. Hvad röst, hvad ljuf-lig röst jag hör, Upp, själ, och fi-ra, som sig bör, Den

dag, som Her-ren gör! I dag till dig sker Her-rans ord: »Kom i min famn, kom till mitt bord!»

153 b.

M.-kl. 77.

v. 2. Jag kom-mer, Je-su, på ditt bud; Men kläd mig sjelf i he-lig skrud, Min

Her-re och min Gud! I -- kläd mig din rätt--fär-dig--het, Att jag må se din sa-lig-het!

154.

M.-kl. 18.

v. 1. Vår Her-ras Je--su Kri--sti död Hug-sva--lar oss i all vår

nöd; Och när vi tän--ke der--up--på, En hjer-tans glä--dje vi då få.

155.

M.-kl. 6.

v. 1. Du lif-sens bröd, o Je-su Krist, Som lå-ter dig här fin---na
 Den nå-dig, som sin syn-da-brist Vill ång-ra och be-sin---na! Dig be-der

jag så in-ner--lig, Du vil-le nu be--re-da mig, Att jag må vär-dig va----ra!

156 se 51.

157. *)

(154.)

M.-kl. 18.

v. 17. Ack, Je - - su, oss be - - red - - da gör, All syn-dens magt i oss för--

stör, Vårt hjer - - ta öpp - - na, väck och rör, Att vi dig und - - få som sig bör!

*) Finnes ej hos HÆFFNER. Ur svenska koralboken af 1695.

158.

(154.)

M.-kl. 18.

v. 1. Af he -- lig läng - tan hjer - tat slår: Min Je - sum jag till mö - tes

går. Min själ skall se och sma - ka här, Hur ljuf - lig du, o Her - re, är!

159.

M.-kl. 78.

v. 1. Gud va-re lof-vad och af hjer-tat pri-sad, Att min själ har blif-vit spi--sad
Vid Herrans hel-ga bord, hvarshim-la-gåf-vor Öf-ver-gå all jor-dens håf--vor!

Dig va--re pris, o Her--re Gud! Du, som allt kan ge och sjelf dig gaf

Och min skuld af kär - lek pla - nat af! Åt dig lem - nar jag ock mig:

Hvad jag är, jag är i dig. Dig va -- re pris, o Her -- re Gud!

*) Bättre med betoning på »dig»:

af! Åt dig lem - nar

160^a.

M.-kl. 79.

v. 3. O du, min äd-la skatt, du lif-sens springe-käl---la,
Som dig till e--gen-dom Mig ve-lat å-ter-stäl---la! Ack, blif och var hos

mig, så är jag sa-lig visst, Så är min död mitt lif! Hjelp mig, o Je-su Krist! — käl---la,

Finnes ej hos HÆFFNER.
Ur svenska koralboken af 1695.

160 b.
M.-kl. 79.

189 v. 1. Mitt skuld - re - - - gi - - - ster när jag vill, o Gud, be - - -

a)

skå - - - - - da, Ser jag, att syn - den mig har sänkt i e - - - vig

a)

a) Obs. fermatens olämplighet med hänsyn till texten.

vå ----- da; Ty jag den sam -- me är som ti --- o tu -- sen

pund Be ---- ta --- la skyl - dig blef; men, Gud, be ---- te mis ---- kund!

161 se 35.

162.

M.-kl. 4.

355 v. 1. Hur rörs, o Gud, mitt un-ga sin-ne! Hvad vig-tig stund i lif-vets lopp!
 Din nåd är äm-net för mitt min-ne, Din nåd är grun-den för mitt hopp.

Tag mot mitt lof, min an--dakt stärk Och hel--ga, Her--re, sjelf ditt verk!

163.

(78.)

M.-kl. 9.

v. 7. Je---su! gör mig an--ge--lä--gen Om hvad e-vigt gag-nar mig!
 Du till him--len vi--sat vä--gen: Vär-des dit ock le--da mig!

Du mig frälst från synd och last: Gör min kal--lel----se ock fast,

Att jag, skyd - dad för all fa - - ra, Din i lif och död må va - ra!

164.
(136.)
M.-kl. 9.

v. 1. Allt är re - do, fall - - na släg - - te! Hör den röst, som kal - lar dig
Och ur död-sens mör - - ka häk - - te För dig fram på lif-sens stig!

Nu är sa - - lig - - - he - - tens dag: Känn din Fa - - ders hjer - - te - - - lag!

Bäf - - va att den nåd för - - skju - - ta, Som än - - nu dig bjuds att nju - - - ta!

165.
(33.)

M.-kl. 24.

v. 4. Vak upp! hör ro -- pet skal -- lar: Nu är be -- hag -- lig tid, Nu gack dit

Her - ren kal -- lar Med bön och bot och strid! Vill du den nåd för -- nim -- ma, Som

syn - darn bjuds än - - nu, Så tänk hvar dag, hvar tim - - ma, Att nu är tid, blott nu!

166.

(76.)

M.-kl. 45.

v. 1. Gud, min Gud, som dig för - - bar - - mar! Du, som ic - - ke vill min död,
Je - - su! räck mig di - - na ar - - mar, Der jag lig - ger i min nöd!

Synd och qual mig öf--ver--ho---pa: Låt mig ic--ke få-fängt ro---pa!

Je--su, du min hjälp och tröst! Var mig nå--dig, hör min röst!

167.

M.-kl. 80.

175 v. 1. Bön - hör mig, Gud, bön - hör den sva -- ga an --- den, Som, svig - tan-

de i stri - den, till dig be ----- der! Min fräl -- sa -- re! om du ej

Fermaterna vid a) torde utan skada för texten kunna bortfalla.

räc-ker han-den, Lik Pe-trus jag i dju-pet sjun-ker ne-der.

168 se 111. — 169 se 95b.

170.
 M.-kl. 81.

v. 1. Hvert flyr jag för Gud och hans e-vi-ga lag? Den

drabbar mig nä-ra och fjer---ran. Hur skall jag på do-mens för--fär--li--ga dag Väl

kun--na be--stå in-för Her-----ran? Gud va-re mig syn-da-re nå-----dig!

171.

(160.)

M.-kl. 79.

v. 9. O Gud! ho mär-ka kan, hur of--ta här han bry---ter?
 Gack ej med mig till doms! Du skå-dar hvad mig try---ter. Hvad jag miss-

hand-lat har, för Je-su skul gif till! Jag på en bätt-re väg här-ef-ter van-dra vill.

172.
M.-kl. 82.

v. 8. Je - su! vär-des sjelf mig fö--ra På den stig, Der du mig Lof-vat sa - lig-

gö--ra! Al-drig från min själ sig skil--je Sta-dig tro, Stil-la ro, From och ly-dig vil--je!

173.

M.-kl. 83.

454 v. 2. Och när du sträf-var här som bäst, Så nal-kas en ej bju-den gäst: Vi ho-nom
Då bryts den säk-res öf-ver-dåd, Den vi-se mån-de sak-na råd, Den star-ke

dö-den kal ---- la.
må-ste fal ---- la. O men-ni--ska! O men-ni--ska! Han nal-kas dig och al-----la.

174.

(239 a.)

M.-kl. 4.

v. 1. Jag ar - ma men-ska! ho skall skil - - ja Min själ från den-na död-sens kropp?
Jag löf - te gaf, jag ha -- de vil -- ja Att bry - ta af mitt syn-da -- lopp;

Men, ack, min tro -- het var ej lång: Jag föll, jag föll ock den - - na gång.

175 se 167. — 176 se 51. — 177 se 70.

178.

M.-kl. 84.

342 v. 4. Hvad nyttigt är, gif, Gud, jag det må lä --- ra, Be - fli -- ta mig der-hos om dygd och

ä --- ra, Min ungdomstid ej nö - ta fåfängt bort! Det lä - ras bör ärdrygt, men ti--den kort.

179 se 78.

180.

M.-kl. 85.

466 v. 1. Be -- kla - ga och be -- grå -- ta Må jag mitt öf - ver -- dåd — Ack Her - re
Men tå - rar mig ej bå -- ta: Jag har för - spilt Guds nåd.

Gud! Jag lig - ger här nu sla --- gen, Jag, som i gläd - je -- da -- gen För - gä - tit di -- na bud.

181.

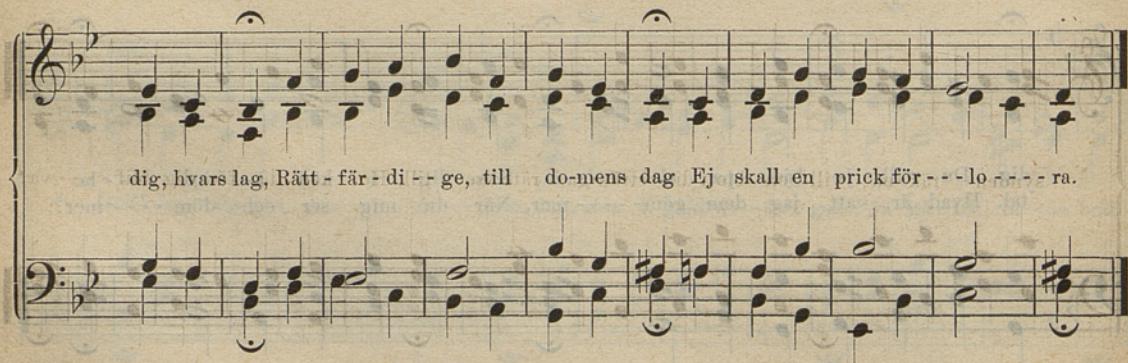
M.-kl. 86.

v. 1. O Her--re Gnd! gör nåd med mig! För den mis-kund, som är i
Min nöd är stor: med skräck och qval Jag ser på mi--na syn--ders

dig, Du vill ju hjel--pa al-----la, Som dig i nöd å---kal-----la.
tal. Hvad är, att jag dem göm-----mer, När du mig ser och döm-----mer?

För dig jag syn-dat, dig, som ser I mörk-ret och i hjer-tat ner; Mot dig jag bru-tit,

dig, hvars lag, Rätt-fär-di--ge, till do-mens dag Ej skall en prick för---lo---ra.

182.

M.-kl. 6.

v. 1. Af djupsens nöd, o Gud, till dig Jag ro - pa må och kla - - - ga;
Din mil - da ö - ron vänd till mig, Min röst låt dig be - ha - - - ga! Ty om du

synden räk - na vill Och blott din strän - ga rätt se till, Ho kan då för dig blif - - - va?

183 se 33. — 184 se 39.

185.

(39.)

M.-kl. 7.

v. 1. När jag be --- sin --- när, sto --- re Gud, Hur of --- ta di --- na
Hur fram - gent up - - på la - stens stig Jag sam - lat skul - der

hel - - ga bud Af mig för --- gät - - ne blif - - - - vit, Då ser jag
öf - - ver mig Och Her - - ran öf - - ver - - gif - - - - vit;

mi -- na syn - ders tal Med fa - - sa, blygd och sam - vets - qval. O Gud! hvad

står mig å ----- ter, Om du ntig ej för ---- lå ----- ter?

186.

M.-kl. 6.

v. 1. Min hög-sta skatt, o Je-su kär, Du vär-des mig be-nå---da!
 Jag sve-dan af de syn-der bär, Som vid mitt hjer-ta lå---da. O Je-su,

Min för-hoppningsgrund! Var du min tröst i qvalens stund, Min hjälp i sjä-lens vå---da!

187.

M.-kl. 87.

v. 10. Gud Fa--der, Son, I him-mels-tron, Och Hel--ge And' till--sam ---

man! Upp - tag min bön Och mig be--krön Med nåd och säll--het! A-----men!

188 se 186. — 189 se 160.

190.
(395.)

M.-kl. 24.

v. 1. O Gud! jag nöd - gas kla - - - ga För dig min
Min bön låt dig be - - - ha - - - ga, O Je - - su,

sjä - - la - - - nöd. Min tro af tve - - kan drif - - - ves Och
för din död! Min tro af tve - - kan drif - - - ves Och

svig - - tar af och an; Om mig ej styr - - ka gif - - - - -

The first system of the musical score consists of six measures. The treble staff contains a melody with a half note, a quarter note, a half note, a quarter note, a half note, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with a half note, a quarter note, a half note, a quarter note, a half note, and a quarter note. The lyrics are written below the treble staff.

ves, Dess ve - - - ke slock - - na kan.

The second system of the musical score consists of four measures. The treble staff contains a melody with a half note, a quarter note, a half note, a quarter note, a half note, and a quarter note. The bass staff contains a bass line with a half note, a quarter note, a half note, a quarter note, a half note, and a quarter note. The lyrics are written below the treble staff.

191.

M.-kl. 19.

v. 10. Slätt in---gen, u---tan Je---sus kär, I him--len

och på jor---den är, Som gläd--ja kan en sorg-sen själ: I

Kri - - sto är oss e - - vigt väl. Håll dig med tron vid

ho - - nom fast, Han hjel - - per dig från all din last!

192 se 77. — 193 se 160.

194.

M.-kl. 20.

v. 4. ^{*)}

Å---ra ske Gud, som från sin tron Till oss i nåd ser ne---der,
Och Je--su Krist, hans en-de Son, Som för oss al--la be---der,

Och An--dan, som med ljus och frid Oss blif--ver när i

*) Bättre:

v. 4. Å---ra ske

all vår tid! Ja, pris, o Her---re, va---re dig, Här

tim---me-----lig Och se---dan der e---vin---ner---lig!

195.

M.-kl. 75.

v. 1. O Je -- su Krist! Till dig för-visst Har jag mitt hopp al --- le ----- na. Jag

tror på dig Så hjer -- te -- lig; För -- skjut ej mig, Din tröst mig ej för -- me ----- na!

196.

(186.)

M.-kl. 6.

v. 1. Säll den, hvars öf-ver-trä-del--se Den E--vi-ge för-lå---ter! Och med ett
Säll den, som sin för--vil-lel--se Be-kän-ner och be-grå---ter

hjer-ta u--tan flärd, I--från en ond och syn-dig verld Till Her-ran vän-der å---ter!

197.

M.-kl. 79.

a)

v. 4. Gif, att jag all -- tid må i di -- na bud - ord van - - - dra
Och hvad ej dig är täckt med al - - lo flit för - - an - - - dra!

Hjelp, att jag hål - - la må för all min lust och fröjd Din

san - - - na fruk - - tan, och så lef - - - va e - - vigt nöjd!

a) Första delen sjunges vanligen så:

Gif att jag all - - - tid må

*) Fermaten bör bortfalla för denna vers.

198.

M.-kl. 18.

*)

330 v. 4. Å-----ra ske Fa - dern och - hans Son, Den hel -- ga And' i sam -- ma

tron! Den he --- li -- ga Tre --- e -- nig -- het Ske pris och lof i e --- vig -- het!

*) Bättre:

330 v. 4. Å-----ra ske

199.

M.-kl. 88.

306 v. 3. Sällt är det land, den stad, det hus, Der bön och re - na se - - - der
I mol - nets dagg, i so - lens ljus Hans mild - het kal - la ne - - - der,

Der hel - san går I mö - dans spår, Der tref - na od - larn rö - - - - ner En

tack - sam jord Och kring sitt bord Ser si - - na sö - - ners sö - - - - ner.

200.

M.-kl. 45.

437 v. 2. Skrif på fä -- stet, kla -- ra må -- na, Ska - parns mil -- da ma - je -- stät,
Och ditt bloss åt nat - ten lå -- na, Att vi der ock se hans fjät!

Gläns ut - - - öf - - ver berg och da - - lar: Allt om Her - rans un - - der ta - - lar!

Kläd i silf - - ver flod och fält: Öf - - ver allt sin tron han stält!

201 se 76.

202.

(198.)

M.-kl. 18.

v. 4. Min kraft, o Her--re, är för svag Att gö--ra ef--ter ditt be-

hag; Men om jag gör det jag för-mår, Jag af din An--da bi--stånd får.

203.
(264.)

M.-kl. 63.

369 v. 1. Hel - sans gåf - - va, dy - - ra gåf - - va Af den Gud, som ger allt godt!

Må vi gla - - de ho - - nom lof - - va För så o - - vär - - der - - lig lott,

Som af oss dock säl--lan skat--tas, Kan--ske först, när den oss fat--tas!

204.

(2.)

M.-kl. 2.

268 v. 1. He--la verl--den fröj--des Her--ran Ti--digt och af hjer--tans grund!

Kom - mer i - - från or - - ter fjer - - ran, I, som stån i hans för - bund!

Trä - - der fram med lust och fröjd, Sjun - ger Gud i him - mels - - - höjd!

205.

M.-kl. 89.

v. 1. Je -- su, du, som sjä -- len spi -- sar Med ditt ord och nåd be -- vi - sar!

Allt godt fin - ner jag hos dig. Blif, o Je - - su, städs hos mig!

206.

M.-kl. 90.

439. Nu är en dag fram-li-den, Och natt till-stundar visst;
Från oss är so--len skriden: Blif när oss, Je-su Krist! För-län en sta-dig tro Och

städ-se oss be---va---ra, Att vi må u-tan fa--ra Gå till vår nat--te--ro!

207 se 160. — 208 se 41.

209.
(206.)

M.-kl. 90.

v. 4. När jag i bö-nen trä-- gen, I striden tro-fast är, Mitt kors är of--ta tungt Och
Jag vandrartryggden vä-- gen, Som till ditt ri--ke bär.

mån-gen sorg mig krän-ker; Men jag på må-let tän---ker, Och hjer-tat var-der lugnt.

210.

M.-kl. 91.

v. 11. Va-ka, bed och strid Än en li-ten tid! Snart ditt Ka-na-an skall hin-nas,

*) Detta ställe bör för en stafvelses tillökning i v. 9 noteras så:

Kro-nan ræ-kas, pal-men vin-nas I en e-vig frid. Va-ka, bed och strid! v. 9. Vidsin Jo-su-e hand.

211.

(144.)

M.-kl. 6.

v. 2. Är mö - dan tung och stri - den svår, Dess stör - re lö - nen blif - - - ver.
 Med hvar - je fram - gång, som du får, Ny kraft dig Her - ren gif - - - ver.

För den, till Gud om bi - - stånd flyr, Bli se - - - gern viss, om

ock--- så dyr, Och ljuf, ju mer den ko-----stat.

212.
(12.)

M.-kl. 12.

v. 1. Har jag nåd hos Gud i höj--den, Har jag i mitt sam-vet frid,
O, hur lätt jag um-bär fröj--den Af en yr och få-fång tid!

In---gen önskan står mig å---ter, In---gen sorg mitt

lugn för-----stör, Ty af Je---su mun jag hör:

»Di - - na syn - - der jag för - - lå - - ter; Mig, min vän, ditt

hjer - - ta gif, Och du har ett e - - vigt lif!»

213 se 8. — 214 se 70.

215.

M.-kl. 13.

v. 1. Je-sus allt mitt go-da är, För mig har han sig ut-gif-vit: Honom vill jag blif-va när:

I sin bok har han mig skrif-vit. An-nat allt för-gäng-ligt är; Je-sum vill jag haf-va kär.

*) Betoning ej på »För» utan på »mig»:

är, För mig

216.

M.-kl. 60.

v. 8. Nu all sorg jag ka---star, Som min själ be-la--star, Je-su, up-på dig.
Du för mig väl sör---jer, När som da-gen bör--jar, När den slu-tar sig.

Med ditt blod Du, mild och god, Mig från syndens smit-ta tva--ger Och mig till dig ta--ger.

217 se 77. — 218 se 215. — 219 se 200. — 220 se 28. — 221 se 5.

222.

(223.)

M.-kl. 92.

v. 1. Till dig, som hjer-tat-glä-----der Och all dess till-flykt

är, O Gud, jag tack--sam trä---der Och dig mitt of--fer bär.

223.

M.-kl. 92.

v. 1. O Gud! det är min gläd-----je, Att mild du hör min röst. Du

nå--digt mig till----städ-----je Hos dig att sö---ka tröst!

224 se 33.

225.

M.-kl. 93.

414 v. 2. Vid å--rets bör-jan mångens hopp, I skö-na fär-ger bru-----tet,
Dess he--la ba-na mät-te opp, Men släck-tes in-nan slu-----tet.

Så mån--gen då i sorg--fritt tjäll Med barn och ma--ka

bod-----de; Så mån--gen då, för--nöjd och säll, På lif och hel--sa

trod----de: Och se—nu re'n Har jor--den gömt hans kal--la ben!

226.

M.-kl. 56.

v. 1. På dig jag hop-pas, Her-re kär, Du, som min säk-ra till-flykt är I all min

nöd och vå - - - - da! Jag be-der dig, Du vär-des mig Nu ock med hjälp be - nå - - - - da!

227 se 144. — 228 se 144.

229 a.

M.-kl. 88.

v. 4. Om jag skall hin -- na ål -- drens dag Och grå -- a hå -- ren bä --- ra,
Ske, go -- de Fa -- der, ditt be -- hag, Blott jag dem bär med ä --- ra!

Min tid du vet: Om bräck - lig - - het Skall mig på bäd - den sträc - - ka, Gif,

Her -- re, blott, Att blygd och brott Mitt sam -- vet ej be -- fläc ----- ka!

229 b.
(229 a.)
M.-kl. 88.

v. 5. Min hyd -- da, ut -- af stof -- tet byggd, Till stof -- tet går till -- ba ----- ka;
Men sjä -- len skall, i nå -- dens skygd, För -- gän -- gel -- sen ej sma ----- ka.

Min fot och hand Kan slås i band, Men ej min håg och vil - - - ja; Mig

ond-skans råd Från men-skors nåd, Men ej från Guds, kan skil - - - - ja.

230 se 199.

231.

M.-kl. 22.

v. 1. Ack, min själ, haf glad - ligt mod, Tvif - la ej, att Gud är god!

Att dig verl - den ha - - ta må, Lig - - ger fö - - ga magt up - - på.

232.

(186.)

M.-kl. 6.

v. 4. För afundsmäns för-såt och list Dú mo-det ej må fäl --- la!
 Gud skall din o-skuld skydda visst Och den i da-gen stäl --- la. De dig med

svär-det ho--ta må; Det skall ej ska-da dig, men gå Dem sjelf-va ge-nom hjer --- tat.

233.

(21.)

M.-kl. 94.

v. 3. Min Gud och Far! Med go - da dar Du of - ta glädt mig sva - - - ga;
O, skul - le jag Den on - da dag Ej ock till go - do ta - - - ga?

Ej ser jag här Hvad bäst mig är, Be - - - gä - - - ren mig för-

vil - - - - - la; Men, Her - re, du Det kän - - ner ju Och vill ditt

barn ej il - - - - - la: Ty är jag nöjd och stil - - - - - la.

234 se 10.

235.

(239 a.)

M.-kl. 4.

v. 5. Ju stör--re kors, ju mer blir dö----den För
Mot o---lycks--stor--mar---na och nö-----den: För--

dig en ljuf och sä---ker hamn På graf--ven kor---set
loss--ning är hans rät---ta namn.

ställs till slut Till tecken, att du li - dit ut.

236 se 81.

237.

M.-kl. 48.

v. 1. I verl--den är så mörkt och tungt, Hvarthelst jag än må län-----da.
Hur skall mitt hjer--ta blif--va lugnt? Till hvem skall jag mig vän-----da.

Till hvem i him -- mel och på jord, Om ej till dig al --

le ----- na? Du, Je --- su, haf --- ver lif --- sens ord, Det e --- vi ---

ga och re-----na. *a)* Du, Je---su, haf---ver

lif---sens ord, Det e---vi---ga och re-----na.

238 se 160.

239 a.

M.-kl. 4.

v. 6. Det ko-star Gud ju gan-ska rin--ga Den fat--ti--ge att gö--ra rik,
Den ri--ke att till ar-mod brin--ga, En hög den lå--ge gö--ra lik;

Ty Gud, den hög--ste un--der--man, Upp--hö--ja och för--ned--ra kan.

239 b.

(239 a.)

M.-kl. 4.

v. 7. Sjung, läs och gack på Her-rans vä -- gar Och gör din kal - lel - se med flit,
För - tro dig till hvad Her-ren sä - ger Och haf till him-me-len din lit!

Ty den blir en lyck - - sa - - lig man, Som fast på Gud för - - trö - sta kan.

240 se 33.

241.
(239 a.)
M.-kl. 4.

v. 1. Mitt ö--gal spar nu di--na tå--rar! Qväf di--na suc-kar, kläm-da bröst!
Den ängslan, som mitt hjer-ta så--rar, För-vand-las skall i ym-nig tröst.

Fast nö--den kän--nes tung och svår, Guds nåd den vi--da öf--ver--går.

242.

M.-kl. 95.

404 v. 1. Med ha - stadt lopp och dun - kelt sken Oss so - len snart för -- lå - - - - ter
Att upp - gå sor - ge -- lig och sen På mul - na fä - stet å - - - - ter.

För -- bi är å -- rets skö -- na tid, Och stor - mar stö -- ra byg - dens frid, Och

tä--ta sku--rar sval-----la; Den si--sta blom-man lu--tad står, Och

i den kul--na hö--stens spår De gu--la löf--ven fal-----la.

243.

(239 a.)

M.-kl. 4.

v. 3. Som gul-det ge-nom el-den pröf--vas, Så sjä-len pröf-vas ge-nom qual.
 Gud väl-jer dem, han ser be--höf--vas, Och sät-ter gräns för de--ras tal.

När Her-rans af--sigt vun-nen är, Ur prof--vet går den ren och skär.

244 se 206.

245.

M.-kl. 8.

v. 3. Den, som kär--leks--tå--rar grå--tit, Kän--ner ljuft, att Gud är Far.
Myc--ket var--der den för--lå--tet, Hvil--ken myc--ket äl--skat har.

Plär en jor--disk fa--der gö--ra Hvad ett barn med öm--het ber,

Skul -- le då ej Her -- ren hö -- ra Vå -- ra suc -- kar myc -- ket mer?

246 se 76. — 247 se 8. — 248 se 215. — 249 se 223. — 250 se 198. — 251 se 229 a.

252.

M.-kl. 96.

v. 3. Jag vet, att bå -- de natt och dag På den-na jord be -- höf --- vas,
Och hjer -- tat, ef -- ter Guds be -- hag, Af sorg och fröjd skall pröf --- vas;

Ty må jag nöjd I sorg som fröjd Den tro hos

mig be-fä-sta, Att Her-ren vill mitt bā-sta.

253 se 155. — 254 se 229_a.

255.

(226.)

M.-kl. 56.

v. 7. Om sparsamt bry-tas skall mitt bröd, Om jag skall pröf-vas ge-nom nöd, O Fa-der,

ske din vil - - - - ja! Ej skall i lif, ej hel-ler död Mig nå-got från dig skil - - - - ja.

256.

(47.)

M.-kl. 6.

v. 4. Bland mången sorg och öm för-lust, Bland stormarshot och vå---da O Gud! då
Jag lär-de miss-tro verdens lust Och all dess tom-het skå---da.

var det som till dig Mitt ö--ga, öppnadt, vän-de sig Och å--ter--såg din san---ning.

257 se 136. — 258 se 31.

259.
(215.)

M.-kl. 13.

v. 1.

Ska -- pa -- re! att nal -- kas dig Ge -- nom bö -- nen du mig lär -- de;
In -- gen lä -- ra kan för mig E -- ga me -- ra tröst och vär -- de.

Stof -- tet

ur

sin

van - magt

fann

Väg

till

verl - dars

upp - hofs -- man.

260.

(33.)

M.-kl. 24.

v. 1. O Gud, all san-nings köl---la! Jag tror ditt löf--tes ord.
Hvad du har sagt, skall gäl---la I him-mel och på jord:

»Å----kal--la mig i nö---den, Så får du hjälp af mig!» Ja,

Her---re, in---till dö----den Vill jag å----kal---la dig.

261 se 197.

262.
M.-kl. 97.

v. 7. När till dig i mör--ka ti--der, Här--da prof och tun-ga stri-der

Hö--jas vå--ra kla--go--ljud, Öf--ver---gif oss ej i nö--den,

Stöd oss, led oss och i dö--den Fräls oss från allt ondt, o Gud!

263.
M.-kl. 98.

Chor. 1.

Chor. 2.

1.

v. 1. O Gud, vi lof--ve dig! O Gud, vi tac--ke dig! Du

2.

1.

är; och ge--nom dig är allt. All verl--den rörs, som du be--falt: I-

2. 1

från din tron går lju--set ut, Och stor--men vän--tar ditt be--slut. Hvem

2.

gör, att allt i det--ta nu Ej blir till in--tet? En--dast du.

1.

2.

He---lig är Her---ren Gud! He-----lig är Her---ren Gud!

The first ending (1.) consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The melody is in G major, starting on G4. The lyrics are "He---lig är Her---ren Gud!". The second ending (2.) follows, with the same melody and lyrics "He-----lig är Her---ren Gud!". Both endings end with a fermata on the final note, G4.

Tillsammans.

He-----lig är Gud, den sto---re Her--ren Ze---ba-----ot!

The "Tillsammans." (Together) section consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The melody is in G major, starting on G4. The lyrics are "He-----lig är Gud, den sto---re Her--ren Ze---ba-----ot!". The section ends with a fermata on the final note, G4.

1. 2. 1.

v. 2. Så lju--sens eng--lar dig, vår Gud, Lof--sjun--ga högt i him--lens sal Bland

2. 1.

Kri--sti trog--na sän--de---bud, Bland he---li--ga mar--ty--rers tal. Och

från den lå--ga jor--dens dal Ditt folk upp-stäm-mer sam--ma ljud Och

2. 1.

The first system of the musical score consists of two staves. The treble staff contains the melody, and the bass staff provides harmonic accompaniment. The lyrics are written below the treble staff. The system includes a first ending (marked '1.') and a second ending (marked '2.'). The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 4/4.

re--dan här bland strid och qual Lof---sjun-ger dig, all verl-dens Gud! O

2. 1.

The second system of the musical score continues the melody and accompaniment. It also includes first and second endings. The lyrics continue below the treble staff. The musical notation remains consistent with the first system, including the key signature and time signature.

Her--re, du vår Ska--pa---re! O Her--re, du vår Fräl--sa--re! O

Her--re, du vår Trö--sta---re! Dig pris och tack och ä---ra ske!

1. 2. 1.

v. 3. Dig pri -- se vi, att e -- vigt mild Du till den fall -- na men - skan såg, Som,

2. 1.

ge -- nom syn -- den från dig skild, I mör -- ker, nöd och van - magt låg! O

du, hvars kär -- lek var så stor, Att du din en -- da Son ut -- gaf, På

2. 1.

det att hvar och en, som tror Och från det on -- da vän - der af, Ej

2. 1.

2. 1.

skall för---gå, men vid din hand Led---sa--gas till ditt fröj--de--land, Dig

2.

pri--se vi med e---nig röst För ljus och hel--gel--se och tröst!

1. 2. 1.

v. 4. Låt oss, o Gud, din An--da få, Som, he--lig, mäg-tig, vis och god, Oss

2. 1.

lä--rer Kri--sti ord för---stå, För---so--ning fin--na i hans blod Och

2. 1.

i hans hel--ga fot--spår gå Med frid och fröjd och krist--ligt mod! Hjelp

2.

oss i kär--lek, tro och hopp Full --- bor -- da väl vårt van--dringslopp!

1. 2. 1.

v. 5. Dig bed - je, dig an - ro - pe vi, Du e - - vigt Go - - de, statt oss bi! Sträck

2. 1.

öf - - ver oss din star - - ka hand, Be - - håll oss i din nåds för - bund! Be - - va - - ra

2. 1.

vå -- ra fä -- ders land, Väl -- sig -- na he -- la jor -- dens rund! Till dig, till dig står

2.

all vår tröst: O Her -- re, hör vår bö -- ne -- röst! A ----- men!

264.

M.-kl. 63.

369 v. 5. Hjelp oss al--la så an--vän--da Hvar för--lä--nad hel--so--stund,

Att än---nu, när den har än--da, Du vår själ må fin--na sund,

*) Betoning ej på »Och», utan på »sist»:

sund, Och sist från allt

Och sist från allt ondt oss fräl - sa, Je - - su, du vårt lif och hel - - sa!

265 se 139.

266.

M.-kl. 23.

v. 4. Lof - - sjun - gom Her - - ran, vår För - - los - - sa - - - re och Gud!
Från vå - - ra hjer - - tan, sti - - ge vå - - ra läp - - pars ljud

Till Her--ran, som oss hjel-per i all nöd! Han är vår klip--pa

och vårt stöd I lif och död: Högt---lof--vad va--re Her-----ren!

267 se 131. — 268 se 2. — 269 se 140.

270.

M.-kl. 100.

v. 5. Dig all verl-den ä--rar, Gud, all gläd-jes grund! Eng-lar, him-la--hå-rar

Lof--va dig hvar stund. Men, o A--dams sö--ner, Er för al--la bör

Med lof - - - säng och bö - - ner Vitt - - na hvad Gud gör. Pri - - ser och be-

röm - - mer Gud, som rätt - vist dö - - mer Och sitt folk ej glöm - mer!

271 se 29. — 272 se 197. — 273 se 167. — 274 se 229^a.

275.
(264.)
M.-kl. 63.

v. 8. Stil - la kom - me och väl - kom - na Va - re da - gens slut och lön!
Stil - la må i Gud jag som - na Från min si - sta af - ton - bönen,

Hvil - ken, när den här af - bry - tes, I en him - melsk lof - sång by - tes!

276 se 28.

277.
M.-kl. 101.

v. 1. Ho är den, som, trött af stri-den, Får med fri-den, Her-re, i din hyd-da bo?

Ho skall, upp-höjd öf-ver nö-den, Sor-gen, dö-den, Blif-va på ditt berg i ro?

278 se 124. — 279 se 31.

280.

M.-kl. 6.

459 v. 9.

Hjelp mig, min Je-su, styrk mitt hopp, Håll mig fast vid din lä---ra!

Och, när full-bør-dadt är mitt lopp, Gif mig en e--vig ä---ra!

Min själ ut-

i ditt skö-te tag, Min kropp ock--så, på do--me--dag, O--änd-lig fröjd för--ä-----ra!

*) Riktigare:

281 se 101.

282.

(89.)

M.-kl. 53.

v. 5. Var ar - bet - sam! Men se ej blott Up - på ditt e - - get bä - - - - sta! Gör

all - - tid rätt, gör ger - - na godt, Haf öm - - het för din nä - - - - sta! De

hulp - nas bön Skall frid och lön Vid di - - na mö -- dor fä - - - - - sta.

283.

(8.)

M.-kl. 8.

v. 1. Kri--sten! klan--dra ej din lyc -- ka, Fast en min--dre del du fått!
Verl--dens trä -- lar blott för -- tye -- ka Nä--stans ym -- ni -- ga -- re lott.

Gud, som af - mätt di - - na da - - gar, Skå - - dar hvad dig nyt - - tigt är:

Med för - - - trö - - stan till hans la - - gar, Tag för - - nöjd hvad han be - - skär!

284 se 40. — 285 se 19. — 286 se 78. — 287 se 101.

288.

(21.)

M.-kl. 11.

v. 1.

När trygg och mätt du som-nar in, När frisk och glad du vak-----nar,
Din ar--ma nä--sta dig på-minn, Som bröd och hel--sa sak-----nar!

Du nat--tens lvi--la nju--ter nöjd; Han spör, hvad nat--ten li-----der. Och

när din dag går fram i fröjd, I brist och qual han

qvi-----der, Att da--gen lång--samt skri-----der.

289 se 113. — 290 se 8.

291.

M.-kl. 102.

v. 3. Hvad du för--tär i öf--ver--flöd, Du från din nä--sta i hans nöd Med gud-lös
Och på din e--gen kropp och själ Med det--ta rån, o lustans träl, Ett sjelfmord

hård-het rök-----var; Ack, ru--sa ej så blind och djerf, O syn--da--re, till ditt för-derf!
du för--ök-----var.

292 se 140. — 293 se 8. — 294 se 45.

295 *a.*

(295 *b.*)

M.-kl. 103.

v. 2. Hvad baa-tar det att ärf-----va Börd, ri---ke--

dom och magt, Hvad baa-tar att för-----värff-----va All

verl -- dens lust och prakt, Om det --- ta allt lik --- väl Blott

The first system of the musical score consists of two staves. The treble staff contains a melody with eighth and sixteenth notes, and a final half note with a fermata. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The lyrics are written below the treble staff.

tjen --- te att för --- derf --- va Min å --- ter --- lö --- sta själ?

The second system continues the musical piece. It follows the same instrumental and vocal parts as the first system. The lyrics continue below the treble staff, ending with a question mark.

Ur supplementet till HÆFFNERS koralbok.

295 b.

M.-kl. 103.

v. 3. Jag vill mitt väl be - - sin - - na, Då jag än - - nu har tid,
Och lif - - vets lyc - - ka fin - - na I dygd och sam - - vets - - frid.

Då e - - ger jag en skatt, Som ic - - ke skall för - - svin - - na I sjelf - - va dödsens natt.

296.

(197.)

M.-kl. 79.

v. 5. Min nä--sta, vid min fröjd, ej glömd och hjälp--lös qvi ---- de,
Den dag, då jag är säll, till ho--nom säll--het spri ---- de!

Att va---ra glad och god är ditt och hjer---tats bud: O,

lär mig det för-----stå, du kär---leks-----ri---ke Gud!

297 se 160.

298.
M.-kl. 104.

v. 4. Dig he--la na--tu-ren må lä---ra För misstron att bly-gas med skäl!
Ej fog-lar--ne så el--ler skä---ra, Men Her-ren för--sör--jer dem väl.

Du me -- ra än des -- sa ju skat ---- tas? O, skul -- le han

lå -- ta dig fat ---- tas Din nöd - torft, be ---- kym - ra -- de själ!

299 se 239 a.

300 a.

(300 b.)

M.-kl. 7.

v. 2. Du, hjel--te, bind vid dig ditt svärd! För dygd och
Si, kär--lek är din spi--ras magt, Gud--ak--tig--

san--ning är du värd Att him--lens rust--ning bä-----ra.
het din kro--nas prakt Och fol--kets väl din ä-----ra.

På nåd och rätt din tron är byggd: De ar -- me sko -- la der få skygd, Och

ond-skans hä -- rar al - - - - - la För - - - - - fä -- ra sig och fal - - - - - la.

Ur supplementet till HÆFFNERS koralbok.

300b.

M.-kl. 7.

v. 3. Hell, land -- sens brud -- gum i din skrud! Ditt folk skall
I ---- från din ko -- nungs -- li --- ga stol Ditt an --- le ---

sti --- ga, likt en brud, I ä --- ra vid din si --- da.
te, likt Her -- rans sol, Skall ljus och gläd - - je spri --- da;

Ty Her-ren hö--jer ditt ba--ner, Han hö--rer hvad ditt hjer--ta ber Och

skall sitt råd full---bor-----da: Hell dig, du Her-rans smor-----da!

301.
M.-kl. 105.

v. 2. Må vå--ra sö--ner till vårt hopp Som fri--ska plan--tor vä--xa opp! Väl-

sig--nad va--re fli--tens mö--da Och hjel--tens kraft och jor--dens grö--da! Må

vål--dets rop och nö--dens skri I vå--ra hem ej hör--da bli! Guds-fruk--tan,

en--drägt, mod och dyg---der Lyck--sa--lig--gö---re des--sa byg---der!

302 se 64.

303.

M.-kl. 106.

v. 1. För--län oss, Gud, din hel--ga frid, I kär--lek oss led---sa--ga! Ty hat och

af--und, split och strid Ej kun-ne vi för--ta-----ga: Du det för-mår al--le-----na.

v. 2. Gud gif --- ve vå --- rom ko -- nung och all öf --- ver --- het

Frid och godt re --- ge --- ment, Att vi un --- der ho -- nom

Må en stil-la, ro--lig lef--nad all-tid fö-----ra I all gud--ak--tig--het och

är-----lig-----het! A-----men. A-----men.

304.

(35.)

M.-kl. 6.

v. 1. O Gud! vår konung lyck-lig-gör, Vår fa--der väl be--va----ra!
 Hans råd-slag styr, hans hä--rar för, Hans folk och land för-sva----ra! Var du hans

klip-pa och hans borg, Var du hans tröst ut---i all sorg, Hans värn ut--i all fa----ra!

305.

M.-kl. 107.

Väl-sig--na, go--de Gud, vår ko-nung och vårt land Och sträck din mil--da
Gif e--nig--het, gif frid, oss i din fruk-tan stärk, Be--främ--ja vå--ra

allmagts-hand Ut--öf-ver slott och hyd----da!
hän-ders verk Och vå--ra hem be--skyd----da! Gif tä--la--mod, gif man--na--mod I

mot--gång och i fa-----ra, Gif al-lom kraft att lif och blod För all-mänt väl ej

spa-----ra! O Gud! var di--no fol--ke god, Din arf-ve--del be---va-----ra!

306 se 199. — 307 se 35. — 308 se 126. — 309 se 160.

310.

(229 a.)

M.-kl. 48.

v. 1. I Guds för -- sam -- ling Her -- ren Gud För -- kun -- nar des -- sa
Åt dem, som sat -- tes på hans bud Till do -- ma -- re på

or -- den
jör -- den: »Upp! ski -- per lag för hög och låg, Be --

straf -- fer el --- ler sko ----- ner, Men vä --- ger dem på

The first system of the musical score consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is one flat (B-flat major). The vocal line has a melodic line with a fermata over the word 'ner'. The piano accompaniment provides a harmonic support with chords and single notes.

sam -- ma våg Och ser ej till per ----- so ----- ner!

The second system continues the musical piece. The vocal line ends with a fermata over the word 'ner!'. The piano accompaniment concludes with a final chord in the right hand and a sustained note in the left hand.

311 se 386. — 312 se 182. — 313 se 160.

314.

(206.)

M.-kl. 90.

v. 1. O Gud, som her -- dar gif -- vit Att fö -- ra med ditt ord
Till san -- nin -- gen och lif -- vet Din å -- ter -- lö -- sta hjord!

Må oss din kär -- leks -- höjd Mot dem till kär -- lek rö -- ra, Att

de sitt kall ej gö - - - ra Med suc - - kan, men med fröjd!

315.
(51.)

M.-kl. 31.

v. 5. Ack, haf - - vom ho - - nom kär, Som ä - - rans ko - - nung är! Han,

mäg--tig och rätt --- rå --- dig, Barm--- her--tig, mild och nå --- dig, Oss

med sin hand be --- va --- rar, Vål--- sig--nar och för --- sva --- rar.

316 se 144. — 317 se 206. — 318 se 8.

319.

(335 a.)

M.-kl. 108.

v. 1. Väk--ta---re på Zi-ons mu-rar! Skå-da vid-den af ditt kall! Vår--da
In--för den, som pröf-var nju-rar, Rä-ken--skap du gö--ra skall.

Kri-sti får och lam, Träd med her--da--staf-ven fram, Vak-sam, frid-sam, lyc--ko--sam!

320 se 197. — 321 se 7. — 322 se 35. — 323 se 28. — 324 se 140. — 325 se 51.

326.

(35.)

M.-kl. 6.

v. 1. Hur fröj--dar sig i templets fann Mitt hjer--ta och min tun---ga!
 Hur ljuf--ligt att den Hög--stes namn I--bland hans folk lof--sjun---ga!

Hvar mor--gon hans barm---her---tig---het, Hvar af---ton hans sann-

fär---dig-----het, Hur sa---ligt att för-----kun-----na!

327.
(229 a.)
M.-kl. 109.

v. 3. Låt, sto--re Gud, Din sannings ljud Af oss med an-dakt hö-----ras!
Låt hvar--je bröst Af nå-dens röst I dag till bättring rö-----ras!

På det vår tid I dygd och frid Må tro - nes fruk - ter rö - - - -

na, Och sa - - lig - het I e - - vig - het Vår tro med se - - ger krö - - - - na!

328.

M.-kl. 66.

v. 3. O du här--lig--he--tens sken, Ljus af Fa--derns ljus ut--gån--get,
Gör vår håg från mörk--ret ren, Som vårt hjer---ta hål--ler fån--get!

Styr vår tun--ga, håg och ö----ra Till att rätt vår guds-tjenst gö----ra!
Styr vår tun--ga, håg och ö----ra Till att rätt vår guds-tjenst gö----ra!

329 se 140. — 330 se 198. — 331 se 328. — 332 se 126.

333.

(229 a.)

M.-kl. 48.

v. 5. En dag skall tje--na--re och fri För dig till rät--ta stäl---las:
O, hjälp oss lef--va så, att vi Ej må i do-men fäl---las!

Då skall du, Gud, ej der---till se, Hvem här en

her --- re he ----- tat, Men, som din go --- de tje --- na ---

re, Din vil --- ja gjort och ve ----- tat.

334 se 31.

335 a.

M.-kl. 108.

v. 1. Gud! väl--sig-na des--sa hjer-tan, Hel-ga des--sa vänners band Bä-sta
Och, i gläd-jen som i smärtan, Häg-na dem med fa-ders-hand!

skatt i de--ras bo, Mödans lön och hvi-lans ro Blif-ve kär-lek, dygd och tro!

Ur supplementet till HÆFFNERS koralbok.

335 b.

(335 a.)

M.-kl. 108.

v. 5. Och när sist, vid dö-dens mö-te, Trog-na ma-kar skil-jas åt, Trö-sta
När från vännens kal-la skö--te Vän-nen sli-ter sig med gråt,

den, som sor-gen tär, Att den sörj-da hin-nes der, Hvar-est in-gen död mer är!

336.

M.-kl. 110.

v. 2. Med from-ma bö-ner, dy--ra e---der, Som ut--af rör-da hjer-tan gå,
De säl--la två sig bö--ja ne---der Af dig väl-sig-nel-sen att få.

På de--ras dunk--la väg till grif---ten Dem fö---re--stå så mån--ga

skif---ten: Men lif--ve dem din kär--lek opp, Så skall den stil--la dyg--dens

tref--nad För--skö--na de--ras sam-man--lef--nad, Och säll-het krö--na de--ras lopp!

337 se 197. — 338 se 160.

339.

(198.)

M.-kl. 18.

v. 1. Säll är den man, som fruk--tar Gud Och ger--na van--drar i hans

bud! Hans hän--ders verk, hans hus och kall Af Her--ren Gud väl--sig--nas skall!

340 se 160. — 341 se 126. — 342 se 178. — 343 se 136. — 344 se 21.
 345 se 280. — 346 se 433_a. — 347 se 187. — 348 se 162. — 349 se 136.
 350 se 33. — 351 se 45. — 352 se 245. — 353 se 229_a.

354.

(178.)

M.-kl. 84.

v. 2. Min vår har flytt, min barn-dom är för-li-den: Mot

an-dra dar jag fö-res fram i ti-den, Lik

flyk-tin - - - gen, som från sin lug-na strand Af stor-men drifs mot o - - be - kan - ta land.

355 se 162. — 356 se 77. — 357 se 28. — 358 se 78. — 359 se 178.

360.

(280.)

M.-kl. 6.

v. 6. Med Si - - me - - - on jag far i frid Och mig till ro be-
Lik kärf--ven, som i rät - - tan tid Från mar--ken in - - förd

gif-----ver,
 blif-----ver.

Mig, Je---su, med det hop---pet gläd, Att

bland din skörd, din go--da säd, Du mig ett rum ock gif-----ver!

361.

(78.)

M.-kl. 9.

v. 4. Vär - des al - - drig trö - - sten skil - - ja I - - från li - - dan - -
Gör oss nöj - - da med din vil - - ja Och be - - - red - - da

det, o Gud!
på ditt bud! Må med tå - - - la - - - - mod och hopp

Vi full----- bor---da väl vårt lopp Och, från syn--dens

smit--tor tvag--ne, Blif--va i din famn upp---tag----ne!

362 se 178. — 363 se 78. — 364 se 160. — 365 se 160. — 366 se 216.
 367 se 160. — 368 se 215. — 369 se 264.

370.

M.-kl. III.

v. 2. Jag skiljs från mi --- na och mitt hem: Jag dig, o

Gud, be --- fal --- ler dem! Om du med mig den nå --- den gör, Att

du mig lyck--ligt å -- ter --- för, Så skall jag, Her -- re, in -- ner -- lig I

din för --- sam -- ling pri -- sa dig, Som vår -- dat och led -- sa -- gat mig.

371.

(81.)

M.-kl. 47.

v. 1. Nu far--väl, vårt fo--ster--land! Di--na da--lar, berg och strän--der

Vi be---fal--le den i hän--der, Som väl---sig--nar haf och land.

Vär--des, go--de Gud, be---va--ra Vå--ra vän--ner i vår bygd;

Hjelp dem i all nöd och fa--ra, Slut dem i ditt mil--da skygd!

372 se 1.

373.

M.-kl. 112a.

v. 2. Jag är en fat-tig fån-ge I den-na

verl-den vrån-ge, Som få-ret på en ö. Jag kan ej

hä---dan---kom---ma, Min fri---het ej be---kom---ma, Min

fri---het ej be---kom---ma, Förr'n Gud mig lå---ter dö.

Obs. denna melodis likhet med N:o 433.

374.

M.-kl., 1126.

v. 2. Mitt ö---ga skunt har blif-----vit, Min kraft mig

öf---ver---gif-----vit: Blif du mitt ljus, mitt stöd! Styrk

hop---pet, när det bäf-----var, Styrk hjer---tat, när det

sväf-----var E-----mel---lan lif och död!

375 se 280.

376.

M.-kl. 2.

v. 7. »Frid på jor--den!» söngs i höj--den, Je--su, i din föds-lo--stund:
Frid från him--len ut--gör fröj--den Af ditt sa--li---ga för--bund;

Men i den--na pröf--vo---tid Vins den ej för---u--tan strid.

377.
(187.)

M.-kl. 87.

v. 3. Du, hä--rars Gud, Den magt för--bjud, Som blott vill ska--da

gö-----ra! Dig till oss vänd, Din en-gel sänd Att fri-den å--ter--fö-----ra!

378.

(138.)

M.-kl. 72.

v. 1. För-----fä---ras ej, du lil---la hop, Fast fi---en---

der--nas larm och rop Från al--la si--dor skal-----la! De

fröj -- das åt din un --- der --- gång, Men de --- ras fröjd ej

blif -- ver lång; Ty låt ej mo --- det fal - - - - - la!

379.

(21.)

M.-kl. 11.

v. 2. Må an-dre pri--sa svärd och spjut Och tro på si--na hä---rar,
Med oss skall Her-ren dra-ga ut: Oss in-gen då för---fä---rar.

De sko---la stör---tas i sitt lopp, De sko---la ne--der--

fal - - - - - la; Men oss skall Her - ren hål - - la opp, Ty vi hans

namn å - - - kal - - - - - la. Gud, gif vår ko - nung se - - - - - ger!

380.

(21.)

M.-kl. 11.

v. 2. Ej fal -- la trä-dets fruk-ter af, Förr än de mog-na blif-----vit;
Och Her-ren, som oss lif-vet gaf, Vår lifslängd sjelf upp-skrif-----vit.

Med fröjd -- fullt hopp till Her -- rans ord Vi fa --- ror --- na om --

fam-----na: För kung och lag och fä--ders jord Vi seg--ra

el---ler ham-----na I rät---ta fa---ders---lan-----det.

381.

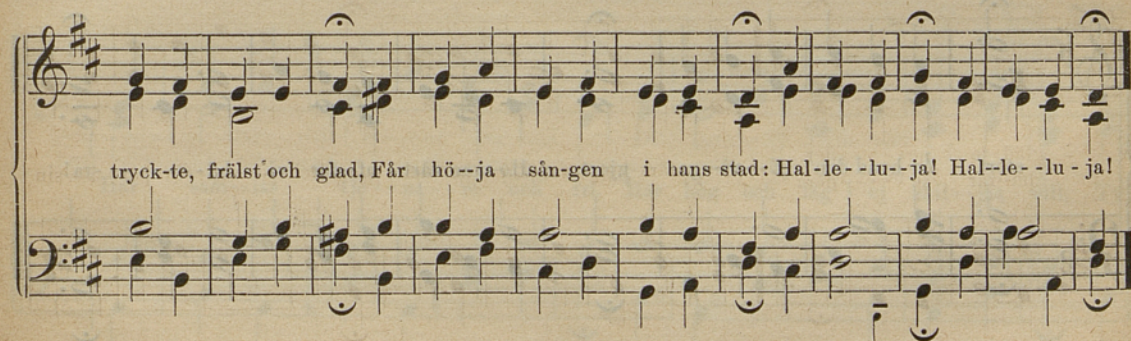
M.-kl. 113.

v. 2. Ut - - öf-ver konung, folk och land Du, Her-re, sträcker ut din hand Och gju-ter
Hvad är väl all vår styr-ka värd, Om du ej fö--rer sjelfvårtsvärd Och vå--ra

gläd-je ne-----der. Din stark-het fat-tar her-dens staf, Och re-sen stu-par i sin
hää-rar le-----der?

graf: Bäst man för--tryckarn blomstra ser, Hans rum är ic--ke fun-net mer, Och den för--

tryck-te, frälst och glad, Får hö--ja sän-gen i hans stad: Hal-le--lu--ja! Hal-le--lu--ja!

382 se 197.

383.

M.-kl. 114.

v. 4. Å--ra ske Her-ran! ja Her-ran al---le-na ske ä-----ra: Här-ligt och
Mäg-tig att gö--ra långt mer, än vi mäg-te be--gä-----ra!

stort Är hvad den E--vi--ge gjort. Ho-nom vårt of-fer vi bä-----ra!

384 se 245.

385.

M.-kl. 115.

v. 1. O du, som al-la hjer-tan ser Och al-la hjer-tan dö-ma skall,
Alls---vål-di-ge! vi fal-le ner I stof-tet för din fo-ta-pall!

Här sam-las tje-na-re och fri, Här hög och låg ej skil-jas vill, Ty

syn--da---re blott ä---re vi, Ej an--nat namn oss kom--mer till.

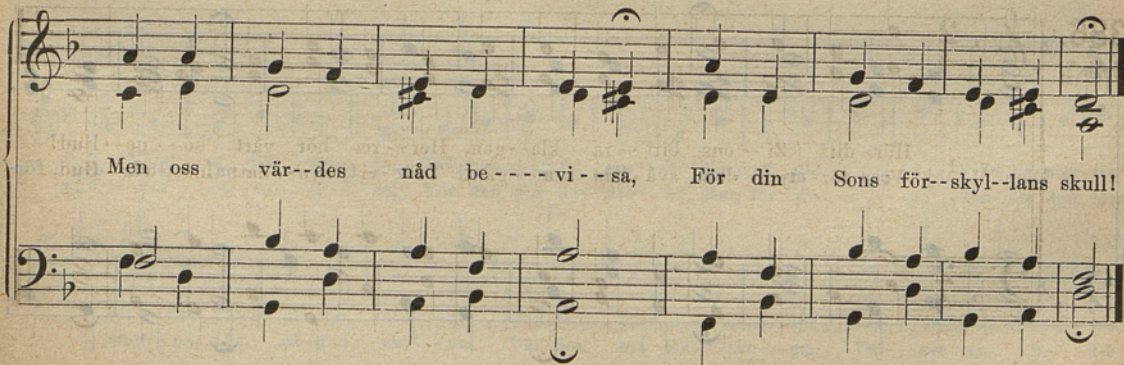
386.

M.-kl. 8.

v. 1. Hör ditt Zi--ons bitt--ra kla--gan, Her--re, hör vårt bö--ne--ljud!
Vi för--tjent den små--ra a--gan, Ty vi syn--dat mot vår Gud.

Du har skäl att straf--fa, ri--sa, Läg--ga oss i stoft och mull;

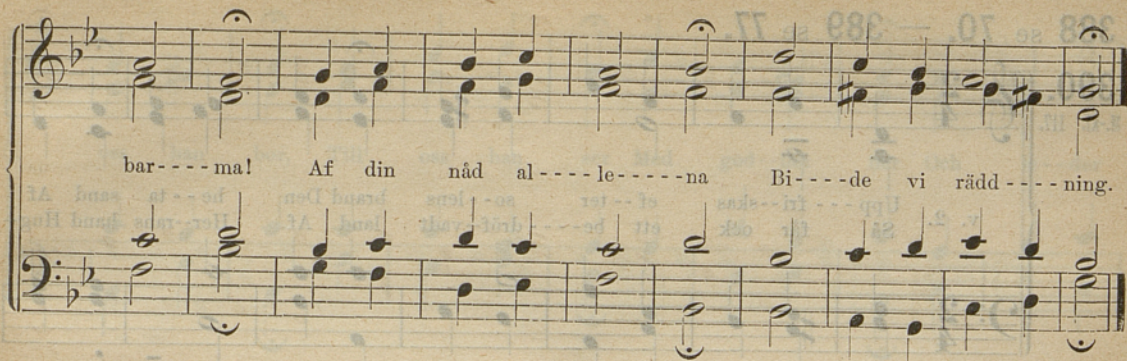
Men oss vär--des nåd be---vi--sa, För din Sons för--skyl--lans skull!

387.

M.-kl. 116.

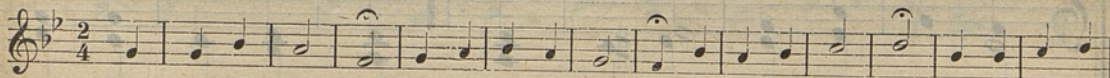
v. 3. Bö---ner så var---ma Al---le vi för---e-----na:

Döm ej oss ar---ma, Så--som vi för--tje-----na! Gud, dig för--

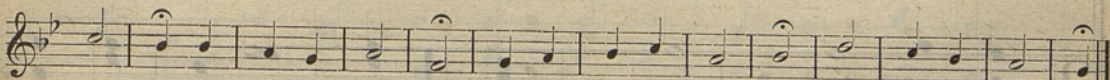
bar---ma! Af din nåd al---le---na Bi---de vi rädd---ning.

*) Då i första och sjette verserna 1:sta ordet i 1:sta, 3:dje och 5:te versraderna är obetonadt, bör detta iakttagas så:

v. 1. Vänd af din vre---de, Gud, som straf-fet sän---der! Vänd af din vre---de Från be--stör--ta

v. 6. För Je--su pi---na, För den tör-ne--kro--na, Han för de si---na Bar att dem för-

län---der! Vänd af din vre---de, Gud, som har i hän--der Lif---vet och dö---den!
so---na, Låt nå--den ski---na, Vär-des oss för--sko--na, Var oss en fa---der!

388 se 70. — 389 se 77.

390.

M.-kl. 117.

v. 2. Upp --- fri --- skas ef --- ter so --- lens brand Den he --- ta sand Af
Så får ock ett be --- dröf - vadt land Af Her --- rans hand Hug --

mil --- da sku --- rars flö --- den, Vår Gud är stor! Bland
sva --- lel --- se i nö --- den.

oss han bor, Till oss han ser Med god--het ner Och le--der

vå--ra ö-----den I lif--vet och i dö-----den.

391 a.

(391 b.)

M.-kl. 39 c.

v. 1. En jem-mer-lig och u--sel ting Är lif-vet och tar snarligt slut. Döds-en-geln

sväf-var allt-om-kring Och öf-ver ver-len ro-par ut: Få--fäng-lig-het! För-gäng-lig-het!

*) Fermaten bortfaller, när denna melodi användes till ps. 133.

Ur supplementet till HÆFFNERS koralbok.

391 b.

M.-kl., 39 c.

v. 4. När sam-ma jord man fam-na ser En da--ga--karls och konungsben, Hvadsä-ger

min-dre el--ler mer, En mullhög el--ler mar-mor-sten? Få--fäng-lig--het! För-gäng-lig-het!

*) Fermaten bortfaller, när denna melodi användes till ps. 133.

392.

M.-kl. 24.

v. 3. I luft, i lun-der hö---ras Mång tu--sen fröj-de---ljud. Skall ej vår fräl-sta
Skall ej vår tun--ga rö---ras Och lof--va Her-ran Gud?

an---da, Ur jor-dens sor-ger höjd, Sin kän-slas of-fer blan--da Med all na--tu-rens fröjd?

393 se 1.

394.

(392.)

M.-kl. 24.

v. 1. Den blomster--tid nu kom---mer Med lust och fågring stor: Med blid och lif--lig
Du nal--kas, ljuf--va som---mar, Då gräs och grö--da gror.

vär--ma Till allt, som va--rit dödt, Sig so--lens strå--lar när----ma, Och allt blir å--ter-födt.

395.

M.-kl. 24.

v. 1. O Gud! din him-mel grå--ter Vid jor-dens små--ra skuld. Vår fröjd du lå--tit
Till dig vi vän--de å--ter: O Fa-der, var oss huld!

sän--kas Ut---i en syn--da--flod: O, må vår synd ock drän--kas I Je--su dy--ra blod!

396.

(99.)

M.-kl. 18.

v. 5. Kring grö--dan, som för--tor--kad står, Ditt folk, o Gud, be--dröf--vadt

går Och tän--ker nu med skräck och qual På si---na svä--ra syn--ders tal.

397 se 1.

398.

(245.)

M.-kl. 8.

v. 1. Her---re! när din all--magts un--der Mö--ta vår be--
När med ljun--gan---de och dun--der Fa--san sväf--var

stör--ta syn, Lär oss, Her---re, tan---ken vän--da
ner från skyn,

På vårt us - - - la lef - - nads - - - skick! Du ger lif; du

kan ock sän - - - da Dö - - den i hvar t ö - - - gon - - - blick.

399.

(99.)

M.-kl. 18.

v. 2. Låt upp, o Gud, din mil -- da hand, Gjut ner till det -- ta folk och

land God frukt, god hel -- sa och god tid, Gjut ner väl -- sig -- nel -- se och frid!

400.

(186.)

M.-kl. 118.

v. 2. Si, a--xet fäl--les till vår fot; Oss fäl--ler dö--dens glaf---ven. Kan-ske be-
 Af la--dan tas vår skörd e--mot Och skör-da--ren af graf---ven.

sår Om nå-gra år En od--la---re O---ve-tan--de Den torf--va, som oss höl---jer.

401 se 47.

402.

(21.)

M.-kl. 11.

v. 3. Ja, tac-ke, Gud, och lof-ve dig All folk med fröjd och from --- ma!
 Si, jor-den bär nu ri-ke -- lig Sin grö-da, frukt och blom --- ma.

Högt --- lof -- vadt va --- re i all land Ditt namn båd' när och

fjer-----ran! Vål---sig---nat haf--ver oss din hand: All verl--den

pri---se Her-----ran! All verl--den fruk---te Her-----ran!

403 se 39. — 404 se 242. — 405 se 39.

406.

M.-kl. 119.

v. 3. År och vän-ner flyk --- ta, Men du den--sam--me blif---ver, Du

än åt bar--nen gif---ver Den vård, som du åt fäd--ren gaf:

Mod åt de be --- tryck ----- ta Och styr--ka åt de sva---ga Och

tröst åt dem, som kla ---- ga Vid si --- na vän -- ners graf.

407.

M.-kl. 2.

v. 7. Dö--den bör mig ej för--fä--ra, Om han mö--ter mig i år;
Att en skörd för him--len skä--ra, I Guds ä--ren--de han går:

Him-lens port han lå--ter opp, Må--let för mitt trog--na hopp.

408 se 200. — 409 se 28. — 410 se 206. — 411 se 370. — 412 se 55. —
413 se 136.

414.

(225.)

M.-kl. 93.

v. 1.

Ack, jor-dens barn! vår tid är kort, Och vå--ra dar för---rin---na:
De som en skug-ga ha--sta bort Och som en rök för---svin ---na.

Vi se oss om—och å--ter är Ett år till --än--da--lu-----pet: Dess

nö---jen, lik--som dess be---svär, De sjön---ko ned i

dju-----pet, I ti--dens haf, Den vi--da, al--lom öpp--na graf.

415.

(226.)

M.-kl. 56.

v. 3. Ett an--nat år upp--rin- ner fort: Kan-ske, förr'n det sitt om-lopp gjort, Skall

dö-dens hand mig rö---ra. Då blir för-sent, Då är förment Att bot och bättring gö---ra.

416.

M.-kl. 120.

v. 7. Min bön du vär--des den -- na gång In -- för din tron. upp -- ta-----

ga, Låt dig min hjer-tans suck och sång I Je -- su namn be -- ha----- ga!

417.

(198.)

M.-kl. 18.

v. 4. Din en -- gel hål -- ler om mig vakt, Ty fruk -- tar jag ej död -- sens

magt: I fröjd och nöd du vår -- dar mig, Ty med- och mot- gång är från dig.

418.

M.-kl. 121.

v. 1. Att dig, o Gud, mitt of -- fer bä -- ra, Min för -- sta känsla va -- ra

bör; Min röst skall hö -- jas dig till ä --- ra: Mitt hjer -- ta vet, att du mig hör.

419.

(206.)

M.-kl. 90.

v. 1. Jag lef-ver ooh upp--hö-----jer Min själ i--gen till dig, I da-gens ny--a
O Gud, hvars vård jag rö-----jer I allt, som om-ger mig,

ljus, I lug-net kring mitt lä--ger, I allt, hvad kärt jag e----ger O--skadadt i mitt hus.

420.

M.-kl. 74.

v. 1. Din kla -- ra sol går å -- ter opp: Jag tak -- kar dig, min

Gud! Med kraft och mod och ny -- födt hopp Jag hö -- jer gläd-jens ljud.

421.

(392.)

(33.)

M.-kl. 24.

v. 1.

Pris va--re Gud, som lå---ter Oss gla-de vak-na opp, En dag, som skall för-
 Och öf-ver jor-den å---ter En nå--de--dag gå opp,

svin-na, Lik den i går för--gick; O, må vi då be-sin---na Dess dy--ra ö--gon-blick!

422 se 416. — 423 se 200.

424. M.-kl. 122.

v. 5. fo---gel
» 6. lof---va v. 3. up-----pen--bar

v. 2. Den sig-na-de dag, den sig-na-de tid Hvar mor-gon jag mån-de be-tän--

v. 4. fog--larnas
» 6. stjär--kas

ka, Då nå-de-nes sol, så här-lig och blid, Rann upp för all verl-den att blän--ka, Och

v. 8. Her-----ras. v. 9. Je-----su v. 3. *) v. 4. **)

her-dar-ne hör-de Guds eng-lar i skyn, Som sjön-go, att da-gen var kom-men!

v. 3. tro, Nu och för--u--tan all än---de. v. 4. Vår fräl-sa--re Je--sum lof---va.

425 se 395. — 426 se 136. — 427 se 198. — 428 se 206.

429. M.-kl. 123.

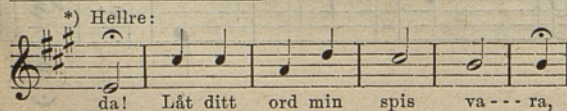

v. 10. Vål-sig--na mig och skyd----da! Mitt hjer--ta blif din hyd----

da! Låt ditt ord min spis va---ra, Till dess jag hän skall fa-----ra!

*) Hellre:

da! Låt ditt ord min spis va---ra,

430 se 55. — 431 se 187.

432.

(198.)

M.-kl. 18.

v. 1. O Gud, som allt med vis--het styr! Haf tack för hvar--je dag, som

flyr, Hvert steg, som mig i Je--su namn För när--ma--re din fa--ders-famn!

433a.

M.-kl. 52.

442 v. 8. Hvad jag i dag har syn-----dat, Af verl--dens

flärd för-----blin-----dad, O Gud, för---låt mig det! I

Je --- su namn jag be ----- der, Att du mig all --- tid

le ----- der På lif --- sens väg i Je --- su fjät!

433 b.

(433 a.)

M.-kl. 52.

442 v. 3. Nu haf---ver da---gen än-----da, Och stjer--nor

This system contains the first two staves of the musical score. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music consists of eighth and sixteenth notes, with some measures containing beamed sixteenth notes. There are fermatas over the final notes of the first and third measures in both staves.

bör---ja tän-----da Sitt dä---ge-----li---ga ljus: O

This system contains the next two staves of the musical score, continuing from the first system. It maintains the same musical notation and structure, with a fermata over the final note of the first measure in both staves.

Gud! lät mig ock kom-----ma Dit al----la sjä---lar

from-----ma Så ski---na i din him--mels hus!

434.

(420.)

M.-kl. 74.

v. 3. Trygg i din vård jag lem--nar mig, När so--len från oss

flyr; Och glad--ligt skall jag pri--sa dig, När da--gen å--ter gryr.

435 se 77.

436.

(198.)

M.-kl. 18.

437 se 200.

438.

M.-kl. 124.

v. 1. Den lju - - - sa dag fram - - - gån - - - gen är, Och

nat - - - ten re'n oss höl - - - - - jer; Men, nå - - - de - - - sol, blif

du oss när, Du, som ditt sken ej döl-----jer:

The first system of music consists of two staves. The treble staff has a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. It contains a melody with notes corresponding to the lyrics. The bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are in Swedish and end with a long dash indicating a continuation or a breath mark.

Blif oss när, o Her-----re Je-----su!

The second system of music continues the piece. It also features a treble and bass staff in the same key and time signature. The melody and accompaniment continue, with the lyrics ending in an exclamation mark. The system concludes with a double bar line.

439 se 206.

440.

M.-kl. 125.

v. 4. Min ö - - - gon slu - - - tas till: Din en - - - gel,

blid och mild, För - - - ord - - - na du å stad Att hål - - la

tro---gen vård Och stän---ga fa---stan gård Om---kring min

*) Denna versrad kan äfven sjungas så:

hvi-----lo-----stad! Och stän---ga fa---stan gård.

441.

(104.)

M.-kl. 18.

v. 1. Nu den -- na dag för -- li -- den är: Jag dig, o Gud, mitt lof hem-

bär För all den nåd, jag nju -- tit har Så den -- na dag som al -- la dar!

442 se 433a. — 443 se 136. — 444 se 33. — 445 se 53.

446.

(481.)

M.-kl. 126.

481 v. 5. Ack, när så myc-ket skönt i hvar-je å-----der Af ska-pel-sen och lif-vet

sig för--rå-----der, Hur skön då må-ste sjelf-va käl-lan va--ra, Den e--vigt kla----ra!

447.
M.-kl. 127.

v. 1. Her -- re! du för oss i nåd Öpp--nat haf--ver ditt för--råd:

Dryck och spis åt oss du räckt, Oss du styrkt och ve--der-qveckt;

Själ och kropp du dag---ligt när, Och hvad godt och

nyt---tigt är Oss din mil---da hand be-----skär.

448.

(395.)

M.-kl. 24.

v. 2. Si, jor --- dens släg --- ter fal --- la Som
Hur ä --- ro de dock al --- la En

stoft till jor --- den ner: De fi --- ka, de ar --
skug --- ga och ej mer!

be - - - - ta, Be - - - - tän - - - ka ej sitt fall; De sam - - - la

och ej ve - - - - ta Ho det a - - - - nam - - - ma skall.

449.

M.-kl. 121.

v. 3. När rö-sten, skälfvan---de och bru-----ten, Å--kal-lar, Ska-pa--re, ditt

namn, O, sträck mot mig, i döds-mi---nu---ten, Din hul-da, fa-der--li--ga famn!

450.

(99.)

M.-kl. 18.

v. 8. För dö--den jag ej fruk--tan bär, När jag med dig för--e---nad

är: Med gläd--je, när du kal--lar mig, Min fräl--sta själ skall gå till dig.

451 se 386.

452.

M.-kl. 128.

v. 2. Jag går till him---len, hvar jag går, Om
Min själ af ho---nom kro---nau får, Då

Je---sum blott jag föl-----jer; Jag gör ett sa---ligt
graf--ven stof--tet höl-----jer.

val: I-----ge---nom död--sens dal Min gång är trygg i

Je---su spår. Jag går till him--len, hvar jag går.

453.

(215.)

M.-kl. 13.

v. 5. Van - - dra till din graf och lär Att din död - - lig-

het be - - - trak - - - - - tal Säg: »Jag här en främ - - ling är,

Her---re! lär mig der---på ak---ta Och med nå---dig

fa---ders-----hand För mig fram till lif - - sens land!>

454 se 173. — 455 se 76.

456.

M.-kl. 129.

v. 4. Far din väg, du fal---ska verld! Ack, din vän--skap

sjelf är flärd. Je---sus mig ej öf---ver---gif---ver,

Lof - - vadt va - - - re Je - - - su namn! Der han är, jag

äf - - - ven blif - - ver: Snart jag slu - - - tes i hans famn.

457.

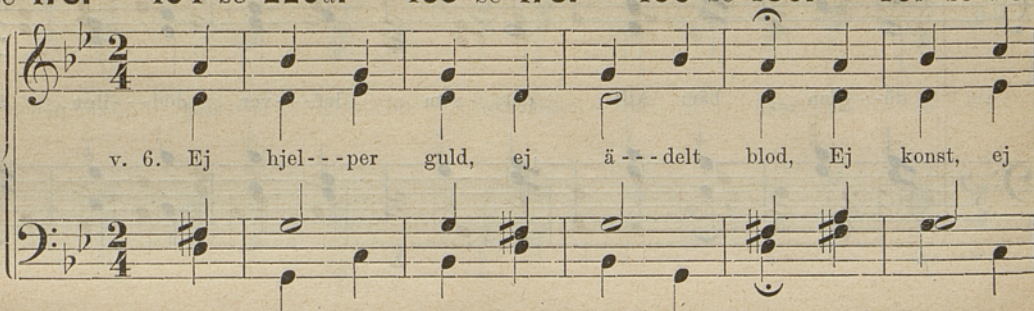
M.-kl. 22.

v. 2. Ack, hvad är vår kor -- ta tid? En be -- stän -- dig kamp och strid,

Der den e --- ne på allt vis Är den an -- dras plå -- go --- ris.

458 se 51. — 459 se 280. — 460 se 77. — 461 se 89. — 462 se 295 b.
 463 se 178. — 464 se 229 a. — 465 se 178. — 466 se 180. — 467 se 78.

468 a.
 (468 b.)
 M.-kl. 130.

v. 6. Ej hjel---per guld, ej ä---delt blod, Ej konst, ej

gunst, ej hel--ler mod; Alls---in--gen läk--dom jor--den här Mot

dö--den bär: Allt det, som lef---ver, död---ligt är.

Ur supplementet till HÆFFNERS koralbok.

468b.

M.-kl. 130.

v. 14. Och när vid vän--nens graf till slut Den si---sta

vän--nen grå--tit ut, Så vet jag, att i sam--ma ro Vi

sko---le bo, Som lef---de här af sam--ma tro.

469.

(31.)

M.-kl. 19.

v. 2. När jag blir förd i mörk--sens dal Och stadd i

död - - sens kamp och qual, Ack, när ej tun - - gan ta - - - lar

mer, Ej ö --- rat hör, ej ö - - gat ser Och pul - - sen sak - - ta

ty - - nar af, Med mig, o Je - - - su, mis - - kund haf!

470 se 280. — 471 se 280.

Finnes ej hos HÆFFNER.

472. *)

M.-kl. 108.

v. 6. Je---su! Je---su! låt mig fin--na Snart mitt rum i

gläd--jens sal! Hjelp mig väl att öf---ver---vin---na Död-sens

*) 472 är hos HÆFFNER densamma som 335, hvidan denna, som bättre torde passa till ps. 472 och 491, här blifvit upptagen. Ur ZAHNS koralbok.

ân - - gest, nöd och qval! Je - - - su! Je - - - su! bön - - - hör mig:

Je - - su! tag mig upp till dig, Att dig se e - - - vin - - - ner - - lig!

473 se 160. — 474 se 111. — 475 se 8. — 476 se 280. — 477 se 395.

478.

M.-kl. 131.

v. 4. Jag räds ej död-sens mör-ka hus: Jag der ej drö --- jer; Ty mig till här-lig-

he-tens ljus Je-sus hö--jer Je-sus, Je-sus är mitt lif, Och dö-den är min vin---ning.

479 se 280.

480.

M.-kl. 18.

v. 1. I Kri--sti sår jag som--nar in, De re---na mig från syn--der

min: Ja, Kri-sti död och dy--ra blod, Det är mitt lif, min pryd--nad god.

481.

M.-kl. 126.

v. 6. O, lju-sets, fri-dens, sa--lig-he-tens käl--la! När skall för mig din re--na våg upp-

väl----la? Hvem fö--rer mig till di--na fri-ska flö---den? Den stil--la dö---den.

482 se 70.

483.

M.-kl. 132.

v. 5. Hvad bo--nin--gar i Faderns hus! Hvad stjernor i det hö-----ga!
 Och öf--ver al---la flö--dar ljus Ur Her-rans öpp-na ö-----ga;

Och från en klar-het till den an-----dra Jag med Guds he--li---ge skall van-----dra.

484 se 55. — 485 se 77.

486.

M.-kl. 133.

v. 2. I him - - me - - - len, i him - - - me - - - len Hvad klar - - het,

hög och ren! Ej sjelf - - va so - - - len lik - - - nar den Ut-

i sitt mid-dags---sken. Den sol, som al--drig ne--der---går Och

e--vigt o--för---mör-kad står, Är Her--ren Ze--ba-----ot.

487.

M.-kl. 134.

v. 3. Som fo-ge--len vid lju-san dag Sig glä---der,
Så glad i lju-sets ri--ke jag In--trä---der. Vid eng-la--

sån--gen Och har-po-klan--gen Jag skå-dar e--vig--he-tens dag upp--gån---gen.

488 se 395.

489.

(280.)

M.-kl. 6.

v. 3. Yfs ej att va--ra frisk och ung! Ej dö-den räk-nar å--ren. Hur mången,
Har sett sin son på bå-ren! Ja, un-dan-

fast af ål--der tung, Hvem Her-ren vill, den kal-lar han, Ock-så i ungdoms-vå--ren.
fly ej nå-gon kan:

490 se 280. — 491 se 472.

492.

M.-kl. 135.

v. 11. Om--häg-na med natt-li--ga fri-----den Den tröt-te, o graf, i din göm---

ma! När nat-ten en gång är för--li-----den, Skall Her-ren sin af-bild ej glöm---ma.

493 se 487. — 494 se 215.

495.

(480.)

M.-kl. 18.

v. 6. Om af - to -- nen är pust och gråt, Då vän - ner må -- ste skil -- jas

åt; Men Gud en bätt -- re mor - gon ger, Då in -- gen gråt skall va -- ra mer.

496 se 3.

497.

(237.)

M.-kl. 48.

v. 5. O Her--re Gud, af kär--lek rik! Väck oss ur
Från oss i fre--stel--sen ej vik, I nö--den

syn--dens dva-----la,
oss hug--sva-----la! Be--red--da håll oss hvar--je

stund, O Je---su, till ditt mö-----te, Och, när du

kom---mer, haf mis---kund, Upp---tag oss i ditt skö-----te!

498.

(280.)

M.-kl. 6.

v. 2. När doms - ba - - - su - - ners strän - ga ljud Vidt öf - ver jor - - den
Då sko - - la jor - dens barn till Gud Från haf och län - - der

hö - - - ras,
fö - - - ras; Ja, lef - - van - - - de och dö - - de då För Her - rans

å --- syn sko --- la stå, Och rä --- ken --- skap skall gö --- ras.

499 se 77. — 500 se 136.

SVENSKA MESSAN.

Högmessan börjas efter sammanringningen med en psalm eller vers, hvarunder presten går för altaret och läser eller sjunger:

He --- lig, He --- lig, He - lig Her-re Gud, Alls-mäk-ti --- ge!

Ful-le ä -- ro him-lar -- ne och jor - den af din här - lig - het! Vi pri -- se och

ä---re dig: Vi till---bed-je dig: Vi tae---ke

dig för di--na un--der. O, Her-re Gud, Him-mel-ske Ko-nung,

Gud Fa -- der Alls --- mäk - tig! O, Her -- re, den Al-dra-

hög-stes en --- föd - - de son Je -- su Kri - stel O, He - - li - - ge

An - de, Fri - - - dens, San-nings och Nå--dens An-----de!

Presten faller derefter på knä och läser Syndabekännelsen, hvar på han läser, eller — om han stigit upp — församlingen sjunger:

Her-----re, för--bar - ma dig----- öf - ver oss!

The image shows a musical score for two systems. Each system consists of a piano accompaniment (left) and a vocal line (right). The piano part is written in bass clef with a key signature of one flat (B-flat). The vocal part is written in treble clef with a key signature of one flat. The lyrics are in Swedish and are repeated in both systems.

System 1:

Kri - - - - - ste, för - - bar - ma dig - - - - - öf - - ver oss!

System 2:

Her - - - - - re, för - - bar - ma dig - - - - - öf - - ver oss!

Presten läser eller sjunger:

Ä ----- ra va-re Gud i höj-den, och frid på jor-den, men-ni-skor-na

**) Sjunges äfven så:*

en god vil-----je! och frid på jor-----den.

Församlingen sjunger v. 1 af ps. 24.

Al - - - le - - - na Gud i him - - - mel - - - rik Må lof och pris till - -

hö - - - - - ra För all den nåd han kär - leks - - - rik Med oss har

ve - - lat gö - - - - - ra! Han jor - - den skänkt stor fröjd och frid. Ack,

men - skan må väl gläd - jas vid Guds e - - vigt go - - da vil - - - - - ja!

Presten vänder sig till församlingen och läser eller sjunger:

Her-ren va-re med e--der!

Församlingen svarar:)*

Med dig va-re ock Her-ren!

Presten läser eller sjunger:

Låt--om oss bed---ja!

Presten läser eller sjunger nu på sön- och helgdagar bönen före dagens epistel (collecta), men på bön- och tillfälliga högtidsdagar den bön, som börjar med orden: »Vi bedje dig Allsmäktige Gud, Himmelske Fader, att du förlänar oss en sann tro» o. s. v. (Se evangeliaboken om »den allmänna gudstjensten»!)

*) Enligt kongl. cirkuläret den 25 Sept. 1874 må de s. k. responsorierna sjungas af församlingen, äfven när presten icke sjunger.

Församlingen kan sjunga:

öppnom andäktiga hjertan o. s. v. (Se »den allmänna gudstjensten»!)

Sedan läses eller sjunges dagens epistel (på böndagar de serskildt förordnade böndagstexterna, hvarpå följer gradualpsalmen. Efter denna läses eller sjunges dagens evangelium och trosartiklarne. Härpå följer en psalm eller vers till predikstolen. — På bön- och högtidsdagar sjunges »på predikstolen» en psalm efter prestens ord: »Vi uppstå och instämma i efterföljande sång». (Preludium till denna psalm afstyrkes.) Presten läser på predikstolen slutligen »Fader vår» och sist slutönskningen. Sedan sjunges en kort psalm, hvarunder presten går för altaret och, *då nattvard begås*, börjar, vänd till församlingen, med förmaningen: »Välsignade kristne

Församlingen kan härtill sjunga »amen», men då i moll.

Presten läser eller sjunger:

Her---ren va--re med e-----der!

Församlingen svarar:

Med dig va--re ock Her-----ren!

Presten läser eller sjunger:

Upplyf - - - - ter e - - - dra hjer - - tan till Gud!

Församlingen svarar:

Gud upp - - - - lyf - - - te vå - - ra hjer - - tan!

Presten, vänd till altaret, läser eller sjunger instiftelseorden till nattvarden; (se »den allmänna gudstjensten»!) likaledes läser eller sjunger presten (någon gång sjunger församlingen):

He -- lig, He ----- lig, He -- lig Her-re Gud, Alls - mäk - - ti - - ge!

Ful -- le ä - - ro him-lar - ne och jor--den ut - af din här - lig ---

het. Gif sa - lig - het af höj ----- den. Vål - - - sig - nad va - re han, som

kom - - mer i Her - rans namn! Gif sa - lig - het af höj ----- den!

Presten läser eller sjunger »Fader vår», hvartill församlingen kan sjunga »amen» i moll (se detta!) och, vänd till församlingen, »Herrans frid vare med eder!»

Nu preludieras, till dess nattvardsgästerna framträd och ordnat sig kring altarringen, och under
kommunionen sjunger *Församlingen*:

O, Guds Lamm, som bort - - ta - - ger verl-dens syn-der, fräls oss, mil--de

Her -- re Gud! O, Guds Lamm, som bort - - - ta - - ger verl-dens syn-der,

hör oss, mil - de Her - re Gud! O, Guds Lamm, som bort - - - ta - ger

verl - - - dens syn - - der, gif oss din frid och väl - - - sig - - nel - - - se!

Härefter sjunges en eller flera psalmer, till dess nattvardsgången är slutad, då presten, vänd till församlingen, säger eller sjunger: »Herren vare med eder» (se detta före predikan!) och läser eller sjunger en bön (se »den allmänna gudstjensten»!), hvartill församlingen kan sjunga: »amen» (se detta före predikan!).

Presten läser eller sjunger^o):

Tackom och lof-vom Her-ran! Hal--le--lu--ja! Hal--le--lu--ja! Hal--le--lu--ja!

Församlingen svarar:

Her-ren va-re tack och lof! Hal---le--lu--ja! Hal--le--lu--ja! Hal--le--lu--ja!

**) Vid läsning blott: »Tackom och lofvom Herran» eller, om församlingen icke skall svara: »Tackom och lofvom Herran! Herran vare tack och lof!»*

Presten läser välsignelsen, och sist sjunges en kort psalm eller vers.

När nattvard *icke* begås, och allt är slutadt på predikstolen, sjunges en kort psalm, hvarunder presten går för altaret och, vänd till församlingen, läser eller sjunger: »Herren vare med eder!» (se detta *före* predikan!) Församlingen svarar: »Med dig vare ock Herren!» (se *före* predikan!).

Presten läser eller sjunger bönen efter dagens evangelium, på böndagar den i evangeliiboken upptagna, (se den allmänna gudstjensten!) till hvilken församlingen kan sjunga: »amen» (se *före* predikan!). Härefter läser eller sjunger presten: »Tackom och lofvom Herran» (se detta!), hvarpå församlingen svarar: »Herren vare tack och lof!» o. s. v. (se detta!). Presten läser eller sjunger välsignelsen, och sist sjunges en kort psalm eller vers.

Otte- och aftonsångs-gudstjenst börjas efter sammanringningen med en psalm, hvarpå följer en psalm eller vers till predikstolen, och slutas efter välsignelsen med en psalm. På stora högtids- och böndagar förekommer vid *aftonsång* äfven altartjenst *efter* predikan såsom vid högmessan.

Allmänna skriftermålet börjas efter ringningen med en psalm.

Veckopredikan (passionspredikan) börjas efter ringningen med en psalm, hvarpå följer en psalm eller vers till predikstolen, och slutas med en kort psalm eller vers.

1. Die erste Aufgabe ist die, die in der ersten Aufgabe enthalten ist.

Die zweite Aufgabe ist die, die in der zweiten Aufgabe enthalten ist. Die dritte Aufgabe ist die, die in der dritten Aufgabe enthalten ist. Die vierte Aufgabe ist die, die in der vierten Aufgabe enthalten ist. Die fünfte Aufgabe ist die, die in der fünften Aufgabe enthalten ist. Die sechste Aufgabe ist die, die in der sechsten Aufgabe enthalten ist. Die siebte Aufgabe ist die, die in der siebten Aufgabe enthalten ist. Die achte Aufgabe ist die, die in der achten Aufgabe enthalten ist. Die neunte Aufgabe ist die, die in der neunten Aufgabe enthalten ist. Die zehnte Aufgabe ist die, die in der zehnten Aufgabe enthalten ist.

Die elfte Aufgabe ist die, die in der elften Aufgabe enthalten ist. Die zwölfte Aufgabe ist die, die in der zwölften Aufgabe enthalten ist. Die dreizehnte Aufgabe ist die, die in der dreizehnten Aufgabe enthalten ist. Die vierzehnte Aufgabe ist die, die in der vierzehnten Aufgabe enthalten ist. Die fünfzehnte Aufgabe ist die, die in der fünfzehnten Aufgabe enthalten ist. Die sechzehnte Aufgabe ist die, die in der sechzehnten Aufgabe enthalten ist. Die siebenzehnte Aufgabe ist die, die in der siebenzehnten Aufgabe enthalten ist. Die achtzehnte Aufgabe ist die, die in der achtzehnten Aufgabe enthalten ist. Die neunzehnte Aufgabe ist die, die in der neunzehnten Aufgabe enthalten ist. Die zwanzigste Aufgabe ist die, die in der zwanzigsten Aufgabe enthalten ist.

Die einundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der einundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist.

Die zweiundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der zweiundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die dreiundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der dreiundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die vierundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der vierundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die fünfundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der fünfundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die sechsundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der sechsundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die siebenundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der siebenundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die achtundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der achtundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die neunundzwanzigste Aufgabe ist die, die in der neunundzwanzigsten Aufgabe enthalten ist. Die hundertste Aufgabe ist die, die in der hundertsten Aufgabe enthalten ist.

Vers-Register.

Ack, att jag dit ur sorg och strid	487	6	Ack, låt honom ljufvigt båda,	111	8
att jag rätt ödmjukat mig	432	4	låt mitt usla lif en salig ända vinna	364	5
att i Jesu spår jag gått	432	5	låt oss våra dagar	410	8
att i synd vi slumre bort	450	1	låter oss lofva och bedja vår Gud,	424	6
blif hos oss, o Jesu Krist!	120	1	lär oss, Gud! med fröjd och flit	306	5
der menskor skuld ej finna	435	4	med ånger, blygd och smärta,	168	3
der synd och otro råda,	376	4	min Gud! låt samma nåde	192	9
det begär, som jag fördömer,	174	2	min själ! haf gladligt mod;	231	1
det gör mig hjertans qvida,	179	5	må din kärlek blifva	222	11
döden hafver hädanryckt	344	1	må du det besinna,	462	6
fjerran gångne från det lif,	385	2	nej! du nådig är, o Gud!	158	10
fruktan, sorg och samvetsqual	173	3	nej mitt qual är stort; men bort	238	4
gif, att jag behålla får	470	4	när jag min missgerning svår	186	3
gif, att jag, o Fader huld!	253	3	när så mycket skönt i hvarje åder	481	5
gif, att, såsom du uppstod,	104	6	om det qual, som de fördömda lida	463	4
gifve då Gud, vi honom så tjent	424	8	om du ditt hjerta sluter	164	3
gör oss, Herre! till ett folk,	385	6	på den klara dagen	43	5
hafvom honom kär,	315	5	re'n i unga åren	346	1
Herre! dig förbarma;	374	1	saliga dag, ej uppenbar	424	3
Herre! hör min röst;	325	9	stora dag, då Herren Gud	497	4
Herre Jesu! hör min röst:	63	13	så nära, mig så nära	437	3
hjertans ve,	98	1	sälle de, som bo	325	5
hjertelag, Som, mer än jag,	347	3	sälle äro de,	325	6
huru plågas jag och måste stundligt	364	1	sök, i bättring och i tro,	489	5
hur sällt, att hafva lefvat!	482	5	tiden ilar med all fart	158	6
hvad försoning kan jag gifva	19	4	upplys du mitt sinne,	190	2
hvad hat och afund led	457	8	vi äro alla Adams barn,	44	1
hvad kan oss nyttigt vara	455	4	ännu, o Gudafamma!	148	4
hvad krankhet och besvär	457	9	är dock tid? Du vet det Gud!	375	6
hvad är dock gods och gull?	457	4	Adams barn, som andra alla	192	2
hvad är dock lifvet här?	457	1	Af Andans kraft i dopets flod	149	2
hvad är dock mensklig gunst?	457	6	den dolda matken tård,	494	3
hvad är högt stånd och kall?	457	5	dig förordnad, store Gud!	316	1
hvad är vår gudlighet?	457	3	dig han har i faran skygd	130	7
hvad är vår korta tid?	457	2	dig, o Gud! jag kallad är	37	1
hvad är vår medgång blid?	457	7	dig är all rättfärdighet,	66	3
hvar skall jag tillflykt finna?	177	1	din kärlek här de njuta	356	2
hvert hade jag dock lupit	179	4	djupsens nöd, o Gud! till dig	182	1
hvarut skall jag mig vända	177	3	en ringa jordisk moder,	74	2
jemmer! skall dock jag	189	4	evighet ditt rike var,	269	5
i döden skall min anda,	74	9	helig längtan hjertat slår:	158	1
Jesu Krist! mig nåd bete:	470	1	hjertat hafver jag dig kär	221	1
Jesu Krist! Vår	98	12	himlens här den Högstes makt	140	1
Jesu! mig ock nu tillgif,	158	8	himlens höjd oss kommet är	63	1
Jesu! oss beredda gör	157	17	lyckans gunst i blindhet förd,	256	2
jordens barn! vår tid är kort	414	1	oförsedda motgångs rön	256	3
i jordens stilla sköte	451	4	Afplanat har han med sitt blod	154	2
i tidens haf	210	8	Af rikedom och verldslig fröjd	280	1
käre Fader! sade du:	84	2	stoffet är du tagen,	42	8
ljufsta mun,	98	6	sådan nåd jag fröjdar mig	198	3
låt den gode Anden	346	9	verldens flärd och lyckans ynnest sviken,	362	3

All den nöd, som man beklagar,	389	3	Att vi Herran ej förgäte,	152	2
djur på marken fröjda sig	430	3	vi stige upp till heder,	257	5
fruktan du ifrån mig drif,	469	4	vår tid förnöjsamt skrider,	257	6
himlens här, all jorden och det vida	266	2	åt sin arma nästa	421	1
jordens fröjd så snart försvinner,	220	5			
jordens tröst han blifva skall,	63	3	Bed, att Herren, evigt god,	453	4
knå sig böja sannerlig	64	2	trägen, bed i Jesu namn;	258	5
sällhet Jesus med sig för,	52	2	ödmjuk, bed förtröstansfull	258	6
timlig nöd, den största här kan vara	463	2	Befall i Herrans händer	224	1
ting vi genom dig förmå,	104	5	Befästa oss uti din tro,	72	6
verlden, och hvad du har gjort,	269	4	Begärens och stormarnas ilar,	492	3
verldens ljus! liksom en morgonstjerna	167	7	Behåll i mig till ändan väl	427	6
verlden stämme upp med fröjd:	54	4	oss, Herre, vid det hopp,	7	7
Alla mina fel och synder	467	2	oss vid ditt rena ord,	120	1
mina ord och tankar,	204	3	Beklaga af allt sinne	180	1
Allena Gud i himmelrik	24	1	och begråta	466	1
Alls ingen så som du förmår	345	2	Bepröfva mig min Gud	171	1
Allt blir godt, när hjertat hvilat	245	5	Beredd håll mig, o Jesu Krist!	487	1
det goda, som mig fägnar	15	1	Bereden väg för Herran!	53	1
folk omkring din tron en gång	139	4	Besegladt är de trognas hopp	59	1
folk skall samlas i dess famn	139	3	Besinna, att det ock är du,	82	1
fullkomnad är, o Jesu	116	1	Beskydda konung, folk och land,	427	1
för himlens sak du lider:	71	4	Bespottad, qvald och höljd med blod,	87	1
hvad lif och anda har,	271	4	Bestyr, han ropar, om ditt hus!	454	1
hvad på världens fagra fält	459	3	Betraktom väl de tio bud,	142	1
hvad själen kränker,	366	2	Betungad, jag det kors ifrån mig kastat,	175	1
hvad till varelse är väckt,	27	4	Betänk dig då, betänk i tid	489	1
hvad världen lofvar	216	5	då hvad din frid tillhör,	450	1
hvad vi här älska mände,	455	6	då, själ! hvad glädje Gud vill gifva	465	1
hvad vi med ögon skåda,	257	4	om dygden rosor blott	211	1
hvad vi på jorden äge,	455	1	Bevara mig för öfverdåd,	140	1
hvilat under Herrans hand,	436	2	mig, o Gud! för ond exempel,	342	1
levfande med välbehag du mättar,	446	2	oss för syndamen:	96	1
menskoslägtet af ett blod Den	274	1	Bland långa rön af luft och ledt	360	1
menskoslägtet med ett blod Förlöstes	274	3	mången sorg och öm förlust,	256	1
ondt han från mig vänder	33	3	Blif, Helge And! mig nära	180	1
som på jorden anda har,	391	2	mig när, ty jag är svager,	205	1
verldsligt flyr, förgår så fort;	400	4	när mig, o Immanuel!	157	1
är redo, fallna slägte!	164	1	Blifve många, blifve lugna	335	1
Alltså du är ett offer vorden;	95	7	Blott vanmakt är all min förmåga	19	1
Guds hjälp förbida	224	7	Bojor vi draga	387	1
jag träder nu till dig	186	6	Bort, mitt hjerta! med de tankar,	192	1
Anamma from de dyra nådeorden	273	1	o verd! med ditt försåt,	215	1
mina böner	428	2	Borta är det Eden,	44	1
Anda, full af nåde!	137	1	Borthän, borthän från mig,	197	1
Andre högt må fika;	216	7	Bär Jesu minne i ditt bröst	149	1
Anse, Gud, att jag är renad	499	7	Bärom för Herran det offer, som	383	1
Arfvet ej förspill,	210	10	Böner så varma	387	1
Armod! gläds åt dina smulor:	70	3	Bönhör mig, Gud! bönhör den svage	175	1
Att bedja Gud, han sjelf oss böd;	258	1			
bedja Gud och vid hans bud	347	6	Chor af fromma röster skallar:	3	1
blifva fri de brister, vid mig låda,	273	5			
detta trofast är och sant,	154	3	Dag från dag är jag bedröfvad,	467	1
de trogna sälla göra	485	2	Dagar komma dagar flykta;	500	1
dig, o Gud, mitt offer bära,	418	1	Dagsbörden tynger neder	442	1
försonlighet oss lära,	80	7	De brott, som förde mig på fall,	375	1
himlens härlighet	458	8	fagra blomsterängar	394	1
jag en ringa ej försmår,	309	3	goda andar rödja	36	1
jag ifrån de spåda åren	357	3	herdar vaktade deras hjord	60	1
jag lefva skulle dig,	128	5	himmelska härar med högan röst	60	1
jag, när morgonsolen gryr,	422	3	hvilkas hjertan rönt en öm förlust	382	1
kunna oss välsigna,	86	3	krafter, hvilat återgifvit,	418	1
ljuf och ostörd ro jag haft	422	2	lägra sig kring hvar och en,	35	1
tidens vinning jag försakar	4	5	spörja: ho är Herren Gud,	121	1
tjena dig en dag,	325	10	stolta andar dämpa ned,	120	1
tjena två herrar tillika,	298	2	trogna herdar skicka,	428	1

De tårar, som från ögat rinna,	355	6	Derför jag vill för Gud bestå,	480	2
vrängas hopp skall nederslås	227	3	Derpå förlitar jag mig nu	479	5
äro ens i vrängvis flärd,	121	2	Dess tackom vi dig, Jesu kär!	107	5
Dem nåd förlän, att de i allt	316	3	Det allena gör mig nöjd,	457	11
som arbeta i din säd,	316	2	arf dig himlen lemnat,	42	7
Den blida vår är inne;	392	1	barn, som föds, till dig man bär;	118	2
blomstertid nu kommer	394	1	blifva skall	347	7
boken då upplåtas skall,	498	3	blir för sent att ångra sig,	464	3
der har lustan till sin Gud,	292	3	finns ett ord, för mig så kärt,	184	5
fienden, som hade	110	6	gamla år framgånget är	411	1
Helige du fäfängt prisar	285	3	goda, af din hand vi fått,	396	4
hjälp hos världen söker här,	290	8	goda, en bland dessa små	333	4
högste Fadrens ende Son,	62	2	goda, som du mig har gjort,	229	8
Jonas, som man kastat	110	4	gör din kärlek och din nåd,	422	4
jord, vi ägt, oss äger då;	400	3	hjärtat, som i nöden	150	4
korta stund, jag vandrar här,	119	1	höstliga kornet, som jordas,	492	6
ljusa dag framgången är	438	1	Jesús var, som huld och god,	146	2
lägsta tjänaren af dig	333	3	Josef visst, den fromme man	230	2
mun är tyst, som bad så ömt	101	1	kostar Gud ju ganska ringa,	239	6
natt mig höljer nu	365	6	lejon har nu vunnit,	110	2
nya graf,	98	10	ljuset när mig blifver,	433	3
nåderike Gud,	272	2	lugn, som mig i spåren följer	4	4
nåd, som rövvarn får erfara	95	4	löfte jag ej glömma vill,	145	3
önska är väl stor,	176	6	qual, hans känsla följer,	90	2
röst, som i mitt samvet talar	4	3	sälla ord och trösteljud	237	2
rösten hörs af en och hvar,	140	2	var så skrifvit i Guds lag:	107	2
sanna tröstaren du är:	133	2	är din Fader kär,	261	2
signade dag, den signade tid	424	2	är din hand, o Gud!	382	3
signade dag, som vi nu här se	424	1	är din nåd, som styrker mig,	229	7
Simson, som var fången,	110	3	är ditt blod, som mina brister helar	175	6
som dig undfår värdelig,	157	16	är ja, amen, sant och visst	479	6
som fattiga och rika	277	4	är min tro, o Fader blid!	250	4
som för Herran fruktan bär,	232	7	Detta hjerta du mig gett,	38	7
som Herrans råd ej klandrat,	491	2	löfte tillhör alla,	152	10
som hungrar, gör han mått,	29	7	mindre eller mer	284	5
som kärlekstärar gråtit,	245	3	året lär mig höra	413	4
som nästans hopp ej sviker,	277	5	Dig all världen ärar,	270	5
som sanning trygg förklarar	277	3	allena vare ära,	8	1
som till ändan trogen är,	147	5	bedje, dig anrope vi:	263	5
som utan vank och villa	277	2	den högste Herden lede,	319	5
starke hämnaren, som ser,	278	2	Fadren velat skänka	410	4
store Gud,	98	3	Gud! ske evigt lof och pris,	255	5
syndige stod upp; hans qual fick lisa	167	5	han möter allestädes:	12	2
sällhet, världen gaf att skörda,	220	4	hela naturen må lära	298	4
tron, som han bestiger,	53	6	Helge Ande! bedje vi,	135	1
trogna arm, som för min vanmakt,	354	4	heliga Trefaldighet!	115	9
vedervärdighet, som mig eländan	238	1	Herre Gud! är ingen lik	32	1
verlden ej begripa kan,	62	3	Herre! må vi prisa:	445	3
ödmjuk, ren och from,	315	2	jag efterfölja må,	128	8
Denna stund är Jesu sista;	92	4	jag villigt tager an,	236	3
Denne är den stora dagen,	112	1	jag ödmjukt vill betrakta,	71	1
Der får jag ock ett himmelskt bröd,	158	13	Jesu Kriste! vare ära,	95	9
gode Gud! der vill jag råd begära	354	8	Jesu! vare evigt pris	161	1
skall ditt samvet väckas,	462	5	Jesu än vi höra	150	3
skall han, lik fädren, hägna	349	4	ingen nog beprisa kan,	63	9
uppe är det ingen natt	113	4	kläd i helighetens skrud,	57	3
vill du glädja dem, dig nu	493	3	ljusens Fader! vare pris:	141	1
Deras tro skall öfvervinna	73	5	lofvar helga englars chor	265	2
Deremot, när man beklagar,	257	7	milde Fader! ärar	393	2
Derför jag ock mig förläter	214	4	min Gud! jag hjertat gifver,	212	2
ser till dig min själ,	128	2	min Jesu! nu jag skådar	80	2
o Fader! i det höga!	28	5	mitt hjerta vill jag gifva:	352	2
vill jag hoppfull möta	423	4	mitt hjerta vill jag ägna,	351	2
ömt din nöd begrunda,	152	8	o Gud! en evig dag,	13	1
Derjemte sade du oss till,	49	3	prise vi, att evigt mild,	263	3
Dermed du oss på hjertat lagt	63	12	prise vi, o Herre! du som åter	446	1

Dig sjelf du åt de trogna bjöd	153	9	Dock fastän oss ofta kränker	257	3
skall ditt Zion sjunga	1	7	glömmar han sin stränga rätt,	289	2
skall min själ sitt offer bära	28	1	Herre! hämden dig tillhör:	10	4
som härlig sitter	270	2	hvilat du i ringhet klädd,	63	11
som sparfvens näste	270	3	hvi vill du dig bedröfva,	460	5
som väldig skickar	270	4	låg för mig din mening skymd,	141	1
trogen i pligterna skicka;	298	7	min bön och mina tårar,	467	1
vare därför lof och pris	84	6	när tanken dig vill hinna	48	
vare lof och pris, o Krist!	265	1	skall man sig sjelf betrakta	152	
vare pris för lifsens ord,	66	4	strålar i en högre dag	140	
vill jag älska öfver allt	31	7	stälde du ej målet här,	41	
vilje vi tillhöra,	150	6	var af nöden, att Guds lag	144	
våra fäders goda land!	301	1	vill du än på jorden	150	
Din Anda mig det vittne bär,	153	15	Domare! jag är ej färdig	451	
Andas tröst i all min nöd	186	8	Dröjer hjälpen ock en tid,	231	
bättring ofullkomlig syns:	191	7	Du, all helsas källa!	366	
engel håller om mig vakt,	417	4	bar ditt kors. Din härlighet,	89	
Fader dig allena	50	4	bar ditt kors. Då bar du ock	89	
försyn min nödtorft skickar	15	4	bar ditt kors, o Jesu mild!	89	
godhet och din nåd	367	2	bar ditt kors. Så lär ock mig	89	
godhet rätt att lofva,	410	1	blef för ett ringa värde	75	1
helge engel blifve när	441	4	blef gripen utaf många	75	1
Jesu lärde dig att lida	243	4	blott hjälper i all fara:	376	
klara sol går åter opp:	420	1	den verld, hvars lopp du vänder,	30	
konung möt, som sträcker ut	59	5	dig hafver sänkt i nöden,	76	
kyrka glädes i ditt skygd	139	2	dig lät så rycka, draga,	76	
kärlek, Herre Jesu Krist!	157	11	då våld och list bereder	8	
kärlek, som i döden brann,	157	12	död, hvar är din udd?	103	
makt, din vishet och din nåd	401	3	ensam, helig, god och vis	32	
milda öron vänd till mig,	226	2	Fadrens värf fullbordat har,	114	
min Jesu! vill jag blifva	214	6	förlorad högt mig älskat har:	158	
nåd föröka, Gud! i mig	198	4	från lifvets första dagar,	356	
omsorg har ledsagat mig,	430	4	från mig den fara vänder,	15	
onska, fallna släkte!	91	2	föder djurens marga hop,	399	
röst, vid lifvets ändalykt	375	11	förde fram Guds rena ord	495	
sak det är, o Jesu mild!	120	7	förordnat Öfverheten,	311	
sak är Guds: gack i ditt kall,	378	2	gaf mig kraft att vaka,	222	
sol går bort, men du blir när	436	1	genom Kristum allt förmår,	141	1
sol går opp för ond och god,	420	2	gode Gud! uppvärm mitt bröst,	202	
sorg kan han i glädje vända;	243	5	går Guds Lam, du milda,	86	
spira Jesu! sträckes ut,	118	1	gömma kan din styggelse	497	
synd o verld besinna	90	1	hafver ju, o Fader blid!	251	
trohet, stor och blid,	156	5	hafver mig ditt budskap sändt	158	
vishets och din allmagts höjd	322	2	hafver slagit mig,	367	
väldighet, ditt majestät,	141	4	har min syndaskuld	160	
är jag, när jag uppvaknar;	437	4	helga eld! all världens tröst!	134	
Dina lemmar måste svida,	75	13	helga ljus! all sannings port!	134	
Dit du går, dit går ock jag,	126	1	helige, du gode Gud!	415	
trädet ändligt faller ner,	464	2	Herre! afskilt har min lott	334	
Ditt blod, som rann från korset ned,	417	3	Herre! du, men icke jag,	229	
folk, o Herre! lofvar dig,	265	3	Herre! endast du, kan både slå och hela	364	
folk, o Jesu! gläder sig,	59	7	Herre! godt ej fann,	338	
hjerter öppne sig:	51	4	Herre Gud! allena,	249	
hufvud, Jesu! böjes,	91	1	Herre! i din hägnad tar	31	
kärleksrop mig väckte	222	7	Herre! märker mer än vi,	396	
lidande har nått sitt slut;	100	1	Herre! ser och känner mig,	11	
lif i synd förflutit,	462	2	Herre! stor och lofvärd äst,	269	
ljus tänd i vårt mörka sinn,	133	3	hjelte! bind vid dig ditt svärd,	300	
lof? En rök. Din fågning? Matkars	465	6	huddflängdes och afläddes,	75	
namn, o Gud! jag lofva vill	269	1	hvars gudahjerter blödde,	351	
ord, o Jesu! blifva må	68	4	härars Gud! Den makt förbjud,	377	
ord vill jag bekänna	425	5	hör den suck, som utan skrymtan	354	
ord är i vår nöd och sorg	120	8	i Gud en Fader finner,	192	
stora verk fullbordat är	93	2	kallat mig af nåd till detta lifvet	342	
verk du både sist och först	282	7	kan, o Herre! lättelig	396	
Dock begär ej matk i gruset	407	2	kan tusen verldar styra	388	

Du kan undervisa	137	2	Du stadgat ordningen för tingen,	28	3
kommer, kärleksrikel!	150	5	stilla graf! du sälla bo!	100	3
kommer, och i dina fjät	401	5	svettas blod uti din nöd,	84	3
kom till oss af himlen ned,	157	13	såg de hårda banden,	86	2
lif och varelse har gifvit	28	2	såg ditt barn med svaghet sträfvat	409	4
lifsens bröd, o Jesu Krist!	155	1	til lycklig utgång leder	30	5
lofvat har, o Jesu Krist!	469	6	träder fram i ära;	105	2
lydig var din Fader huld	99	2	tröstar dina sorgsna vänner	95	3
låter i ett ymnigt mått	269	6	tunga sömn! du långa natt!	100	4
länge nog har synden tjent,	173	2	tålig var till smädlig död,	72	4
lät mig, trött, o Fader!	359	3	vill, o världens ljus!	365	4
lät sára dig och pina,	76	3	vill oss ej förderfva	395	3
med din kraft, som allt förmår,	186	7	vändt i olycksflöden	395	2
med ett ord i fröjd min vända byter,	362	2	värdes, Herre! se dertill	120	5
menskors Fader, himlars Gud,	396	1	värdes mig i denna stund	155	2
mig ej öfvergifver,	374	6	värdes ock, o Herre Gud!	155	3
mig har låtit världens ljus	47	5	värdes sjelf fullända	429	8
mild, af hjertat ödmjuk var;	72	3	värdes våra barn	320	6
milde Jesu Kriste!	394	4	är allen vår frälserman,	24	4
må, trygg för menskodom,	40	2	är den förnämsta gåfva,	136	2
nådigt velat frälsa	410	5	är den trogne väktaren,	438	2
nådigt ville höra	223	2	är det, Gud! som tima låter,	418	2
ock alla ting utgrundar	136	5	är dig nog, du är dig allt	6	4
o Gud! om du behagar,	8	3	är helig, dig misshagar	136	6
o Jesu! måst utstånda	76	2	är i lidandet vårt stöd	146	9
på din hand dem tecknat grant,	31	2	är min enda tröst	176	5
rättvis är, o Herre Gud!	269	8	är min sol i köld,	325	11
Sarons blomster sköna!	394	5	är mitt lif, min salighet,	226	4
satans list ifrån mig drif,	198	6	är ned af himlen gjuten,	136	4
seger oss förkunnar,	105	1	är nådig, mild, saktmodig,	136	7
ser Guds hjertelag:	261	3	är när dem, som älska dig	269	7
ser hans hjessa särad:	91	3	är o Gud! allena värd,	27	6
sjelf min medlare då var,	498	6	är vårt värn, vår fasta borg,	438	3
snöda verld! farväl:	458	1	Öfverherde gif,	313	9
som af grafven månd uppstå!	99	8	öfver tingens skiften höjd,	6	5
som af Gudomsskötet går,	130	1	Dygden, ljuset, glädjen, friden	117	5
som anförtrödde mig	236	4	Dyra kors, de trognas ära,	78	5
som besegrat grafvens makt!	99	7	Då blef hjertat rikt begäfvadt	148	5
som dig velat gifva	477	2	din kärleks ömma värd	14	4
som din församling vårdar,	318	1	du gläder med din röst	14	3
som dygdens lagar bryter,	293	3	du mig från villans stig	14	2
som en Fader, öm och huld,	401	2	får jag ock salig fara	205	9
som fromma hjertan vårdar	500	1	för min skull, Gud dig plågar,	79	2
som frälst oss alla,	44	8	hoppas jag för Jesu skull,	415	6
som fått en Kristens namn	218	1	jag förkunna skall	313	6
som föddes menskors like	384	5	jag under nödens börda,	286	2
som förhårdad gäckas	462	1	i nåd på oss du tänker	80	5
som för mig	347	1	kan jag förnöjd och fri	40	8
som, förrän min mun dig nämna	354	1	med Gud du mig försonar,	79	3
som gick att världen frälsa,	78	6	märkte de att Konungen,	67	2
som härlig stälde	406	1	skall din hand, Som frälst vårt land,	377	4
som i ditt ord förkunnar,	356	1	skall jag, from och älskande,	145	5
som ingen vill förderfva!	472	2	skall jag för din himlatron	198	7
som låter mig erfara	290	1	skall jag trygg gå fram	354	12
som låtit oss din lag	331	2	skall jag trygg i råd ock dåd,	420	4
som med en Faders hjerta	384	2	skall i känslan af min brist,	145	4
som menskohjertat känner,	80	4	skall ock du, af världens prakt,	454	4
som ny mig danar,	137	6	till ditt bord jag träder fram,	151	3
som oss frälst ur syndens band,	114	1	till himmelsk gjädje röras	356	6
som ser hvad jag besluter,	451	10	täcktes du förbarma dig,	49	2
som så högt har älskat mig	125	6	upphör makt och rikedom:	450	3
som till menskors bästa	97	4	vet jag visst, att när med blygd	175	9
som var den minstes vän	341	1	Döden bör mig ej förfära,	407	7
som världens synd borttager	384	11	gör mig icke häpen	467	12
som åt menniskan	297	1	Dödens dom är redan skrifven,	83	2
stad är säll, du land står bäst	52	3	magt är kufvad vorden,	74	8

Dömd till döden, du upphängdes	75	15
Efter jag all verldslig tanka	75	3
Eh vad du tager eller ger,	255	1
jag lefver eller dör,	417	5
Ej af verldens vise kändes	73	2
blott att kroppen stärka,	419	4
ditt hus de dårar gläder	460	3
döden skall mig nu förskräcka:	162	5
en kristen hugnas kan	284	3
en framtid mig betungar,	407	5
evigt är du vorden	1	4
falla trädets frukter af,	380	2
falskt och argt om andra dömm:	142	9
fins ett offer, Gud så kärt,	430	2
fågeln plöjer jordens land	31	5
förmå de svaga vänner	85	3
grafven oss förskräcker:	105	3
guld och rikedom jag har,	281	1
har gud oss här i verlden	499	3
hjelper guld, ej ädelt blod,	468	6
jordisk sorg hans sällhet stör,	430	5
kommer han med härar	53	4
mer du är; Och ingen här	347	2
mer lik en förlorad son	476	2
mer, med blicken skum och svag,	484	4
min tanke djupet hinne	219	2
må en kristen sörja så,	344	4
mörker mer mitt hjerta hindrar	28	4
skall mitt hjerta blifva kallt,	153	13
skall mörksens hela skara,	117	2
solen mera sprider	91	4
stund, ej dag Gått fram,	347	4
större bröd oss kommer till,	282	1
vårt förnuft och vett,	156	3
Eldar skola luften tända	398	3
En anda, som bad och som trodde,	492	10
dag du rör och vid den graf	345	6
dag skall ock känslan och modet	492	4
dag skall tjenare och fri	333	5
dag skall uppgå för vår syn,	498	1
Endrägt, frid, rättfärdighet	371	3
En evig lag naturen	42	4
evig oförgånglig fröjd	487	5
Fader heter du, du har ett fadershjerta	364	3
fridens engel ropar: kom!	483	1
glad uppståndelse mig gif,	469	5
Gud med faders hjertelag	390	1
gudomlig stråle gjutes	43	3
guddoms stråle mild och ren,	62	4
gång dö och sedan domen,	499	1
herde för din dyra hjord,	114	3
härlig spis är detta visst	154	5
jumferlig och usel ting	391	1
jungru födde ett barn i dag,	60	1
konung öfver konungar,	306	2
krona han ej bär,	51	2
menskoson ej lidit har	87	2
port är vid, en väg är bred:	454	5
pröfvad Josef finner	350	4
röst ur hjertat talar;	42	5
sanningens och nådens tolk	54	2
själ, som du åt himlen vann,	153	8
skymt jag då i trone ser	113	3
stark ej tröste på sin makt,	391	3
stjerna gick på himlen fram,	67	1

En syndig man, som låg i syndens dvala,	167	1
tjenarens tjenare,	274	4
tuktigs kropp och hjerta är	292	
Esaias såg den Allraheligste	9	
Ett annat är upprinner fort:	415	
barn är födt på denna dag:	63	
enda mig nödvändigt är:	153	
förgift nu månne vara,	109	
jordiskt sinne tryckes ner	199	
klart ljus af dina bud	140	
lif, som af dig själfvan är	430	
salighetens sändebud	54	
saligt afsked mig förlän,	416	
samvete dig Herren gaf;	39	
sorgfullt bröst har ej en ledig tunga;	167	
stöd dock alltid öfrigt är	344	
är nödvändigt, har du sagt,	202	
Evigt gode! du ej kan,	81	
salig är den man,	29	
Fader! ack hur kan jag tänka	179	
allt i dig sig gläder:	3	
jag i dina händer	343	
må ditt hjertelag	14	
tacksamheten blandar	2	
under detta namn	14	
Fader själf, hos hvilket ordet	48	
Fall, kristen, för din Fader ned	288	
Far bort med all din lust,	458	
bort, o verld så svår!	458	1
din väg, du falska verld!	456	
din väg, du onda verld!	456	
din väg du stolta verld!	456	
din väg du yra verld!	456	
hän med all din prakt:	458	
med din ära fort,	458	
med ditt gods din kos:	458	
Farväl! nu vill jag somna	477	
Fast de, med sorg och qual,	325	
den blick, jag till dig höjer,	2	
englars legioner	86	
domaren är öfver Och grafven	295	
grafven blef förvarad så,	107	
han föraktad var och arm,	62	
han har oss nederslagit,	389	
jag i allt ej fattar Ditt underbara	190	
jag så mycket ondt har gjort,	158	
kropp och själ	187	
min tunga måste lemna	75	
mina tårar strömma,	346	
motgångs vrede bölja	244	
många ställa sig mot mig,	228	
många äro de, som mig,	229	
under öfning af ditt kall,	232	
än jag i synden sväfvat,	205	
än min synd är ganska stor	182	
Fly bespottarens skara,	294	
falska fröjd! ifrån min stig:	280	
menskobarn! ack fly dock satans snara	463	
verlden, innan hon dig flyr,	173	
Fort eller sent från verlden,	477	
Gud ske lof! Min eländs tid har farit	359	
Frestad, såsom vi, du blef;	126	
till en brottslig möda,	70	
Frestelsen skall mer ej finna	485	
Fridens Gud! oss frid förläna:	376	

Frid i landet du oss gifve!	376	6	Förlåt fördenskull, gode Gud!	188	8
4 på jorden, söngs i höjden,	376	7	4 hvad jag har brutit,	477	3
1 From och vaksam böj din vilja	294	4	1 min synd och gif mig till	479	2
1 Frukt Gud och håll hans bud;	494	4	1 o Gud och Fader god!	292	7
1 Fruktlöst nu förnuftet strider	43	6	1 vår synd och gif oss nåd	399	4
1 Från allt ondt, som hjertat leder	384	4	1 Förläna mig din Andas nåd,	430	10
1 berg och dalar skallar	393	4	1 mig din nåd, att jag, för hälsans gäfvu	367	4
1 denna världen skall en dag,	251	3	1 Förlän, att jag, af hjertans grund,	208	3
1 girighetens snara	206	7	1 mig trona rena	425	3
1 jordens stoft till himlars himlar	19	2	1 oss, Gud! din helga frid,	303	1
1 jordisk sorg och fruktan skild,	278	5	1 Förnuftet lag och gräns	296	4
1 oss, så brottsliga som svaga,	95	5	1 visar ej ett sätt	157	5
1 Sinai till Golgatha	143	3	1 Förnya du vårt sinne	410	7
1 Frälsta verld! i nådens under	78	1	1 Gud! i detta år,	412	5
1 Fröjd, den intet öra hört,	457	12	1 Förnöjelse och frid skall bo	287	2
1 Fullbordadt är det löffets ord,	59	2	1 Förskjut mig icke, när jag felar	409	5
1 Fyll ditt kall med tillförsigt	308	5	1 Förskräckens ej för våldets bud:	227	5
1 Född, som menska, med behof	38	5	1 Förskräckes du för evig död,	191	5
1 För afundsmäns försåt och list	232	4	1 Förskönad står naturen	392	2
1 allt, som hugnat har min lefnad,	357	4	1 Försmå ej det jag beder,	429	7
1 dig ej världen hade band,	72	5	1 Försonare! du har för mig och alla	167	9
1 dig jag träder fram, o Gud,	353	1	1 Förstör ej ditt, ej andras lif,	142	6
1 dig o Gud! mitt hjerta brinner	4	1	1 Förtrolig vänskap ök och stärk,	427	8
1 dig o Herre! tusen år,	7	2	1 Förtroligt, front och stilla	314	5
1 dig, som i din höjd	320	2	1 Förty den dagen komma skall	291	5
1 döden jag ej fruktan bär,	450	8	1 Förtviflans skuggor omge mig,	375	5
1 evigt blir din visdoms råd,	6	6	1 Förtälja vill jag Gud! din nåd,	381	1
1 fiender och vänner,	428	6	1 Föräldrar skyldig heder gif	142	5
1 gudlöshet, med uppsåt här bedrifven,	463	7	1 Föräldrom är jag skyldig barnslig lydnad	342	5
1 Herran vill jag vandra	223	10			
1 Jesu pina, För den törnekrona	387	6	1 Gamla, unga Må lofsjunga	106	4
1 Jesu skull du vill mig nådigt skona	178	9	1 Genom sorgen jag trolofvar	123	5
1 lasten äro många qval	196	6	1 Gerna vill jag för dig vandra	111	4
1 lycka, bröd och ära	224	2	1 Gif akt uppå ditt lefnadslöpp:	258	2
1 mig din vishet, nåd och magt	41	2	1 allom nåd Och goda råd,	431	9
1 mig ej andra Gudar haf:	142	2	1 att ditt ord oss lyser så,	120	9
1 mig sitt lif, sitt dyra blod	46	6	1 att jag alltid må	197	4
1 oss han blef på korset död,	115	2	1 att jag dig ej försakar;	80	10
1 sent skall syndarn vakna,	165	2	1 att jag ej begär	313	8
1 svag är denna röst att lofva	357	2	1 att jag ej mer må skilja	201	4
1 sådant svek och skrymteri	82	5	1 att jag fast mig håller	190	4
1 tidens korta qval och fröjd	41	1	1 att jag gör med flit	207	2
1 våld, pest och hungers tid	411	4	1 att jag icke saknar	442	9
1 vår synd han dödad blifvit,	200	4	1 att jag må kunna skåda	168	2
1 För skall himmel haf och jord	13	7	1 att jag städs min vandring så	342	3
1 än din sol från fästets höjd	6	2	1 att jag tacksam för allt godt,	422	5
1 än ditt hufvud ses nedfalla,	95	6	1 att, i lif och död dig egnad,	220	7
1 än jag själf mig känna lärde,	355	2	1 att ingen af sin nästa	311	4
1 än menkostämmor hördes	34	1	1 att, med dig, i denna stund,	154	10
1 För'n falska läror fått din själ	493	2	1 att, om den blott angelägen,	220	6
1 i min moders famn jag låg	11	4	1 att under lifvets lopp	331	3
1 Förbarma dig, o Jesu Krist!	25	2	1 Fader! med din anda gif,	6	9
1 Förbarmare! räck ut din hand,	229	2	1 Gud! att, ren och samvetsgrann	279	1
1 Förbleknad åkren tynat af,	404	2	1 Gud! jag dig må ära	244	6
1 Fördenskull ho vill tänka på	292	4	1 lycka, Gud! till allt godt verk,	138	7
1 Jesu! led du mig	459	5	1 mig af din barmhertighet	194	3
1 låt ditt hjerta väl betrakta	465	4	1 mig det nyttigt är och hvad dig helst	238	9
1 är dig gifvet	410	3	1 mig din anda, att jag må,	416	2
1 Förfäras ej, du lilla hop!	378	1	1 mig din Andas nåd,	340	2
1 Förgås må världen med sin prakt,	461	2	1 mig en förnyad anda,	201	2
1 Förgäfves all den omsorg är,	306	1	1 mig min syn, att jag må se mitt bästa	175	5
1 Förklaradt för mitt samvete	141	7	1 mig snart en salig anda	472	5
1 Förkrossad, undan lagens hot,	130	4	1 noga akt, att lampan icke slocknar	465	14
1 Förlossningen är vunnin:	50	1	1 nåd, att omsorgsfull för menskors	309	2
1 Förlossning var den fångens hopp,	483	8	1 nåd och lycka, ro och frid	416	3
1 Förlåten i templet brister:	70	11	1 när du oss vill bespisa,	80	6

Gif, när jag samlad är	340	7	Gud välsigna dessa hjertan,	335	H
o Gud! att den, som dömmar,	311	3	är den, som med ett ord	29	
o Gud, mig ljus och styrka	8	5	är mitt hopp, min salighet,	251	
o Jesu! fröjd och lycka:	413	1	är vår starkhet och vårt stöd	227	
o Jesu! mig din nåde,	109	8	öfver oss förbarmar sig,	402	
oss, o Gud! din Ande god,	324	4	Guds ende Son, o Jesu huld!	66	
oss, o Gud! ett dagligt bröd,	399	1	folk! för dig han träder	53	
stadig tro och kärlek ren,	198	5	lag var helig, rätt och god	144	
Glad och tacksam vill jag vörda	343	2	ord och löfte skall bestå;	124	
Gläd dig, du Kristi brud!	51	1	rena lam! oskyldig	94	
dig, du helga kristenhet!	59	1	Son var glädjens vän;	296	F
dig åt det dyra blod,	218	3	väsens afbild, och likväl	55	E
dig åt en mild försyn,	218	4	Guld, rökverk, myrra buro de,	67	
dig åt ett dopsförbund,	218	2	Går jag än vidt,	187	
Glädjen flyr sin kos;	210	5	Gör dina portar vida	53	
Glädje utan Gud ej finnes,	247	1	du med mig,	187	
Gläds! men lär att Herrans röst	218	5	mig allt mera vis och from,	422	E
min själ! en härlig dager	43	7	min själ den trösten värdig	388	
Gnista af en himmelsk låga!	475	5	porten hög, gör dörren bred, Ditt	52	
Gode Fader! från din vilja	262	3	porten hög, gör dörren bred, Och	52	
Gud, som lät mig hinna	343	1			
Herde! du för fåren	71	7	Haf hvilat, Jesu! blif och bo	99	
Herde! i din hjord	341	2	icke lust till nästans hus:	142	1
Grymt man dig för brott beskylde,	75	12	i ditt minne Jesum Krist, Som oss	125	
Gud! att jag dock älska kunde	219	8	i ditt minne Jesum Krist, Som sjelf	125	
dig min sak hemställer jag:	468	1	i ditt minne Jesum Krist, Som stod	125	
din kärlek kan ej kallna	48	6	i ditt minne Jesum Krist, Som upp	125	
din tuktan har mig slagit,	177	2	i ditt minne Jesum Krist, Som återgaf	125	
du af inga skiften vet,	6	1	tålmod, Var from och god,	233	E
du är kärleksrik och god,	234	1	Han, af ditt ljus på vägen ledd,	130	
Fader du oss känna lär	133	6	aldrig öfvergifver	244	F
Fader och hans ende Son	133	7	bäfvar ej, om jorden bäfvar	276	F
Fader Son, i himmelstron	187	10	dem från synden renar,	466	
Faders Son af himmelrik	62	5	ej sitt tryckta barn förgäter,	241	
fullkomlighetens källa!	219	1	framstår i sin härlighet,	108	F
gifve vårom konung	303	2	från Fadern gången var	58	
gör mig bistånd, ger mig tröst,	228	3	fullgjorde Hvad vi borde,	106	
har af sin barmhertighet	144	1	för de qvistar torra,	1	
hafver lofvat salighet	64	4	för oss arma syndare,	115	
i dig jag lefver, röres,	219	3	för oss har lidit döden:	386	F
jag i stoftet böjer mig	27	1	förer med sig salighet,	63	F
jag lefver och jag röres,	12	6	genom hela lifvets dag	146	
låter sina trogna här	35	1	har döden för mig lidit,	213	F
låt mig äfven söka	36	5	har kämpat, han har vunnit	491	
låt min bön dig tackas,	240	1	i nåd för mig vill ömma	200	
lär mig dock besinna,	448	1	kan oss snart uppdraga	223	
löne dig Evinnerlig	347	5	kommer, till vår frälsning sänd	55	
med dina englahärar	34	4	känner hvad mig görs behof,	280	
min Frälsare! jag beder:	164	5	kärleksfull från himmelen	115	
min Gud, som dig förbarmar!	166	1	lefver! o min Ande, känn	108	
min Gud, som ville än	368	1	ljuset är och sanningen,	146	
min Gud! till dig jag ser,	248	1	låter mina fötter	33	
miskunda dig! jag beder,	451	7	med blygsel och med smärta	293	
när du i molnen ljungar	48	3	med bröst af dygd regeradt	349	
signe eder alla,	477	5	med himmelsk fröjd och fred	58	
sina barn med vishet leder;	241	4	menniska är vorden	50	
sin kärlek dig förklarar,	164	2	mildrik oss förkunnar	16	
som förstars hjertan kan	308	6	o Herre! skall med friden	277	
som gläder mina dagar	286	1	skall, i all sin tid,	315	
som mig i kärlek kände,	363	1	som gick för oss att strida	109	
säger, att den salig är,	292	1	som i verlden kommen var,	144	
trefaldig! statt oss bi	22		styrker mig med lifsens bröd	119	
vare lofvad och af hjertat prisad	159	1	trädde fram,	98	
vare tack och ära	36	1	tårar fälla skall, som vi,	55	
vi vandra trygga	406	4	täljde mina dagars tal,	252	
vår utgång salig gör,	332	3	upp till Fadern för igen	46	

Han upprättar mer och mer	29	8	Herre mig försäkran gifver	460	6
utser tiden att hngsvala,	239	4	ser till enkors nöd!	29	9
vaknar vid din näderöst,	130	3	sig i nåd förklarar,	123	2
växer, döld för världens larm,	57	2	Heta äro smärtans tider,	482	3
vår sveda på sig lade,	152	9	Hjelp, att jag ej bortkastar,	180	4
älskar mig," så talar Gud,	225	4	att jag ej mera följer	111	6
är den oss hafver skapat	268	2	att jag mot synden strider;	136	8
är den som till nåd	197	3	att jag somnar in	207	7
är min förnöjelse,	215	3	att med kristligt nit	313	4
är mot ångerfulla god	157	3	att världen mig ej mer	128	7
är nu vorden Fadren lik,	115	4	fördens skull, Jesu Kriste!	111	5
Hand och fot man genombärar;	92	2	Gud! de trogna äro få,	121	1
Hans kyrka, i sitt frö så späd,	56	4	Gud! vi alltid måge så	464	5
ledning följ; och jemn och ljus	108	4	Herre! nåderik och blid,	138	3
maka, from och kärleksrik,	339	2	hvar för sig Så kristelig	431	10
många barn i många år	304	2	mig, att jag ej kränker	419	5
Har David funnit nåd hos dig,	188	9	mig att nyttja tiden rätt	138	8
du, menniska, ett hjerta,	92	5	mig, Gud! att sådan blifver	349	5
du otaligt godt bortmist,	191	3	mig, Jesu! detta lära,	75	20
han mig nu förskjutit?	240	3	mig, Jesu! from förtrösta	203	3
jag dig i hjertat inne,	77	6	mig, Jesu! hjälp mig fara	203	4
jag ej spart den kraft,	171	3	mig, Jesu! troget vandra	203	1
jag Jesum i mitt hjerta,	214	3	mig, Jesu! tåligt lida	203	2
jag med Andans kraft,	171	7	mig, min Gud! ack fräls min själ:	184	1
jag med trohet sörjt	171	4	mig, min Jesu! styrk mitt hopp;	459	9
jag mot hämdelust	171	5	mig ock tåligt bära	97	3
jag nåd hos Gud i höjden,	212	1	oss alla så använda	369	5
med något gagn åt jorden	435	3	oss du, o kärleksrike,	376	8
Hell konung! Säll och lyckosam	300	1	oss, o Gud! I dina bud	195	8
landsens brudgum i din skrud!	300	3	Hjertat för det goda lågar,	349	3
Hela världen fröjdes Herran	268	1	mot din nåd förstockadt,	467	6
Helga, Jesu, röst och hjerta,	70	1	Himlavän! du ej förskjuter	351	4
Helge Ande! du som samlar,	148	1	Himlen sig till jorden sänkte,	70	2
Ande! hjertats nöje,	136	1	Himlens hvalf och jordens yta	30	4
Heliga Ande! Glädjenes Ande!	131	3	jordens och mitt hjertas	45	5
Ande! Kraftenes Ande!	131	2	Hjorten häftigt längtar	137	5
Ande! Sanningens Ande!	131	1	Hit, o Jesu! samloms vi,	328	1
Helige, som bor i ljuset!	3	5	Ho satans boning tänker på	464	1
Helig! Helig! Helig! ljuder	34	2	varder väl befunnen,	183	2
vandel, salig ända,	499	4	är den, för Herran träder,	294	1
Helsans gåfva, dyra gåfva	369	1	är den, som trött af striden	277	1
Helt syndigt går nu hos oss till;	120	3	är väl värd så mycket godt?	411	3
visst du ser	347	9	Hon liknas må vid dalen vatturika,	273	2
Hennes famn oss snart förenar	482	2	med himmelsk frid förlike	351	6
sällhet är att lyda:	43	4	trycker mig till jorden ned	188	2
Herrans nåd i solens låga	407	3	är den grund, så djupa och så trygga,	273	3
öga alldrig blundar,	407	4	Hos mig besök de göra,	36	3
Herre, dig i nåd förbarma,	384	1	mig de redliga i landen	299	5
dig vi skola prisa,	152	12	Gud då inga hinder mera	19	6
du för oss i nåd	447	1	Hur fridsamt deras dagar hvälfva	285	2
du, som från det höga,	262	1	fröjdar sig i templets famn	326	1
du, som himlens lagar	311	1	gladligt skall jag då	440	6
du, som sänder trösten	246	1	god är Gud, som lofvat sjelf dig hjälpa	465	13
evigt stor i ära,	2	1	härlig, Gud! din sol uppgår	321	1
för din helga vrede,	499	2	kan och skall jag dig,	160	1
Gud! för dig jag klagar:	467	1	ljuf, o Gud! hur säll den lott	401	1
Gud! jag var kullslagen	179	2	ljufdigt vid din hand	473	5
hela riket akta,	443	4	ljufdigt är ditt bord,	159	2
mäktig att befalla	361	1	ljuft att från en tid och verld,	360	5
när din allmakts under	398	1	ljuft, hur hjertligt talar du	141	2
när skall jag dig skåda?	485	1	lycklig, som ditt barn jag är,	255	4
se din tjenarinna;	351	7	mild och nådig är vår Gud,	291	1
signe du och råde	500	7	mången from, hur mången öm	483	4
var de trognas styrka,	264	3	mången nöd, o Herre god!	411	2
Herren bland sin englaskara,	485	3	nåderikt, o Gud! du styr,	281	2
Gud, i alla tider,	423	3	rörs, o Gud, mitt unga sinne!	355	1

Hur skall jag vedergälla	223	9	Hvarthän skall jag dock fly	176	
skön och klar för oss hon går!	68	2	Hvart skall jag fly, Allvetande!	185	
stråla för min häpnad syn	27	2	skall jag fly, när du vill kalla	169	
sållt att åter träda,	419	3	skall jag mig vända, hvar finner	170	
tomt är allt hvad världen har!	119	5	Hvars är den röst, som går till	167	
är hans tillstånd nu förbytt	130	5	Hvarvid kan jag mig trygga?	448	
Huru afund dem förtrycker	75	8	Hvem skall mig undervisa	346	
länge skall mitt hjerta	45	1	var den, som dig ej kände,	85	
länge vi här vandra	343	5	var den, som dig förräde,	85	
Hvad boningar i Faderns hus!	483	5	är bland Jesu rätta vänner?	276	
båtar det att ärfva	295	2	Hvi har ej förr min kärlek brunnit	220	
båtar gunst och rikedom?	158	17	skall du så bitterlig	231	
båtar mig en jordisk glans!	158	16	skulle jag en lycka tro,	280	
du förtär i öfverflöd,	291	3	Hvilken kärlek oss bevisad!	80	
Fadern dig har gifvit,	50	5	Hvässe döden sina tänder,	112	
gagnar mig allt jordiskt väl	153	11	Håll du min hand till nyttigt verk	281	
godt kan jag dock göra	206	1	Här det ofta går den fromma,	500	
Gudi tackes, jag begär,	254	7	ensam på mitt plågoläger	162	
Gudi tackes, lyster mig,	254	5	gifver du vår svaghet stöd,	157	
Gudi tackes, ske alltså:	254	4	gäller det att verka	224	
Gudi tackes, tar jag an	254	8	gäller lif, här gäller död:	211	
Gudi tackes, vill ock jag,	254	6	må ej ränker gälla,	317	
Gudi tackes, är jag nöjd,	254	2	skall nu min själ sig nära	111	
Gudi tackes, är mig kärt,	254	3	står jag i en andlig strid,	208	
Gudi tackes, är mig täckt,	254	1	söka världens barn med makt,	459	
helst du ger och tager,	395	5	var mellan ljuset och mörkret en strid,	102	
Herren äskar, hvad är rätt,	39	1	är Guds rätta lamm,	156	
hjelper oss vi mycket sörje?	239	2	Härlighet din tron betäcker;	2	
i världen gör dig qval	231	4	Härlig i din helgedom	248	
jag ej ser jag tror,	365	2	Höga Majestät; vi alle	3	
jag i dag har syndat,	442	8	tanke! ljuf att tänka:	12	
kan dock min själ förnöja	257	1	Högfärd ur min själ försvinne,	75	
lindring i min smärta Att	260	2	Högste Gud! ack, värdes höra	443	
lindring i min smärta! Hvad	466	4	Högtlofvad vare Herrans nåd,	56	
ljus öfver griften!	102	1	Höj glädjerop till skyn,	51	
menskor härligt tycka,	350	2	menska! höj ur gruset	42	
mer, om hjertat ock skall blöda	357	7	till Gud ditt hopp och lär	218	
mig brister i min lott	259	2	Hör den bön, dig hjertat egnar!	262	
mig båtar, ej din nåd	284	6	din profet, som full af nåd,	59	
min Gud vill, det alltid sker,	251	1	ditt lof från tusen munnar	3	
nyttigt är, gif Gud! jag det må lära	342	4	ditt Zions bittra klagan,	386	
rätt, hvad ärligt är	297	7	från hans mun den dyra lära,	243	
rör mig världens lycka?	249	2	Gud ännu sin nåd dig huder!	323	
röst, hvad ljufvig röst jag hör!	153	1	hans ord: så sant jag lefver,	192	
skadar mig allt jordiskt qval,	153	10	hur han dig med faders stämma	465	
skulle Herren göra mer,	146	7	mig, o Jesu! var min tröst,	185	
säga de fredliga vårdar	492	2			
sörjer du så svåra?	244	1	I allan tid, O Jesu blid!	98	1
tröst för oss, o store Gud!	258	6	all känd och okänd fara,	398	
väld, o Jesu! kan dig röra?	95	2	all min brist, O Jesu Krist!	195	
är all världens härlighet?	252	4	all min sorg du mäktar	249	
är din själ? en låga,	42	2	all min sorg Är du den borg,	195	
är ditt lif? en ström, som snart	465	5	all min tid Mitt hjerta frid,	195	
är hans kraft? Guds Andas nåd och	465	8	allt, hvad genom honom skett,	62	
är min själ? all jordisk makt,	468	4	allt hvad helst mig går emot,	255	
är ärans präl?	210	7	blomman af min ungdoms dagar,	348	
Hvadan kommer detta ljud,	40	3	Kristi sår jag somnar in,	480	
Hvar kristtrogen fröjde sig	61	1	dag din våda öfverväg	173	
man må nu väl glädja sig;	46	1	dag jag dig ock beder:	425	
morgon, då ny dag oss solen gifver	178	2	dag, om Herrans röst du hör,	173	
är den vän, som öfverallt jag söker	481	1	dag till korset hasta	90	
är nu o död! ditt välde?	112	2	denna fasans boning,	462	
Hvarför klaga? hvarför sörja?	245	6	denna stora segers fröjd!	115	
sörja? hvarför klaga?	245	1	detta hopp Begyns mitt lopp	347	1
Hvarmed skall jag dig lofva	428	1	detta vansklighetens land	490	
Hvart flyr jag för Gud, och hans	170	1	det djupa, i det höga	12	

det heligsta ingången,	45	7	Intet skall mig här förderfva,	205	6
dig är Faderns välbehag,	141	14	qval så bittert ömmar,	78	4
dig är jag af hjertat nöjd,	250	3	Israel på honom trodde,	407	6
dina gåfvor tusenfald,	133	4			
din helgedom dig möter,	388	2	Ja, deras lärare	325	8
din vård, som räcker till,	284	1	dina barn, som till din fot	403	4
dino huse är en dag	324	2	du har ej förskjutit mig:	375	8
ditt ljus jag vägen finne	472	4	du vid dig själf har svurit,	163	3
dopet du mig sände	222	3	Fader! hvad kan qvälja	429	3
dopets helga bad	171	2	han, den evigt gode Anden,	19	8
enfald' och i ödmjukhet	141	10	har du handlat rätt och godt,	39	5
en kraft att ondt och godt	38	4	Herrans ljus ej slocknar ut,	122	5
en verld, der lustar strida,	73	3	Herre! ljufvigt är ditt ok	256	6
fromme! hvi klagen,	102	5	i detta vin och bröd,	81	4
Getsemane ditt hjerta	71	5	jag redan saligt finner,	177	6
glädjens dag, med tacksam själ,	280	5	jag vet, att mina öden,	475	4
grafvens bo,	347	8	jag är viss derpå, att du vill mig	364	7
Guds församling Herren Gud	310	1	mig du större nåd betett,	31	6
Herrans namn far jag åstad	370	1	mig strida lär i tiden,	166	4
himmelen, i himmelen, Der Herren	486	1	mot allt, hvad helst mig kränker	77	4
himmelen, i himmelen En sällhet	486	5	nu och alltid när oss blif,	157	18
himmelen, i himmelen Hvad klarhet	486	2	när jag rätt botfärdig är,	186	5
himmelen, i himmelen Hvad sälla	486	3	ofta mig din nåd du bjöd,	375	2
himmelen, i himmelen Man inga	486	4	rörda själ! en billig harm	82	2
himmelen, i himmelen Sjelf alla	486	6	sälle de, som veta,	466	5
himlen är min vän:	458	7	tacke Gud och lofve dig	402	3
hoppet sig min frälsta själ	487	1	tillbedjande jag dignar	74	5
högfärd och i yppighet,	316	5	Jag af din godhet närdes,	222	4
Jesu namn vårt hopp är visst	378	3	alltid vill dig höra till	195	2
lefvernets bekymmer sänkt,	454	1	arma menska, ho skall skilja	174	1
lif och död min tillflykt blif	470	8	arme, som i synd är född	189	2
lifvets vår mig rörde	222	5	beder dig, o Kriste!	373	5
luft, i lunder höras	392	3	beder dig, o Herre Gud!	208	2
makt tillbedjansvärdig,	223	5	ber, och har det hopp till dig	251	4
medgång lär mig vaka	428	7	bäfvar, då jag uppåt himmelen ser,	170	2
menskors barn, som alle ägen	285	1	bär mitt kors förutan knot,	468	3
milda skurar nalkas	397	2	den glädje du mig ger,	38	6
min stilla hyddas sköte	435	1	ditt sorgfulla barn,	176	3
nåd du, Herre! på oss tänkt:	400	1	ej afundas andras lott,	334	7
nåd, o Herre! tag emot	68	3	ej frågar efter gull,	215	2
nåd och sanning bland oss bor	69	2	fann, att, när du är min skatt,	256	5
nätter, som i dagar,	373	4	fann ej det jag sökte här,	483	2
nödens tid, o Gud!	382	2	fattar mod och mig till glädje gifver,	178	8
oskuld prydd, ur dina händer	19	3	flyr alltså till dig, i detta mitt elände;	238	7
sina vingars skygd han skall	225	2	flyr till dig: Förskjut ej mig,	187	3
sin yra de ej rädas	460	4	flyr till dig, min Frälsare!	185	6
stilla glans han träder fram:	56	2	flyr till dig, o du, som dig förbarmar!	178	5
syndens straff, i dygdens pris,	6	7	får ej se Guds dag,	365	1
synder mitt förlänta pund	375	3	för min lott ej sörjer då	32	6
sådan nöd förbarma dig	188	3	gerna vill min Faders tuktan draga,	178	6
tro och dygder mig bered,	450	7	går mot döden, hvar jag går	452	1
täta moln är himlen klädd,	405	2	går till himlen, hvar jag går	452	2
verlden han den ende är	146	3	hafver en gång varit ung:	360	1
verlden utan hjälp och hopp,	153	3	hafver, till min ledning, fått	41	4
verlden är jag blott en gäst,	476	1	har af brister och min del,	353	2
verlden är så mörkt och tungt,	237	1	har förskylt och mig har bort,	84	4
vår den tro jag aldrig går,	10	6	har till snöda lustars träl	185	2
ett hjerta, som har byggt	157	10	hör hans röst, der sommarvinden	481	3
min födslotimma	445	1	hör hans röst, och känner den,	119	2
igen har han vägrat kalla,	152	5	hörde rösten af ditt bud,	158	2
herde kan så leta	192	5	i denna tro förblifver,	200	5
magt kan det förfära,	376	2	i tysta skuggors timmar	437	1
sjö så högt kan svalla,	192	6	kallar godt och ganska väl	253	2
1 så ditt ord oss lär,	341	5	kan deras svårhet finna,	75	5
tankegåfva måter	2	3	kan dock ej för Gud bestå,	468	9
som mig själf i detta bröst,	280	4	kan ej rätt dig lofva,	429	6

Jag kan mitt hjerta ej för någon	238	2
kan mitt hjertas vän	338	6
kan trygg vid Herran hvila	407	8
kläder af förgänglighet	471	2
kommer af ett brusand haf	471	3
kommer, Gud! och söker dig	151	1
kommer Jesu på ditt bud	153	2
känner bördan lättad	374	4
känner mig uti ditt hus	158	11
känner nu din Andas tröst	198	2
kännes vid min svaghet all	138	5
lefver och upphöjer	419	1
lifvets dag ej slöse bort	461	3
lyfter mina händer	33	1
längtar af allt hjerta	477	1
mitt bröd med tårar fuktar	460	2
mitt kött korsfästa vill	128	4
mycket har, ja gräsligt mycket brutit	178	7
mången gång på dig har tänkt	158	4
njutit af det bröd, som kan	478	2
på Kristum bygger	216	3
på den Anda tror	18	3
på dig min tröstan ställer	77	5
på dårars väg ej träder	460	7
redo är, O Jesu kär!	195	3
ropet hört: Vak upp! du blir förgången	175	4
räds ej dödsens mörka hus	478	4
ser din hand, jag hör ditt bud	5	3
ser hans spår, hvar helst en kraft	481	2
ser, hur nådefullt	473	5
ser, hur världen väpnar sig	226	5
ser i oförevilladt lopp	27	3
skall ej öfvergifva	260	4
skiljs från mina och mitt hem	370	2
skröt af dygd, då frestelsen var fjerran	175	3
skyndar till den staden fort	484	2
släppter fly och komma såg	360	3
smickrets stämman ej må höra	299	4
som bland världens trålar	466	2
städse dig vill tjena	223	12
suckar och jag qvider	240	2
svåra slagen var	473	2
syndat har mot dina bud	173	7
såg en ogudaktig man	232	5
söker Jesum med all flit	157	6
söke ingen del	297	4
sörjer ej för morgondagen	357	6
tackar dig, min högste Gud!	198	1
tala skall om dina råd	269	3
tror, o Gud! min otro värdes hjelpa	175	7
tror på Gud, och vet, att han	380	1
tror på Medlaren	18	2
tror uppå den Gud	18	1
trygg mig nederlade	429	2
under satan fången låg	46	2
usla makt och vandringsman	47	9
usle är i synder snärd	158	3
verlden icke känner	350	3
vet, att både natt och dag	252	3
vet, att du den svaga ej	354	7
vet, att du ditt ord och löfte aldrig	238	5
vet, att du i denna stund	354	6
vet, du vill ej pröfva mig	281	4
vet, du är en bättre Far	345	5
vet ej hvilken dag blir sist	468	7
vet min Gud! att jag är alltför	273	7

Jag vet o Gud! att det är rätt	345
vet o Herre! hvad mig felar	174
vet på hvem jag tror: men honom	193
vet på hvem jag tror, när dödsens	193
vet på hvem jag tror, när lifvets	193
vet på hvem jag tror, när mina	193
vet på hvem jag tror, när modfäld	193
vet på hvem jag tror, när verdens	193
vill dig prisa, Gud, min styrka!	220
vill ej om den sällhet be	237
vill för eget bästa	295
vill hos dig förblifva	91
vill i denna stund	156
vill i fröjd och smärta	209
vill med ditt behag förnöjd	470
vill med glädje taga	223
vill men, Gud! hvad mäftar jag	199
vill min häg, mitt hjerta fästa	299
vill mitt väl besinna	295
väja må det ord	297
är all full med syndasår	155
är bland dina fär	313
är det trädet i din gård	414
är din nåd ej värdig	374
är en fattig fånge	373
är från honom viken	373
är, o Gud! din nåd ej värd	155
är och viss, o Gud! att du	31
är svag och syndafull	128
är viss och derpå liter	213
är väl med dig begravnen	111
önskar till det landet gå	375
Jerusalem! häf upp din röst	54
i öfverdåd	88
är öde	53
Jesu blod min skuld afplanar	467
blod, som för mig runnit	219
dig i djupa nöden	85
dig i nåd förbarma	369
dig ske tack och heder	109
djupa såren dina	77
du dig sjelf uppväckte	111
du för mig kan bana	177
du min fröjd och fromma	204
du mitt lif min helsa	76
du, som nådigt sträckte	43
du, som själen spisar	205
gif, att denna lära	217
gif, att jag väl ändar	413
gör mig angelägen	163
gör mig så till sinnes	129
hjärtats glädjekälla!	214
jag af din förening	212
jag med dig vill lida	70
Jesu! låt mig finna	472
i din vård vi ge	341
ingjut i mitt hjerta	177
låt din helga vandel	129
låt mig städse börja	204
låt min sjukdom blifva	363
lär mig rätt betrakta	48
lär mig rätt betänka	75
lär mig, så i nöden	129
mig din ankomst gläder	496
namn begynna skall	65
namn bemanna skall	65

su namn besluta skall	65	5	Känn din pligt att göra godt,	218	6
namn betrygga skall	65	4	Kärlekseld och nådekälla!	136	3
namn bevara skall	65	2	Kärleksfull, i våra själar	388	3
pris ske din försoning,	70	12			
på ditt dyra ord	368	2	Led oss, Jesu! lär oss lida,	48	7
värdes mig förläna,	363	3	Ledsaga mig den rätta vägen,	348	3
värdes mig utrusta	129	4	Lef i Gudi glad och god	231	7
värdes sjelf mig föra	172	8	rätträdig, from och nöjd,	308	3
sum haf i ständigt minne,	127	1	som du i döden snart,	453	2
sum allena hela kan det brutna,	387	7	Lefvande för himlens ära,	71	3
allt mitt goda är,	215	1	Lif och oförgånglighet,	128	6
Kristus är vår hälsa,	152	1	Lifva sjelf mitt kalla sinne,	219	6
sjelf har frestad blifvit:	70	4	Lifvets qval och dödsens smärta	74	6
sig för mig utgifvit,	200	3	Lik Petrus jag på villans stig	153	4
vare allt mitt nöje,	413	6	Likt sommarregnets ljufva fall,	56	5
är hjertats högsta fröjd	157	4	ett skepp, af vinden kastadt	408	3
är mig allt i alla,	214	7	Likväl den helgedom består,	227	2
är min hägnad	216	1	ett töcken mig från honom stänger;	481	4
är min vän den bäste,	213	1	hafver Gud dig ej,	231	8
är mitt lif och hälsa	214	1	Ljude den vid dödsens möte,	74	7
rd en full af Herrans ära	43	1	Ljuf är denna tillförsigt,	259	3
rd och haf och himlar bäfva;	496	2	Ljufva kors! min själs behof,	236	1
och himmel må förvinna,	219	7	Ljus af ljus, o morgonstjärna!	426	1
de kyss och Petri eder,	75	9	Lof och pris jag vill hembära,	443	2
slägt! din otro spegla	112	6	pris och ära vare dig,	416	1
större kors, ju bättre Kristen:	235	1	ske dig store Gud,	382	1
större kors, ju flera böner:	235	4	ske ditt ord i tiden,	419	2
större kors, ju mer blir döden	235	5	ske Gud Fader och hans Son	67	6
större kors, ju mera brinner	235	3	vare dig, o Jesu Krist,	62	1
större kors, ju mera trogen:	235	2	ära, pris och härlighet	226	7
			Lofsjunger Herran, Som i det höga Lönar	267	2
inhända snart jag saknar	419	6	Herran, Som i det höga Våra fel	267	4
nske ej mera här i tiden.	162	2	Herran, Som i det höga Våra hjertan	267	3
og lemna hjertan qvar	468	13	Herran, Som i det höga Våra öden	267	1
om broder! räck mig här din hand	289	6	Herrans nåd och makt!	57	1
frälsta hjord! Och hör det ord,	327	1	Lofsjungom Herran! låtom oss med	266	1
Guds dyra gäfva,	137	4	Herran, vår Förlössare	266	4
Helge Ande! Herre god!	123	1	Lofvad vare Herran, Våra	270	1
Helge Ande! Herre Gud!	134	1	vare Herren! Sannfärdig	406	5
Helge Ande! till mig in,	138	1	Lofva Herren Gud, min själ!	29	1
Jesu! du min Frälserman!	471	8	vill jag Herran, Herran,	264	1
Jesu! var i ve och väl	118	3	Lofver Gud! jag hamnen hunnit	482	6
jordens barn, eho du är!	489	1	Gud i himmelshöjd!	271	1
Israel! att dyrka	1	6	honom, allan stund,	271	3
med kärlek och med tro	368	5	Lycka ske konungen!	383	6
min Kristen! Gud till ära,	217	1	Lyckans falskhet känn:	210	6
o Jesu! huru länge	472	1	Lyft upp vår själ ur jordens mull,	385	5
o Jesu! låt ditt namn	368	4	Lys helga stjärna! mild och ren,	68	5
o Jesu! väck mitt sinne,	352	1	Låga jord! vik från mitt öga	485	8
snart till mig, o Jesu kär!	52	5	Lång väg att vandra jag ej har;	202	2
omme, Gud! till oss ditt rike:	262	2	Långsamma dagar ej mer i bekymmer	383	3
ommer alle, som arbeten!	163	5	Långt bättre är en enda dag	359	7
till en Fader åter,	491	1	från min Faders hus jag går	113	2
tnung i det höga!	406	2	hellre vill jag lida nöd,	279	2
rsfäst! de ropte om Guds Son,	122	2	hellre vill jag vara	249	3
ing grödan, som förtorkad står,	396	5	Låt aldrig mig förgäta dig	63	14
nejden spörjes gråt och sorg,	495	2	aldrig mig förmäten tänka	348	5
rymden breddes fasa,	372	1	barnen komma hit till mig	149	1
iste! som ditt ursprung leder	74	1	dem Herre! i din fruktan	335	4
isten! klandra ej din lycka	283	1	dem på sig ock gifva akt,	316	4
var för Herrans skull,	308	1	den faderlöses böner	384	9
istne! medan vi här vandra,	500	6	den fröjd du skänkt de mina	343	3
istus döden har fördrifvit;	109	6	den nya nådetiden	408	5
ön året, Herre! med allt godt,	396	8	den onda från mig vika,	205	4
nde än en moder kär	231	9	din Anda mig ledsaga	413	5
nn din plats uti naturen;	293	4	din Andas morgonstrimma	426	3

Låt din Anda i mig verka	111	2
ditt ljus så för mig skina	352	3
ej satan arge,	137	8
för din röst, som till mig ljuder,	418	4
icke det förtryta dig,	232	1
icke här ditt ord	320	5
Jesu ord och hans försonings minne	354	11
ingen flärd, ur detta hjerta rycka	354	10
ingen lust, ej heller nöd,	208	4
kraften af ditt ord bereda	409	6
känslan af min skuld försvinna	162	3
mig din nåd ej sakna,	433	4
mig ej bli förmäten,	206	4
mig få blifva städs i dig	161	3
mig höra, hur du säger:	352	4
mig i detta ljufva hopp	432	7
mig lefva till din ära	358	6
mig med hvarje man	207	5
mig ock samvetsgrant	340	3
mig, om det dig tackes så,	441	5
oro mig ej väcka,	442	7
oss därför glade sträfva	247	3
oss ej falla	387	8
oss ej, i fåfäng möda,	262	4
oss fröjdas, gladlig sjunga,	109	1
oss nu Jesum prisa,	110	1
oss, o Gud! din Anda få,	263	4
oss ock, i vårt stilla bo,	438	4
oss vandra med dem så,	341	4
store Gud! Din sannings ljud	327	3
säkerheten här	320	4
tron uti mig verka	206	8
upp hvar trogen herdes mun,	329	2
upp, o Gud! din milda hand:	399	2
vattunöd Och ond bråddöd,	431	8
verldsens lust, prakt, högfärd,	463	11
vår bön och arbetsmöda	384	10
vår lampas olja brinna,	426	5
ymnigheten flöda	392	6
Låter oss nu vara glada	112	8
Lär att på din brist ej skylla	172	5
då att nyttja tiden rätt:	489	4
mig, att deras tunga kall	333	2
mig, att din faderstuktan	363	2
mig att skild från flärden	206	2
mig det onda dämpa,	206	3
mig din rena lära	206	5
mig föra helig vandel	217	11
mig förstå, att jag är stoft och aska,	273	8
mig ej allenast veta,	349	6
mig i bättring, bön och tro,	470	3
mig Jesu kors att vörda	148	7
mig min dag fullända,	425	6
mig nu att rätt besinna,	413	2
mig, o Herre! märka	463	8
mig ock rättsligt vörda	206	6
mig på denna stora nåd	459	7
o svage! att tillbedja,	30	7
Man hörar fåglar sjunga	394	3
Matta öga, trötta sinne!	475	1
Med all din gunst far hän:	458	6
alla Herrans fromma	488	2
andakt fall för Herran ned,	258	5
kristligt saktmod, o min själ!	289	3
dig förent, jag din skall evigt vara	362	5

Med din kärlek mig hugsvala,	413	3
din ödmjukhet du bringat	76	9
ditt faders-hjertelag	284	1
ditt menlösa blod	176	1
dopets flod rentvagen	110	1
en tro på dig blott byggd,	248	1
fromma böner, dyra eder,	336	1
hastadt lopp och dunkelt sken	401	1
honom salighetens stig	487	1
hvarje dag du gifvit	222	1
kyskhhet, nykterhet och flit,	334	1
känsla för det sköna	42	1
lydigt sinne tog du an	72	1
misstro till min egen styrka,	174	1
omsorg delar man sitt lif	468	1
oss är Herren Zebaoth,	227	1
rördt och tröstadt hjerta	97	1
Simeon jag far i frid	360	1
tron Guds Ande kommer god,	144	1
våld och svek de gå omkring,	10	1
vänlig hand, fast icke sedd	35	1
ångrens qual kring korsets fot	151	1
Medan du mig unnar lefva,	179	1
du ännu kan synda,	172	1
Men, ack! förlåt, hvad, glömsk och svag,	441	1
ack! hur svage äre vi,	93	1
ack! i lifsens ord jag har	185	1
ack! mitt blod och all min gråt	188	1
ack! än mer: mig usla svaga,	355	1
af ditt evangelium	145	1
alle rope vi till dig,	21	1
alle äro barn af dig,	199	1
cedern lik, som frisk och skön	326	1
dem, som efter Herran se	459	1
dem, som i allt godt bestå	278	1
den fröjd försvinner,	44	1
den hjertat framgent sluter	163	1
den ovärdig går härtill	154	1
den är redan dömd förvisst,	147	1
dessas små, som i sin nöd,	403	1
detta ord försäkrar mig,	186	1
detta är vår själatröst,	147	1
det land, der Gud förgätes,	376	1
dig, min starkhets Gud! jag beder:	299	1
du förblifver den du var,	434	1
du hafver seger vunnit	70	1
du nödens barn, som klagat,	12	1
du ock den fallna åter	85	1
du, som dessa mildhets prof,	291	1
dn, som var, som är och evigt blifver!	354	1
dyrast är den nåd, o Gud!	430	1
då jag knappt har lagt tillrygga	348	1
då jag sökte Herran	223	1
efter detta är	313	1
evigt ej, o menskors vän!	101	1
fast de fel, jag öfvat äro stora;	465	1
fast sargadt och förkrossadt,	467	1
fröjda dig, mitt hjerta och mitt sinne!	465	1
förgäfves jag begråter	451	1
förspill ej nådetiden:	172	1
först och sist min Gud!	297	1
gif oss helst det nyttigt är	427	1
glad, som Moses skådar	1	1
gryning blef kring Sinai	141	1
Gud af sin barmhertighet	46	1
Gud! de äro svaga	314	1

en Gud, som dig ej skonat,	86	5	Mig nådig och barmhertig var,	184	2
gör mig angelägen,	295	5	nådig och misskundlig var,	186	2
han, som oss till lifvet väckt,	490	4	värdes hoppet gifva,	425	4
har du ett hjerta blott,	453	3	är slikt vederfarit,	223	7
Herrans nåd allena,	16	4	Milda sken af Faderns ära!,	73	6
Herre Gud! bevara,	444	2	Milde Jesu! dem ledsaga,	356	5
Herre! utom dig,	338	4	Jesu! från det höga,	356	3
Herren säger: snart jag skall,	121	4	menniskornas vän!,	81	1
Herren tillslöt grafven,	372	2	Min anda jag befaller dig:	226	6
hvad finner jag väl skrivet,	435	2	blindhet är så ofta röjd,	255	2
hvad är, att jag dock bäfvar,	351	3	bön du värdes denna gång,	416	7
hvad är de frommas död?,	457	10	dag till ända skrider,	466	3
hvad är dygd? En kristlig kärleks öfning,	465	7	Frälsare! den nådekraft,	430	6
i den stund, då dödsens smärta,	449	2	Frälsare! hvad själave,	84	1
jag finner, till min smärta,	166	3	gerning nådigt skåda,	429	9
Jesu! du ej från mig vik:	334	3	Gud! har du mig då för evigt,	238	3
Jesu! under dagens lopp,	461	8	Gud och Fader käre!,	425	1
intet straff, o Gud! förlär,	375	4	Gud och Far! Med goda dar,	233	3
lofvad vare, Jesu Krist!,	47	4	Gud på dig förtrostar jag,	229	1
lossne tungans band,	297	6	Gud, som hör hvad jag begär,	280	2
låt mig, som ett ljusens barn,	430	11	hvilotimma ljuder,	444	1
mig o Herre! låter du,	415	2	hydda, som här fallen är,	471	4
om de glada sånger,	392	4	hydda, utaf stoffet byggd,	229	5
märker dock, ögningsmän!,	10	3	högsta skatt, o Jesu kär!,	186	1
när min kraft ej mer förmår,	468	12	högtidsdag går in:	473	4
när tempelsången stiger,	500	3	jemmer nu en ända har,	479	1
o Herre! i min själ,	38	3	Jesu! uppå dig,	176	9
om det stilla dödens bud,	434	4	kläder klädas af,	440	5
om dig, min Gud! behagar,	474	3	kraft, o Herre! är för svag,	202	4
om du, af ånger slagen,	164	4	kranka själ, du så har velat frälsa,	362	4
om i dag du söker Herran,	323	2	lefnad vill jag dig, min Gud! befalla,	342	8
om vår själ ej lyftes fri,	306	4	lycka spild, mitt lugn försvunnit,	169	2
oss i sjelfva vinterns bygd,	404	3	nästa, som är stadd i nöd,	427	10
salig vi döden må prisar:	492	8	nästa, vid min fröjd,	296	5
se, det ljufva lifsens ord,	188	5	pröfningstid ej evig är!,	281	5
själen skall, uti den sista färden,	359	6	själ af dig en tanke är,	6	8
skall så ske, Att straff och ve,	187	4	själ! ditt hopp till Herran,	183	4
skulle det behaga dig,	470	5	själ förskräcks, mitt hjerta är bedröfvadt,	178	3
snart mitt hjerta dåradt,	222	6	själ går fri ur dödsens dal,	476	3
store Gud! ett stoft ej dig,	470	7	själ har Gud uttagit,	223	8
synde vi på Herrans nåd,	289	5	själ! låt aldrig modet falla:	241	3
såsom en fogel mot himmelens höjd,	424	5	själ och sinne! låt Gud råda,	239	1
svårtom du ofta bryter,	30	6	själ skall lofva Herren,	16	1
utan bättring ingen tro,	385	4	själ stor längtan har,	325	2
ve den, som här gifver sig,	292	2	sorg är dig bekant! du hör o Gud!,	238	8
vårt hjerta är betagit,	426	2	synd, o Gud! Mot dina bud,	187	1
är det ditt behag,	338	7	synd är stor och mycket svår,	194	2
nska! i ditt hjerta står,	40	1	sällhetsdag! jag väntar dig,	484	5
o, hvi dröjer du!,	453	1	tid förgick, mitt lif förtärdes,	220	3
vill du se Guds rike,	34	5	tid och stund är, när du vill,	468	2
nskan fram i dagen träder,	43	2	tro och hopp jag ställer,	183	3
nskan är förelagdt,	29	3	tunga aldrig skall,	297	5
nskans beslut och handling,	257	2	vår har flytt, min barndom är förliden;	354	2
g botfärdig gör och trogen,	474	4	ögon slutas till:	440	4
lagen flyr och åldern ögat skymmer,	359	1	Mina lefnadstimmar stupa,	451	1
lertill nåd förinna;	350	6	ögon snart sig lycka,	482	1
lå, o Gud! din Anda gif,	199	4	Minsta tanke och begär,	13	6
öd och vattna med ditt ord,	414	6	Misskundelig Gud! låt nådens sol upprinna,	167	6
öljer, ack! hvar godt beslut,	461	6	Misströsta ej, att Gud är god,	191	1
öljer ej det mynt, som går,	461	4	Misströstande sörj ej för lifvet:	298	3
öljer ej till fridens land,	461	5	Mitt barn, du sade hvilat:	429	4
rade dödsens snara,	223	3	fasta hopp till Herran står,	228	1
den kärleksfulla vården,	169	6	hjerta fröjda dig;	261	1
din nåd behåll du kvar,	138	6	hjerta, Gud! bevara,	346	7
jufvast är min Jesu röst,	157	2	hjerta, Jesu! denna dag,	322	1
nycket fela kan,	176	7	hjerta! si, ho lades der,	63	7

Mitt höga namn missbruka ej	142	3	Nu kan en kristen fråga:	110	a
lif, min kropp och ande är	250	2	kommen är vår påskafröjd:	104	r
rätta hem i himlens höjd	47	10	mätt af år och tacksamt rörd,	360	r
samvet ur sin långa dvala	169	1	o Gud! för dina lagar	451	r
skuldregister, när jag vill, o Gud!	189	1	sannerlig Jag lemnar mig	195	r
tal det falle så,	207	3	segrar alla trognas hopp:	69	
uppsåt styrk, min synd förlåt.	422	6	skall den skörd sin mognad nå,	483	
ursprung är af syndig säd,	47	2	skall ej synden mera	205	
vittne vare Gud! jag vill	289	1	stormen, o tider!	105	
öga efter dem skall leta,	299	6	tackar Gud, allt folk!	272	
öga skumt har blifvit,	374	2	tystne de klagande ljuden	492	
öga skådar dina under	4	2	verlden från mig vike!	466	
öga spar nu dina tårar	241	1	vill derför döden grymma	467	
Modern ej sitt barn förskjuter,	475	3	vill jag bryta opp	473	
Molnen våra blickar stänga,	247	2	väl, o död! du förer mig	480	
Morgenrodnan mig skall väcka	423	1	är den store dagen,	110	
Mot köttslig lusta var på vakt:	142	7	är en dag framliden	439	
ondskans makt allena du,	10	5	är en fast bedröflig tid:	120	
sorgefulla är du god,	345	4	önskar jag, om det min Gud behagar,	359	
Må aldrig denna röst	297	2	Nåd vi begäre,	387	
andra prisa svärd och spjut	379	2	Nådens kraft vi då erfara,	152	
den välsignelse, du täcks beskära,	446	3	under här vi sett,	58	
ehvad mig är beredt,	259	5	När afund, att hansandel svärta,	276	
ej som Eli jag	340	4	allt omkring mig hvilat,	433	
jag blott söka det du vill!	202	5	betryck och jemmer	137	
i mitt kall och i mitt bo,	416	5	den sista klockan klämtar,	358	
mig din godhet lära	222	12	det sparda guldets blifver	282	
min venstra hand ej veta	286	3	domsbasuners stränga ljud	498	
till dina öron hinna	384	8	du af jordens sand	207	
vi som dina barn få bo	146	8	du fordom lik en dufva,	148	
våra söner till vårt hopp,	301	2	du fäst i pligtens band,	308	
Många skulder mig belasta,	201	3	du håller dig till Gud,	231	
Måste ock af törnen vara	123	6	du, Jesu! hos mig blifver,	202	
Måktigt från i dag regerar	109	2	du med din ankomst gläder	80	
Möda, sorg och tårar,	216	6	du mig täcks förläna	44	
Mörkret flydde för din blick;	126	4	du oss till bättring väcker,	38	
Naturen åter träder	393	1	du på samvete och ed	311	
Nej, flyn, I mörka tankar!	240	4	du är så djupt bedröfvad	80	
min Gud, mitt väsens källa!	475	2	förlåten af de sina,	8	
på ormen träder	44	7	Herre! du öss väcker,	107	
Ner i dödligheten stiga	45	6	Herren, efter sorg och strid	390	
Nu all min håg jag vänder,	477	9	Herren öfver jordens rund	390	
all sorg jag kastar,	216	8	i bekymmersamma öden	348	
blott ett hjerta och en själ	302	3	i ditt ljus jag bör	311	
blott för världen två,	337	1	i gudfruktighet	338	
denna dag förliden är:	441	1	i kroppens alla delar	257	
detta hjerta aldrig mer	153	5	i nätter, som i dagar,	364	
det mig bekymrar föga	212	3	jag besinnar, store Gud!	188	
dig, min Gud! jag hörer till,	230	7	jag blir förd i mörksens dal	461	
dig, tackar allt mitt hjerta,	76	8	jag från världen vandra skall	427	
då jag första gång är färdig,	355	5	jag, frälst ifrån all våda,	241	
döden dina ögon söft,	99	3	jag hörsammar deras bud,	334	
ej mer skall jag bedröfvas:	460	8	jag i bönen trägen,	201	
Fader! åt din vård	320	7	jag lägger mig att sofva,	204	
farväl, vårt fosterland!	371	1	jag med allvar tänker på	188	
hafver dagen ända	442	3	jag nu åter skyndar	422	
hafver denna dag,	440	1	jag om morgonen uppstår, Jag	157	
helvetet är nederlagdt,	107	4	jag om morgonen uppstår, Om	417	
Herren Gud välsigne oss!	379	1	jag skall hädan vandra	422	
hvilat hela jorden	442	1	jag slutar mina dagar,	201	
Jacobs Gud! med mig du var;	370	3	jag, uti min enslighet,	451	
jag följer dina fjät,	81	5	jordenes grundvalar bäfva	491	
jag min suckan ställer,	466	7	jordens folk, i yrans tid,	38	
jag ser, hur jag gjort illa,	166	2	kroppen blir i döden kall	47	
jord! slut den ädlaste sonen,	492	9	lifvet skall upphöra,	30	
			menniskor bespotta mig	290	

10	är mig synden vill bestrida	246	3	0 gläds, min själ! och sjung hans pris	69	3
04	mig så för ögat ställes	79	4	gode Ande! led du mig	130	8
60	min sista stund månd vara	499	6	gode Herde, du, som gaf ditt lif för	313	1
51	mitt förnuft ej mer förstär	469	3	Gud, all sannings källa!	260	1
95	mitt hjerta måste bäfva	111	7	Gud! det är en hjertans tröst,	324	1
63	mörker jorden höljer	433	2	Gud! det är min glädje,	223	1
88	nådens tid en gång är platt försvunnen	465	3	Gud! dig vare lof och pris,	427	1
09	ondskan spinner sina ränker	276	3	Gud! din Andas fröjd och frid	412	2
05	på min stig du törnen strör,	255	6	Gud! din himmel gråter	395	1
72	rösten skälfvande och bruten	449	3	Gud! din vishet, nåd och makt	27	5
92	samma jord man famna ser	391	4	Gud! ditt folk dig beder	317	1
66	sig syndarn vill besinna	152	11	Gud! ditt ord och sakrament	412	6
67	snart ditt lif försvinner,	462	3	Gud! ditt rike ingen ser	199	1
73	solen bort om bergen ilar,	243	6	Gud! du skänkt mig barn,	340	1
80	solens milda strålar snart	242	3	Gud! du är dock evigt mild.	375	10
10	syndaren vill sig till Gud omvända	167	4	Gud! har denna röst	171	6
33	syndarn, blind af öfverdåd,	130	2	Gud! ho märka kan,	171	9
26	sömnens mig nedtrycker	442	6	Gud! hur ljufvig är den tröst,	196	5
55	till dig i mörka tider,	262	7	Gud! hvad flärd, som dagligt spord,	82	4
87	till ro jag lägger mig,	248	3	Gud! hvarthän ett hjerta drifs	82	1
52	trygg och mätt, du somnar in	288	1	Gud! hvem skall jag klaga	373	1
56	verldens hopp förtvinnadt stod	146	1	Gud! jag flydde till din famn	196	3
27	verld och vänner lemna dig,	242	1	Gud! jag har ej lefvat vis,	47	3
13	vi frestas på vår bana,	262	6	Gud! jag mig bekänner	180	2
37	vi ha anlagt dagen rätt	427	2	Gud! jag nödgas klaga	190	1
58	vi skole till vårt fädernesland	424	9	Gud! i dig förnöjd	365	5
28	vi nu sätte lit härtill	144	6	Gud! i dina händer,	373	6
198				Gud, i kärlek utan like	355	8
207	att flydda dagar kunde	358	4	Gud! låt städs min hädanfärd	489	6
148	blick, för klar, för underbar,	11	2	Gud! med ånger, bön och bot	396	6
308	Brudgum skön!	98	7	Gud! mig ej försmå,	440	3
231	djup af nåd och majestät!	11	5	Gud! mig kristligt nyttja lär	333	1
205	du bittra sorgekälla!	179	1	Gud! min Gud! du blifver	350	5
80	du, Guds helge Ande! kom,	21	4	Gud och menska, Jesu Krist,	21	3
144	du, Helge Ande! kom till oss in	132	1	Gud, o Gud så from,	207	1
38	du, Helige! för dig	40	4	Gud! om allt mig säger,	295	1
312	du, hvars kärlek sig förklarar	336	1	Gud, som allt med vishet styr!	432	1
80	du härlighetens sken!	328	3	Gud, som budit mig,	340	5
80	du i synden döde!	165	3	Gud, som ej de spådas röst föraktar!	342	1
100	du, min ädla skatt,	160	3	Gud, som herdar gifvit,	314	1
390	du, som alla hjertan ser	385	1	Gud, som hämnnden hörer till!	10	1
390	du, som all min synd förlåter,	162	4	Gud, som hörer allas röst!	329	1
348	du, som blomstren kläder	346	6	Gud, som mina steg ledsagar	357	1
311	du, som, för vår frälsning skull,	88	2	Gud, som skiftar allt,	367	1
338	du, som gaf ditt lif för fären!	285	6	Gud, som åter värdes mig	422	1
257	du, som har Ett hult försvar	377	1	Gud, som äfven räckt din hand,	202	1
366	du, som kom att vreden dämpa,	169	5	Gud! vi lofve dig	263	1
180	du, som mig skapat! min Frälsare blif,	170	4	Gud! vår broder Abels blod	122	1
461	du, som mina brister vet!	432	6	Gud! vår konung lycklig gör	304	1
427	du, som räknat mina dagar	357	8	Gud! vår tid så snart förgår	404	4
24	du, som sade: Ingen kan	119	4	Gud! vårt hjerta öppnar sig,	412	3
33	du, som våra hufvudhår	380	3	hade jag dock dufvningar snälle:	178	4
200	du vet och ser allena,	351	8	haf dock, haf dock tålmod,	375	7
20	du, vår Herre Jesu Krist	93	1	Helge And! gif oss din nåd,	23	3
180	död! du öppnar, ljuf och god,	471	7	Helge And! gör själen from,	24	5
428	Evige! i ditt förbund	20	4	Herre! dig jag har i blindhet,	189	3
157	Evige! o Gud! till dig	20	1	Herre! dig jag vill åkalla,	28	6
417	evighet! din längd mig fast förskräcker,	463	1	Herre! du vår Fader är,	289	7
422	evighet! din längd mig fast förskräcker,	463	12	Herre! för allt godt du mig	256	1
20	evighet! för dig mitt hjerta bäfvar	463	3	Herre Gud, af kärlek rik!	497	5
458	Fader! dig, som evig är	20	2	Herre Gud! gör nåd med mig,	181	1
493	Fader, Son, och Ande! dig	486	7	Herre Gud! hvad har jag gjort?	375	1
3	Fader vår, barmhertig, god,	21	1	Herre Gud, oändelig!	23	1
4	folk, från Herran viket	53	5	Herre Gud! var mild och god,	35	5
30	fröjde-Ande! stätt mig bi	138	9	Herre! ho skall bo	315	1
29	fröjd, o frid, som njutes här	326	3	Herre Jesu Krist! till dig står all	364	4

O Herre! mig benåda	180	3	O menska! du ej dröjer här,	405
Herre! slipper jag ej in?	184	4	menska! hör det bud, hvartill	278
Herre! var oss nådelig!	403	1	menska! till en Fader kom,	497
Herre Zebaoth! hvart skall jag taga	189	5	menckor! menckor! frukter Gud	391
himmels gyllne prakt!	458	9	menckor! vänder om till Gud	149
himmels lust så kär!	458	10	min Frälsare! din smärta,	79
himmels rikedom!	458	11	min Gud! hvad härlig dager	34
hoppets dag, som klarnar opp	461	1	min Gud! hvem bättre vet,	259
hur skall jag vedergälla	219	5	min Gud! mitt hjerta bäfvar:	163
huru ljuflig är	325	1	min Jesu! dit du gått	128
huru sträng månd Guds rättvisa	463	6	min Jesu, jag vill hasta,	172
huru säll Är visst den själ,	98	8	min Jesu! lär mig blifva	455
hvem må förnöjd ej vara,	474	2	min själ! du skall dig svinga	500
högsta tröst, i all vår nöd!	135	4	min själ! må du betänka	408
I fallne! så allena	83	3	må jag ock, med fit och dygd,	420
jag finner ingen ro,	40	5	må jag visligt nyttja tiden,	348
jag finner, o! jag känner	451	6	må vi här, till Guds behag,	490
jag känner, o! jag finner	451	9	må vi noga märka	421
jag skall ej för evigt smaka döden	159	3	måtte jag dem se emot min omsorg	340
Jesu Krist! dig till oss vänd,	330	1	samvete! o röst af Gud!	143
Jesu Krist, du nådens brunn!	47	1	Skapare! o gode Gud!	25
Jesu Krist! du är min vän den bäste;	362	1	sorg och nöd!	98
Jesu Krist, Guds ende Son,	24	3	starke hjelte! statt mig bi,	226
Jesu Krist! min högsta tröst,	188	1	store Allmakts Gud, som allting	309
Jesu Krist, sann Gud och man,	469	1	store Herre Gud, Hvars röst	440
Jesu Krist, som mandom tog Att	49	1	syndaträl, som i din dvala dröjer	465
Jesu Krist, som mandom tog! Hjelp	23	2	syndaträl, Som kropp och själ	327
Jesu Krist! Till dig förvisst	195	1	säg, min själ! hvi du förfäras?	243
Jesu Krist, vår broder kär,	154	9	usla lif! o bräcklighet!	471
Jesu Krist! kom dock snart,	498	7	ve! jag kommer då för sent!	184
Jesu, Davids Son! till dig	184	6	verldars Gud! hur skönt vår ängd	401
Jesu! det blodet, som talar så mildt,	170	5	verld! din högsta prest tillbed,	59
Jesu! du mig bjudit in	161	2	ädla ljus! gör med ditt sken,	135
Jesu! du, som med din död	450	6	Och af din Anda kraft jag får,	468
Jesu! du, som menskors nöd	20	3	Andans frukt är ödmjukhet,	153
Jesu, du vår broder kär!	96	4	att vi detta skole tro	157
Jesu! du är än Den blindes tröst på	365	3	dina gerningar med dig	497
Jesu! gif, att barnslig tro	493	5	du, hans folk, hans fosterfolk,	266
Jesu god! Gif tålmod,	187	5	du har byggt af jordens mull	37
Jesu, Herre god!	156	2	du har lofvat mig att mina böner	238
Jesu! hjälp, när detta sker,	498	5	du, som är i synden död!	108
Jesu! i den pant du gifver,	355	4	fröjd i tider utan slut,	483
Jesu! kom, kom hit till mig,	155	7	föd, den arma, kläd den nakna,	285
Jesu! kunde jag allenast	174	4	förd till hafvets andra strand	11
Jesu! mig din frid beskär,	234	3	herdens röst jag känner,	488
Jesu! när jag hädan skall	471	1	himmel skall förgås och jord	56
Jesu, rik af nåd!	176	2	hvad du var, du evigt är:	6
Jesu! tag med nåd emot	39	6	hvad mitt hjerta beder,	260
Jesu! vid din nåd försann	417	2	högre, klarare än gull,	487
Jesu! värdes mig ledsaga	276	6	i brödet, du dem bröt,	81
Jesu! än de dina	150	1	i hans Anda blefvo vi	274
kan jag hoppas tillgift mer	185	3	lindrigt lösas jordens band	484
kan väl denna branden släckas	169	3	mitt öga skall förklaradt,	485
klarhet, som fördrifver	488	6	nu du mig benådat,	429
kom, min Jesu då till mig:	158	14	nu hvad qval och nöd som helst	353
kommer, skåder Herrans verk,	227	4	nu jag öfverlemnar mig	237
Konung, öfver alla stor!	157	8	nu mot himmelen sig höjer	95
Kriste! du allena	180	5	när du fullgjort detta allt	454
Kriste! oss benåda	50	3	när du nattvard hålla vill,	158
kärlekseld! uppvärm vårt sinn',	135	3	när du sist besluta må,	253
kärleksrike Gud! din godhet är en	296	1	när du sträfvat här som bäst,	454
lifsens Förste, som steg ned	101	3	när han sin välsignelse	339
ljusets, fridens, salighetens källa!	481	6	när jag vandrar som du böd,	279
lär oss dem att hugna,	314	2	när jag önskar vederfå	153
menniska! betänk dig väl;	464	4	när min tid är ute	97
menniska! det är dig sagdt	141	9	när på jorden händer,	36

ch när sist vid dödens möte,	335	5	Oss som dina lagar brutit,	384	3
när solens ljus sig röjer	423	5	syndare Bör slikt ej se	98	4
när uti mitt sista,	190	5	välsigna och bevara:	3	7
när, vid vännens graf, till slut	468	14	värdes den beskära,	317	2
salig när jag detta vet,	145	6	Oändlige, i ljusets strålar	19	1
salig är den tjänaren,	113	6	i ändligheten	19	5
salig är och blifver,	421	4	o du, hvars hand,	7	1
samma bön jag bedja vill	196	4			
spenabarnens ljud	51	7	Petrus sig i faran kastar,	80	9
si, då en rättfärdig man	122	3	Pris, dig som ej tillstodde mig att sofva,	167	8
som du for, du komma skall,	113	5	dig, som ensam räddar	372	3
som en herde för sin hjord,	146	6	dig, som har, från dödsens våld,	104	7
som en stråle fördelar de samlade skyar,	383	2	Jesu, dig, att ock din hand	104	3
såsom han ifrån oss for,	115	7	ske dig för dagligt bröd!	447	2
säg, när du bedröfvas:	240	5	ske dig Gud! i evighet,	381	3
tidens qual fick sammanhang	141	8	ske dig! ja evigt store,	443	3
verldar skola hafva slut,	108	6	ske Gud i himmelshöjd,	58	7
vid slutet af mitt lopp,	126	8	vare dig, att sorg och nöd	229	9
vissnade lemmar, dem griffen	492	5	vare dig evinnerlig,	49	5
vore verlden än så stor	124	3	vare dig, hvars hjälp,	382	6
fret stundar: blöd mitt sinne	83	1	vare dig, o Gud!	272	3
ta i min ungdoms yra	358	2	vare Gud, som låter	421	1
jag mig ej besinnar,	70	6	vare Guds barmhertighet,	67	7
tycker jag mig höra:	467	5	Priser Herran, qvinnor, män!	61	3
n af Guds nåd jag bättre lottad blifvit,	273	6	På branten, der du såg mig falla,	409	2
af tonen är pust och gråt,	495	6	den väg, de skola vandra,	335	3
alla skatter vi förlöre,	241	5	det jag nu dess bättre må	430	8
dig stor svaghet kommer på,	191	9	dig jag hoppas, Herre kär!	226	1
dina råd jag i min blindhet klandrat	359	4	Gud, och ej på eget råd,	252	1
du Allsväldige ej är,	5	2	Herrans dag, i Herrans hus	334	5
du dig skilt från Herran Gud	191	4	honon må du våga,	244	3
du med uppsåt sanning döljt,	312	2	Jesum tro och följ hans spår,	87	8
Gud nu så gräset bekläder,	298	6	korset du min skuld betalt,	479	4
Gud än ville pröfva mig	182	4	krubbans strå man lade dig,	72	1
han ock döljt för mig sitt råd,	234	2	lifvets väg jag ondt och godt	354	3
han oss icke älskat så	115	3	mig din kärlek tänkte,	222	2
jag en daglig nödtorft fått	288	3	mig i nåd du äfven tänkt	31	3
jag med Gud och nästan har	468	8	min Gud i lif och döden	264	2
jag skall hinna äldrens dag	229	4	orätt ingen grunda må	228	5
jag stapplat, mig benåda,	349	7	Sinai stod Herren Gud:	143	1
Jesu! på min vandringsstig	145	1	vägen de oss föra så,	35	3
menskor för mig ömma	346	8			
mig min sjukdom gör så svag,	470	6	Qvinnans hjerta templet vare,	351	5
nåd och rätt jag tänker sjunga:	299	1	Qväf syndens frö uti ditt bröst:	142	11
någon farlighet	207	4			
nöd och sorg du stundom bjöd	32	3	Ransaka mig, förmön, hur jag det	175	8
ock någon dygd blef öfvad,	408	4	Rent hjerta skapa, Gud! i mig,	292	6
ock någon qvinna vore	123	3	Rys, hisna, skälf, bäf, darra, kropp och	465	11
plötsligt i mitt yra lopp	375	9	Räds då, att ej den sena bot,	173	5
sparsamt brytas skall mitt bröd,	255	7	Rörande och dyra minne	148	6
tron dig synes matt och svag,	191	6			
tusen vid din sida än,	225	3	Saktmodig, mild och god,	51	3
verlden ännu större var	63	10	mild och oskuldsfull,	56	3
verld och ondt begär	176	8	Salig den dig aldrig sviker,	85	5
än hvarje träd och gräs på vår mark	424	4	den, hvars hjerta lågar	293	1
ahägnna med nattliga friden	492	11	den, hvars trohet pröfvas,	217	3
kring ditt kors, o Jesu kär!	47	7	den, sin lust ej finner	217	5
da verld! jag skiljer mig	456	5	den, som för de arma	217	6
dskan för ditt öga rädes,	2	5	den, som i sitt hjerta	217	4
dets ringa frö så blifver	117	4	den, som ren och tuktig	217	7
s kristna bjuder Skriften all,	64	3	den, som tåligt lider	217	9
kristna bör tro och besinna	298	1	den, som vill befrämja	217	8
kristnom bör på samma vis	67	5	den, som ödmjukt lever,	217	2
gravnen synes mörk och kall	99	4	salig den, som kände,	45	8
kan ej vederfaras	410	2	Samma röst, som mildt förlåter,	78	2
lysa skall hans nådessken,	121	6	sol, som fordontima	423	2

Samt har det uppsåt, att han sig	154	7	Skulle du ock snart mig taga	349
Samvete! som skänktes mig	40	6	Skydda, styr och fräls din kyrka	384
Sann kärlek söker ingen lön;	144	9	Skåder, skåder nu här alle,	92
lifsens frukt det träd oss bär,	104	2	Slå dig för ditt bröst och bäfva:	12
tro ej utan kärlek är,	144	8	Slägt, vänner, deras, mitt förråd,	416
tro på Gud och på hans ord,	141	12	Slätt ingen, utan Jesus kär,	191
Sanning från ditt hjerta går	13	3	Snabbt som blixten, de försvinna	408
Gud! den lära är,	13	4	Snart döden skall det öga sluta,	449
Herre! i ditt hot.	13	2	från allt, hvad lifvet äger,	451
Herre! är den pligt	13	5	Snart får jag skåda hvad jag tror:	199
Sant är, när jag vill besinna,	205	2	får man med hugnad skåda,	389
Satan! hvar är nu ditt välde?	109	5	Snart ligger bojan krossad	488
Sedan kan jag, lugn och nöjd,	368	3	till den strand, der böljor sig ej häfva,	481
Se det goda land.	210	9	våren är förliden:	392
grafven öppnas, och din vän	490	3	Solen dig sitt offer tänder,	36
hvad blir då hennes magt,	29	4	Sol och måne ej regera	485
jag i synd är född och närd,	181	2	och stjernor, luft och väder,	455
liljorna kunna ej spinna,	298	5	Som dagg, af morgonrodnad född,	199
menniskan! ack, hvilken lott	87	1	daggen gör stor fruktbarhet,	307
menniskan! för menskors skuld	87	3	dig, Gud! tackes, gör med mig	258
menniskan! o lär, min själ!	87	7	du, o Jesu! ett	338
menniskan! så hög och skön	87	5	ett lam att slagtas går,	126
milde Gud! i nåd	320	1	fogelen vid ljusan dag	487
på Jesum, bed och vaka,	127	3	foglar små, När dundra må	187
på Jesum, när du lider,	127	7	foglen fri och snar,	325
på Jesum, när du lider,	127	5	guldet genom elden pröfvas,	243
på Jesum, när en fara	127	4	sig en far förbarmar	16
på Jesum, och upplifve	127	2	vällukt går af blomstrens ring,	321
Si, af jorden komma,	44	4	Sorgligt måste jag bekänna,	246
axet falles till vår fot:	400	2	Sprid ifrån palats till hydda	384
bergens grundval bäfvar;	91	6	Stanna, och din frid besinna	172
de föllo, och de falla	117	3	ungdom! och hör till;	494
den, hvars verld är honom träng,	391	5	Statt upp, o Zion! och lofsjung	68
den, som nyss på magtens höjd	391	6	upp, var ljus, o mensklighet!	56
då viker tviflet fjerran	48	5	Stilla, heligt dunkla minne	45
Herrans ord är rent och klart,	121	5	jag mitt kall må sköta	275
huru godt och ljufvigt är,	307	1	jag mitt kors må taga	275
jag en främling är och gäst,	432	2	jag på dig vill akta,	275
jag hörer dina böner,	123	4	komme och välkomna	275
Jesus är ett tröstrikt namn	66	1	må jag Herran bida,	275
jordens slägter falla,	448	2	må jag städs betvinga	275
natten flyr för dagens fröjd,	56	1	må jag tadlet höra	275
ormen hade stuckit.	110	5	må min vandel blifva,	275
så bygger Gud sin kyrka,	123	7	ock mitt stoft må gömmas	275
templets förlåt remnar:	91	5	är hans gäng och säker,	247
Sig fröjde nu hvar kristen man,	107	1	Stor, gudomlig är hans makt,	58
Sin Fader Sonen lydig var,	46	5	och helig är min pligt;	38
suck naturen skickar	397	1	Store Gud! hvad skall jag göra,	163
Sist beder jag rätt innerlig,	155	8	Gud! med skäl du klagat,	388
min Gud! jag dig nu beder:	257	11	Gud! mitt hjerta lär	38
Sitt ljus nu solen döljer,	442	2	Gud, som handen räckte	168
öga Jesus öppnat har,	103	1	Gud, som tusen verldar	30
Sjelf står han lik en löfrik stam	339	3	Straff du i naturens lagar	290
Sjelfve stapplande och svaga,	262	5	Sträck öfver oss din högra hand,	411
Sjung, läs och gack på Herrans vägar	239	7	Strö palmer på den stig,	51
Skall bland sorger, nöd och våda	201	5	Stunden ilar. Bed, var trogen,	83
jag då ensam vara stum?	321	3	Styr och för min vandel,	137
jag i verlden här	207	6	o Jesu! till det bästa.	499
jag sjukdom draga,	366	3	vårt hjerta, att vi mäte	318
Skapa i mig, Gud! ett hjerta,	201	1	Styrk dem, o Gud! som faders bygd	303
Skapare! att nalkas dig	259	1	deras mod, Som nu sitt blod	377
Skingra, Gud! all tviflans dimma,	168	4	din kyrkas svaga skara.	420
Skola vi förskjutas,	44	6	mig allenast i den tro,	188
Skrif det konungsliga budet	319	2	mig, att jag allt mera må tilltaga	342
i mitt hjerta in,	176	10	mig, att rätt, o Gud!	315
på fästet, klara måna!	437	2	mig i alla goda verk,	427

åra fallen, skild från Herran,	45	3
ärt och bittert blef du hädad,	76	4
ndaskulden att försona	78	3
nden mig förskräcker,	216	2
ndens gift, som Adam fällde,	361	2
nd på synd jag vågat hoppa,	467	7
af nåd jag tillgift eger,	435	5
den arma, som den rika,	283	4
din lydnad blifvit pröfvad,	71	6
din vandel högt predikar	71	8
din åker; spar ej mödan:	283	2
Sdu vill min börda lätta,	15	5
Evige! den nåd du skrifvit,	19	9
Falle då på våra kinder	241	6
Far i frid, du fridens man!	495	5
Far jag nu med frid och fröjd,	478	1
Gef mig nåd, för ditt namns skull,	47	8
Gef, o Gud! att denna dag	322	3
Gjut din kärlek i mitt sinne	174	5
Gud! med oss du vara skall,	385	7
Seår en dag än från vår tid	434	1
Seår, i Jesu namn, en kristen	276	5
Seår jag stilla och förnöjd	41	5
Handla rätt, och sköt ej om,	278	4
Hjelpel du min arma själ,	84	5
Himlen med jorden Försonade sig,	102	3
Hvila gode Herde! nu	100	2
Hvila i välsignelse,	495	1
Hör hans röst och tag hans hand,	108	2
Hör mig, jord! må himlar höra	169	7
Högt har Gud, oss till stor fröjd,	147	1
I Jesu dyra namn,	371	2
Intryck i mitt sinne	295	7
Kan jag, när det tackes dig,	459	8
Kom, att i mitt hjerta bo!	153	14
Kom i helig prydnad,	1	3
Kom, o Gud! att oss i nåd	320	3
Kommer jag, min Gud!	261	4
Känner Herren väl sin tid,	232	6
Kef till Jesu ära!	90	5
Kemma all otidig möda	298	8
Kiden, tåligt liden,	488	4
Kjusens englar dig	263	2
Kyktar än ett år sitt lopp:	415	1
Låt oss öppna snart	315	4
Länge Gud är Gud, och Gud månd'	463	9
Länge jag min synd förteg,	196	2
Lig Herren ej förskjuter,	467	11
Lilde Gud! i dig jag äger	4	6
Lärker nu det tecknet rätt,	63	5
Lalkas jag, med frid och hopp,	468	11
Löjd jag då från jorden far,	483	7
Lkall min själ allt mera lugnas	174	7
Lkall uti min mun ditt lof ej	364	6
Lkicka herdar till din hjord,	316	6
Lkön går morgonstjernan fram	484	1
Lknart för då min fröjd sin kos	345	1
Lknart är det med oss förbi,	7	4
Lstrid med helig ifver	224	4
Lstyrk oss, hjälp oss, var oss när,	93	4
Lttår alltsammans i Guds nåd,	144	10
Ltäger han: jag är din Gud,	142	12
Lök i dag, då är och helsa	323	3
Lacka må och lofva dig,	402	2
Lander lifvets öden	222	10
Lndervis mig Gud!	309	5

Så upp, min själ! att Jesu namn	64	5
vaka nu hvar stund och bed,	454	6
vandre vi all verdens väg,	490	1
var tröst och haf gladt sinne,	192	7
vet jag då, hur allt mitt ve	158	12
vi känne, hur försoning,	247	5
vill jag fly, Från verdens gny,	187	8
vill jag, Jesu! korset bära	235	6
vill jag, innan det blir natt	461	7
vilje vi ej sörja	395	4
vilje vi, o Fader blid!	411	7
vilje vi till dig med fröjd	438	5
vore dem en ljuflig tröst förhänden	463	5
värmd af det eviga Ljuset	492	7
är det ock Kristi vilja	152	6
är fullkomnad, Jesu kär!	99	1
är jag ej förlägen,	350	7
är oss nu ej annor råd,	182	2
Sådant ville visst ditt hjerta	75	19
Således är vår kyrkogång	332	1
Såsom du, i dopets flod,	126	2
hjorten träget längtar	460	1
månans nya dager	455	2
Säg: store Gud! du milderike Herre!	465	15
Säll den, hvars öfverträdelse	196	1
den, som alltid låter sig	140	5
den, som fast i trone står	114	5
den, som hafver Jesum kär	157	1
den, som håller dessa bud	142	13
den, som mot den arma huld	287	1
du, som dig åt Gud betror	225	1
Säll du, som menlös fann din graf	493	1
och salig är den stunden,	112	3
är den man, som fruktar Gud,	339	1
är den, som det betänker	257	9
är den, som sina händer	257	10
är då hvarje värdig gäst,	154	6
Sälla kors! du bittra ro	236	2
Sälle äro de, som höra	73	4
äro de, som sofva!	491	4
Sällt är det land, den stad, det hus,	306	3
Sänd, Herre! dina englar ut,	221	3
Särdeles att I denna natt	431	2
Sök din ära i Guds ära,	319	4
ej att tystna varnarns röst,	39	3
i tron, med ångrens smärta,	172	6
Sött sofver den, som fruktar Gud	436	3
Tack, Fader! för din lära	346	4
min Gud! för denna nåde,	177	7
o Jesu! för det ord,	331	1
vare dig, o Jesu kär,	99	5
Tacker honom i hans portar,	268	3
Tacksamt skall mitt hjerta brinna	15	6
Tag an det dyra blod,	189	6
bort allt hat och bitterhet,	155	4
bort allt köttsligt öfverdåd,	274	7
bort, nu med det gamla år,	412	4
trones sköld, bind Andans svärd,	211	5
trädet bort! så talar du,	414	5
utan knot ditt kors emot,	233	2
Tanken sig ej reda mägar	45	2
Tiden flyr: när vill du börja,	172	1
Till allt, hvad jag mig tager före,	299	3
arf af mina fäder	350	1
den himmel, som blir allas,	163	4

Till denna lott, till detta kall,	141	13	Ty tackar jag dig, Herre! blid,	427	3
dess jag, följd af kärleken och hoppet,	354	13	tackar jag, o Herre! dig,	430	9
dess vi sjunge med Guds här:	330	3	tror Guds löfte, som är visst:	228	4
dig af hjertans grunde	183	1	tvifler ingalunda	477	7
dig allena, Jesu Krist!	194	1	utså nu din täresåd	242	4
dig i nödens stund jag höjde	409	3	vandrar jag med fröjd och frid	478	3
dig jag ber med stilla hopp,	334	4	var din trätobror benägen	285	4
dig jag ropar, Herre Krist!	208	1	vare pris i evighet	46	8
dig jag ställer allt mitt hopp,	479	3	vet, här hålles Herrans dom:	39	4
dig naturen sänder,	393	3	vill jag alltid bygga	249	6
dig, o Gud! mitt hjerta hastar	409	1	vill jag ej för fåfång ära slafva	273	4
dig sin blick han sträcker,	90	3	vill jag, Gud till ära,	244	5
dig, som hjertat gläder,	222	1	vill jag Gud åkalla,	240	6
dig, som verlden gläder,	397	3	vill jag, medan än är tid,	415	4
din bättring han dig låter	245	4	vill jag mer ej klaga,	374	5
din förtjenst med tron jag flyr:	459	6	vill jag nu öfvergifva	75	16
din tron lycksalig träder	30	3	vill jag till den fasta grund,	182	3
döden vill jag minnas	97	2	vill jag vara glad och dig,	296	3
ende Sonen sade han:	46	4	är det bättre tåligt lida,	239	3
ett folks lycksalighet,	308	2	Tyngd och lättnad, sorg och fröjd	284	4
Gud, som hjälpen sänder	346	5	Tänk ej uti din motgångstimma,	239	5
helig lydnad, för Guds lag	144	3	ock derhos, hvad grym och gräslig	465	10
Herran din förtröstan sätt,	232	2	på, att helga hvilans dag:	142	4
himlen, för Guds vänner,	477	6	på den Gud, som dig beskär,	405	3
härlighetens land igen	113	1	på honom, som var frestad,	294	3
ljusets rymder nu mitt lopp,	103	2			
sina barn den Gode ser,	242	2	Under blyxt din lag oss skänktes,	398	2
sömn jag mig bereder,	442	4	verldens larm,	210	3
tidens slut din lära än	114	4	Upp, att Kristi seger firas,	117	1
Tillbedjande din magt,	382	4	att helgelsen fullborda,	294	7
Tillgrip ej hvad dig ej tillhör:	142	8	kristen! upp till kamp och strid,	211	1
Tro ej han löftet bryter,	224	5	dig med kraft bemanna	42	3
Trots verld och satan, att I mig	230	3	min själ! att korset bära,	294	6
Trygg i din vård jag lemnar mig,	434	3	min själ! min mun och tunga!	112	9
Trägna suckar vill jag sända	246	5	min tunga! Att lofsjunga,	106	1
Trösta ej på någon man,	29	2	psaltare och harpa!	1	1
Tunga bördor sinnet trycka,	246	2	skaffer faderlösa rätt,	310	2
Tung blir den väg, och mörk den qväll	344	2	till den höjd, den ljusa höjd,	87	6
Tviflan ur min själ försvinne:	200	1	Uppfaren är vår Herre Krist,	115	1
Ty allt, hvad hans hand har gjort,	271	2	Uppfriskas, efter solens brand,	390	2
bedje vi så innerlig,	324	3	Upplys vår själ Och lär oss väl,	431	4
dagen han är dock aldrig så lång	424	7	Upplåt vår mun till ditt namns pris	330	2
detta lif är idel död,	471	5	Uppmärksamhet oss egnar,	314	3
ditt kors är all min ära	75	17	Uppå min sida alltid stå,	138	4
efter han, Sann Gud och man,	98	9	Ur din bok, o Herre! plåna	358	5
ej nånsin såg jag den	231	2	sömnern snart dig Jesus väcker	243	7
hans lekamen, helig, sann,	154	4	Ut du går, att ljuset sprida,	71	2
han vill då till oss komma,	389	5	Ut af en flyktad barndoms dagar,	355	7
hjelp oss, Herre! att vi må,	274	6	Jesse rot en gren,	61	2
ho, som tror på Jesum Krist,	147	3	Utan helgelse kan ingen	294	2
jag i sanning vet,	309	4	Jesus jag förderfvas,	214	2
Jesus, Guds enfödde Son,	191	2	Utan synder buren är	58	3
kommer jag nu usle fram,	188	6	Uti all sanning led du mig,	138	2
kommo de till Betlehem,	67	3	din hand, med tro och hopp	441	3
kärleken är mild,	338	3	din nåd, o Fader blid!	250	1
lugnens här, I ömma bröst,	493	4	lustans spår Smygande han går	210	2
lär oss lefva, lida,	105	4	Utöfver konung, folk och land	381	2
lär oss nu städs besinna	455	7			
må en hvar nu vara glad,	63	6	Vaka, bed, min själ!	210	4
prisar jag din magt och nåd,	37	4	bed och strid,	210	11
sanning och lycksalighet,	353	3	kristen! kom att smaka	83	5
si, det håller hon,	325	4	sjal! och bed,	210	1
skall jag alla dagar,	209	3	Vaker upp! en stämma bjuder,	496	1
skall, o Gud! din starka hand	469	7	Vak upp, att frukter skaffa,	462	7
snart I skolen tagas bort,	310	3	upp! bed Gud om kraft och mod	291	4
sorgerna och nöden,	488	5	upp! hör ropet skallar:	165	4

Vak upp! hör vekten ljuder.	165	1	Vill du oss plåga,	387	2
upp, min själ! gif ära	429	1	du än dem helsan skänka,	369	4
upp, min själ! och var ej sen:	430	1	då sig i vållust göda	77	2
upp, min själ! låt syndasömmen fara;	463	10	Ville världen hjertat föra	77	3
upp, min själ! var glad och märk	326	2	Vishet strålar i din lära,	74	3
Vandra till din graf, och lär,	453	5	Visserligen har du syndat	245	2
Var arbetsam, du jordens son!	282	2	Vittna städse med min And	148	2
arbetsam! Guds hjälp ej dröjt	282	4	Vore världen af vår Herre	192	8
arbetsam! i nyttans värf	282	3	Väld och qual dig öfverhoppa,	70	9
arbetsam! men blott de dar,	282	6	Vår broder nu du vorden är,	49	4
arbetsam! men se ej blott	282	5	egen kraft ej hjälpa kan;	124	2
du mitt skydd mot världens flärd	151	4	fiende ifrån oss drif,	133	5
glad, min själ! haf Herran kär	230	6	första gerning denna	410	6
glad, min själ! och fatta mod!	230	1	Gud är oss en väldig borg,	124	1
glad, uti den goda dag	405	1	Herras Jesu Kristi död	154	1
helsad, sköna morgonstund,	55	1	Herras Jesu Kristi frid	370	4
jag i glädjens dag	171	8	jord, och hvad som är derpå,	321	4
mitt ljus på lifvets bana,	168	5	konung och vårt fosterland,	302	1
nu redo själ och tunga!	443	1	konung väl bevara	428	5
ock hos mig i denna dag	427	4	kraft, o Gud! föröka,	421	5
på tidens tecken vaken,	319	3	själ! har han uttagit	110	9
trofast! natten dagas,	224	6	tid är ganska flyktig här	412	1
tröst, min ande! hoppas, bed, försaka!	481	7	öfverhet med trofasthet	431	7
Ve dem, som här från Herrans ord	498	4	öron öppna, Herre Gud!	329	3
den, som här evigt blifver	455	5	Vårt förnuft förblindadt är,	328	2
den, som säger: Gud ej är;	5	1	korn uti den hårda jord	403	2
Veni sancte Spiritus!	132		kött förvisst Och världens list	431	5
Verldarna sig röra	44	5	påskalam, o Jesu Krist!	104	4
Verldens Frälsare kom här:	58	1	Väktare af himlens bud	40	7
Vi bedje dig af hjertans grund	469	8	på Zions murar!	319	1
bedje dig, sann Gud och man!	96	2	Väl den, som följer Jesu röst,	450	4
bedje, vi åkalle dig:	411	5	har naturens rika prakt	141	3
bedje än, Att du igen	431	3	har ock nöden mig ödmjukat,	357	5
ej lefve som oss bör	26	3	mig i evighet!	197	1
följt i dag med heta tårar	95	1	oss, o Allmakts-Gud!	32	5
för korset ödmjukt falle,	386	3	Välkommen var, o Herre kär!	63	8
förlossas, Ormen krossas,	106	3	Vällust mig då bitter blifve,	75	7
för syndaskulden svär	26	2	Välsigna den, som vet och vill	302	4
gifve dig Lydaktelig	431	6	det förbund,	337	2
gå hem, hvar till sitt bo,	332	2	gode Gud! vår konung och vårt	305	1
ha varit dödsens trälär,	112	5	kroppens hvilotid,	432	3
ha varit fjerran gångne	112	4	mig och skydda,	429	10
hafve det förskylt, o Gud!	7	3	oss, o Helge And!	25	3
hit ej förde gods och gull,	274	2	årets gröda,	394	6
kysse då ditt Fadersris	396	9	Välsignad vare Gud, som har	199	8
lofve dig, o store Gud!	139	1	Välsignadt vare Jesu namn	64	1
lyfte då vårt hufvud opp,	403	5	Vänd af din vrede, Gud!	387	1
prise dig, o Fader kär!	324	5	bort ditt ansigte, o Gud!	181	3
prise, vi tillbedje dig,	24	2	Vänder om, I sorgse sinnen!	389	1
på jorden lefve här,	26	1	Vänligt öfver jorden glänser	73	1
tacke dig, o Jesu god!	96	1	Vän och ovän af din hand,	126	5
tacke dig Så hjertelig,	431	1	Värdes aldrig trösten skilja	361	4
tro ock på den Helge And'	17	3	all min synd förlåta,	472	3
tro också på Jesum Krist,	17	2	du ock sjelf mig möta,	111	9
tro på en allsmäktig Gud	17	1	i din vård oss taga,	361	3
vilje efterfölja dig	495	4	Jesu när mig blifva	205	7
vilje ej med fagert sken	385	3	mig det hopp förläna,	75	18
äre barn, som bedje dig	396	7	Vördnad, kärlek, tro och hopp	126	3
Vidden af Guds verk och ära,	485	7			
Vid dig jag evigt blifva skall,	158	18	Yfs ej att vara frisk och ung:	489	3
dig jag städse blifver,	249	4			
din allmakts varde! blifva	8	2	Zion klagar med stor smärta,	123	1
ditt bud de blinda skåda,	74	4	nu med själ och röst	61	4
min Jesu sida	216	4	Zions Gud är hög och stor:	29	10
sitt bord han vill oss trösta,	152	3			
årets början, mångens hopp,	414	2	Ålderdom dock ofta går	494	2

Ålderdomen redan sprider	358	1
Är och vänner flykta:	406	3
Ät dig, o Gud! som allt förmår	221	2
himlen lyftande sin syn,	122	4
mig du en förnuftig själ,	37	2
mig du lifvet än förlänt,	414	3
Älskar barnet modersfammen	474	1
Ändock det stundom tyckas må	230	5
Ändflig kom den grymma stunden,	70	8
öfverljudd han sänder	92	3
märkte jag min villa:	358	3
Än ett år uti sitt sköte	407	1
större nåd med mig är gjord	47	6
Ännu han till sin nådastol	289	4
Ära ske Fadern och hans Son,	330	4
ske Gud, som från sin tron	194	4

Ära ske Gud uppå sin tron,	63	15
ske Herran! ja Herran allena	383	4
ske Herran! vår hjälpare	383	1
Är det nödens tagg dig sårar;	127	6
du Guds godhet icke värd	191	8
då nådens dörr tillsluten?	467	8
jag allen en främling här på jorden?	178	1
jag färdig? Är jag mogen?	451	3
mödan tung och striden svår,	211	2
Öfver allt, hvad lif har fått,	38	2
haf och land de fara,	34	3
mig din kärlek gjuter	15	2
molnen skall du ila,	482	4
Ömt du ser till dem du lemnat	70	10
Öppna mig förståndets öga,	75	4

